

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

29 januari 1999

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	953
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening	963
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	981
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	984
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	984
Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media	989
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	991
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	995
Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid	999
Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken*	1000
Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening*	1001
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1002
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1005
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1017
Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn	1018
Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid	1020

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie	1022
Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling	1022
Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid	1022
Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting	1025
Brigitte Grouwels, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansbeleid	1026

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER	1029
----------------	------

* Op 28 september 1998 is de heer Luc Van den Bossche opgevolgd als minister vice-president door de heer Steve Stevaert, en als Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken door de heer Eddy Baldewijns.

De heer Eddy Baldewijns werd als Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening opgevolgd door de heer Steve Stevaert.

Vragen en antwoorden werden opgenomen onder de naam van de minister die bevoegd was op de datum van de vraag.

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 228
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS**

*Wereldhandelsorganisatie – Actieplan minst ont-
wikkelde landen*

Tijdens de WHO-ministerconferentie (Wereldhandelsorganisatie) in Singapore in 1996 werd een speciaal actieplan opgestart voor de integratie van de MOL (minst ontwikkelde landen) in de wereldhandel. Zo werd er gedacht aan een algemeen preferentieel nultarief voor de MOL, samen met initiatieven om de mogelijkheden van de MOL om van de verbeterde markttoegang gebruik te maken, te verbeteren. Uit de ervaring tot nu toe blijkt dat dit actieplan nauwelijks heeft gewerkt.

Heeft de Vlaamse regering dit actieplan reeds geëvalueerd ?

Zo ja, is de Vlaamse regering dan van oordeel dat het speciaal WHO-actieplan voor de MOL voldoende heeft gewerkt ?

Welke initiatieven heeft de Vlaamse regering eventueel genomen om die werking te verbeteren ?

Is de Vlaamse regering van oordeel dat er nood is aan een grotere markttoegang op korte termijn door alle ontwikkelde landen voor alle producten uit de MOL ?

Moeten de assistentieprogramma's voor de MOL in het kader van dit actieplan niet meer uitgaan van wat de MOL zelf willen en aankunnen ?

Antwoord

1. Vlaanderen heeft als dusdanig het WHO-actieplan voor de minst ontwikkelde landen niet geëvalueerd. Evenwel kan worden gesteld dat het actieplan weinig concreets heeft opgeleverd.

2. Vlaanderen gaat ervan uit dat de globalisering van de handel dient bij te dragen tot de integratie van de zwakste economieën. Bijgevolg moeten specifieke acties worden ondernomen en moet bijzondere aandacht worden besteed aan de MOL's. Het actieplan beantwoordt ten dele aan deze doelstellingen.

Het is dankzij de politieke vastberadenheid van een aantal WHO-landen, waaronder België, dat de vergadering op hoog niveau over de MOL's op 27 en 28 oktober 1997 in Genève doorgang had en met succes kon worden afgerond. Voor het eerst werd concreet werk gemaakt van de verbintenissen die in Singapore werden aangegaan. Vlaanderen steunt deze initiatieven.

3. De vergadering beoogde met name dat vaste verbintenissen zouden worden aangegaan ten aanzien van de markttoegang van producten van de MOL's.

De uitkomst van de vergadering beantwoordde niet helemaal aan de verwachtingen. Wat de Europese Unie aangaat, hebben de MOL's reeds in zeer ruime mate toegang tot de markt, en de toegang tot het nulrecht is momenteel in studie. Het lijkt geen twijfel dat middelen ter verbetering van de markttoegang voor een breed gamma producten moeten ter beschikking worden gesteld door de geïndustrialiseerde landen én door landen met een ontluikende economie, vergelijkbaar met wat met de Europese partners werd afgesproken.

Op de laatste ministeriële vergadering van de WHO in mei 1998 hebben zowel het EU-voorzitterschap als Europees commissaris Brittan niet nagelaten deze oproep te doen.

4. Het "geïntegreerd kader voor technische bijstand", dat op de vergadering werd goedgekeurd en naderhand de steun kreeg van de betrokken organisaties – Wereldbank, Internationaal Monetair Fonds (IMF), United Nations Commission on Trade and Development (Unctad), United Nations Development Programme (UNDP), International Trade Commission (ITC) – heeft tot doel de technische bijstand

aan de handel te versterken door een betere synergie en samenwerking tussen de partijen.

De grote verdienste van het systeem bestaat erin dat toekomstige tegemoetkomingen worden afgestemd op de bijstandsbehoeften zoals omschreven door de MOL's zelf.

Vraag nr. 230
van 15 september 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Wereldhandelsorganisatie – Ecologische en sociale correcties

Een van de grote discussiepunten binnen de WHO (Wereldhandelsorganisatie) is het toestaan van ecologische en sociale correcties. Deze kwestie is nog lang niet opgelost en zal waarschijnlijk opnieuw aan bod komen tijdens een speciale vergadering in het najaar van 1998 en tijdens de ministervergadering van 1999.

Heeft de Vlaamse regering terzake reeds een standpunt ingenomen ?

1. Is de Vlaamse regering van oordeel dat de WHO op een meer evenwichtige manier kan functioneren als het effectief mogelijk is ecologische en sociale correcties in de wereldhandel in te brengen ?

Is de Vlaamse regering van oordeel dat de huidige WHO-regels hiertoe onvoldoende zijn uitgerust ?

2. Is de Vlaamse regering voorstander van een herdefinitie van artikel XX van de GATT-overeenkomst (General Agreement on Tariffs and Trade), waardoor ecologische en sociale correcties uitdrukkelijk mogelijk worden ?
3. Is de Vlaamse regering van oordeel dat in de toekomst binnen de WHO geregelde handel een differentiëring op basis van PPM's (process and production method) uitdrukkelijk mogelijk wordt ?

Is de Vlaamse regering in deze context voorstander van een bijsturing van de werking van de "dispute panels" en zo ja, in welke zin ?

4. Is de Vlaamse regering voorstander van een bindende verwijzing binnen de WHO-regels naar internationale milieuovereenkomsten (bv.

Rio, Kyoto) en de IAO-normen (Internationale Arbeidsorganisatie) ?

5. Heeft de regering zicht ook reeds beraden over de gevolgen die zullen worden gegeven aan een mogelijk niet bereiken van een akkoord over sociale en ecologische correcties van de wereldhandel in de toekomstige WHO-onderhandelingen ?

Antwoord

1. De liberalisering van het handelsverkeer moet ertoe leiden dat de rijkdom van alle landen en de levensstandaard en levenskwaliteit van de volkeren worden verhoogd.

Dit betekent dat men de sociale aspecten niet uit het oog mag verliezen. Bovendien mag de bescherming die ons milieu geniet, niet door de WHO in het gedrang worden gebracht.

Er dient te worden geopteerd voor een evenwichtige aanpak, waarbij wordt rekening gehouden met de sociale en milieuaspecten en meer aandacht wordt besteed aan de MOL (minst ontwikkelde landen). Evenwel is er binnen de WHO hierover geen consensus.

Door de grote terughoudendheid van de meeste landen van de WHO, met name de ontwikkelingslanden die voornamelijk bevreesd zijn voor vermomde protectionistische maatregelen, kende het debat geen vooruitgang en konden bijgevolg de WHO-bepalingen niet in gunstige zin evolueren.

In het kader van de preferentiële handelsmaatregelen van de Europese Unie (EU) ten gunste van de ontwikkelingslanden dient te worden aangestipt dat België evenwel het vooropgestelde doel heeft kunnen verwezenlijken. Dit hield in dat landen die ertoe bereid werden bevonden een bepaald milieuvriendelijk en sociaal beleid te voeren, op handelsgebied extra werden gestimuleerd.

2. In het werkprogramma van 1995 van de werkgroep CTE (Committee on Trade and Environment) werd onder meer volgend punt vastgelegd : het verband tussen de bepalingen van het WHO-akkoord en de handelsmaatregelen genomen voor leefmilieudoelinden, inclusief deze opgenomen in de multilaterale leefmilieuakkoorden. De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) van het minis-

terie van de Vlaamse Gemeenschap is betrokken geweest bij de discussies via het federale ministerie van Buitenlandse Zaken in het Comité 113 van de EU, waarbij de Europese Commissie de EU vertegenwoordigt bij de WHO in het CTE.

Over een mogelijke aanpassing van het artikel XX van de GATT-overeenkomst is reeds grondig overleg gepleegd binnen de EU en werden verschillende voorstellen overgezonden aan het CTE. Deze voorstellen droegen de consensus weg van de landen van de EU. Een mogelijke verandering van de bepalingen door voornoemde voorstellen heeft onder meer tot gevolg dat leefmilieumaatregelen opgenomen in multilaterale milieuakkoorden met gevolgen voor de handel worden besproken. Vlaanderen kan zich achter deze voorstellen scharen.

Het debat bevindt zich echter in een impasse. Om uit deze impasse te geraken, lanceerden de lidstaten en de Commissie een nieuw initiatief binnen de WHO.

Zo legde de Europese Unie aan de andere leden van de WHO het voorstel voor om binnen afzienbare tijd een politieke vergadering op hoog niveau inzake handel en milieu te houden. Dit voorstel wordt nog in overweging genomen. Op die manier wordt geprobeerd de WHO het belang van milieuvraagstukken te doen inzien en ertoe bij te dragen dat de punten van zorg op dit gebied bij de toekomstige onderhandelingen van het jaar 2000 worden meegewogen.

3. Over het voorstel tot differentiëring op basis van de PPM's bestaat er geen consensus. Dit voorstel relateert een product aan een bepaald productieproces, waarbij het productieproces wordt geëvalueerd aan de hand van zijn "vervuilingscapaciteit".

De werkzaamheden binnen de ISO (Internationale Organisatie voor Normalisatie) zouden de aanpak "levenscyclus", waarop het Europees schema is afgestemd, kunnen rechtvaardigen en op deze wijze de knelpunten ten dele oplossen.

Anderzijds lijkt het niet opportuun om het stelsel voor geschillenbeslechting te wijzigen. Men mag niet uit het oog verliezen dat dit stelsel de inachtneming van de multilaterale handelsvoorwaarden waarborgt die het rechtstreeks resultaat zijn van verschillende WHO-overeenkomsten.

De inspanningen moeten veeleer gericht zijn op de wijziging van de WHO-bepalingen en op het nagaan of ze op een correcte manier worden toegepast.

4. De vraag dat de WHO meer oog zou hebben voor de sociale en milieuaspecten, ligt in politiek en economisch opzicht zeer gevoelig op internationaal niveau. De verschillende pogingen die werden gedaan om sociale en milieuvraagstukken te laten opnemen in de WHO, stuiten op de weigering van een groot aantal leden van deze organisatie. Vlaanderen en de federale regering zijn de mening toegedaan dat vóór alles de WHO-partners moeten worden overtuigd.
5. Het is niet haalbaar om van de ene dag op de andere bijsturingsmaatregelen op sociaal en milieugebied in de WHO in te voeren. Zulks vergt naar alle waarschijnlijkheid een langdurig leerproces, dat geleidelijk tot een mentaliteitswijziging zal leiden.

De inspanningen die tijdens de ministeriële conferentie van Singapore werden geleverd ten gunste van de sociale normen, hebben inmiddels geleid tot een nieuw dynamisme in de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO), waar dit jaar een Plechtige Verklaring over de Fundamentele Arbeidsnormen werd aangenomen. Deze Verklaring beoogt een versterkte naleving van de arbeidsnormen en draagt zeker bij tot een groeiend bewustzijn van de problematiek.

Onder deze omstandigheden en rekening houdende met de crisis waarin tal van zich ontwikkelende economieën zijn verzeild, is het weinig waarschijnlijk dat tijdens de komende onderhandelingen in de WHO op de desbetreffende gebieden grote vooruitgang zal worden geboekt.

**Vraag nr. 28
van 18 november 1998
van de heer ARNOLD VAN APEREN**

VLAM – Promotiefonds groenten en fruit

In de schoot van de VLAM (Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing) opereren een achttal promotiefondsen.

1. Hoeveel bedroegen de totale ontvangsten van het bovenvermelde promotiefonds in 1997 en gedurende de eerste 9 maanden van dit jaar ?

2. Welke concrete promotionele activiteiten ondernam het fonds in 1997 en hoeveel bedroeg hun respectieve kostprijs ?
3. Welke van deze activiteiten werden toegekend aan private reclamebureaus ? Aan welke reclamebureaus en hoeveel bedroeg telkens de kostprijs ?
4. Welke concrete promotionele opdrachten werden dit jaar reeds toegekend aan private reclamebureaus ? Aan welke reclamebureaus en wat is telkens de geraamde kostprijs ?
5. Bestaan er plannen om de verplichte bijdragen van het promotiefonds te verhogen of te verlagen ?
6. Over hoeveel reserve beschikt het fonds op dit ogenblik ?

Antwoord

De gevraagde gegevens over de zeven sectoren van de VLAM, maar ook over de achtste sector "akkerbouwproducten", zijn terug te vinden in de jaarprogramma's en activiteiten(jaar)verslagen van de VLAM.

Aangezien de vragen betrekking hebben op de werkjaren 1997 en 1998, worden als **bijlage** de jaarverslagen 1996 en 1997 bezorgd, alsook de jaarprogramma's van 1997 en 1998 en het recentelijk goedgekeurde jaarprogramma 1999.

Het is niet mogelijk heden de ontvangsten te geven van de verschillende promotiefondsen voor 1998.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 29
van 18 november 1998
van de heer ARNOLD VAN APEREN

VLAM – Promotiefonds niet-eetbare tuinbouwproducten

(Zie vraag nr. 28, blz. 955 – red.)

Antwoord

(zie antwoord op vraag nr. 28, blz. 956 – red.)

Vraag nr. 30
van 18 november 1998
van de heer ARNOLD VAN APEREN

VLAM – Promotiefonds runderen, schapen, geiten en paarden

(zie vraag nr. 28, blz. 955 – red.)

Antwoord

(zie antwoord op vraag nr. 28, blz. 956 – red.)

Vraag nr. 31
van 18 november 1998
van de heer ARNOLD VAN APEREN

VLAM – Promotiefonds varkens

(zie vraag nr. 28, blz. 955 – red.)

Antwoord

(zie antwoord op vraag nr. 28, blz. 956 – red.)

Vraag nr. 32
van 18 november 1998
van de heer ARNOLD VAN APEREN

VLAM – Promotiefonds pluimvee, eieren en kleinvee

(zie vraag nr. 28, blz. 955 – red.)

Antwoord

(zie antwoord op vraag nr. 28, blz. 956 – red.)

Vraag nr. 33
van 18 november 1998
van de heer ARNOLD VAN APEREN

VLAM – Promotiefonds zuivel

(zie vraag nr. 28, blz. 955 – red.)

Antwoord

(zie antwoord op vraag nr. 28, blz. 956 – red.)

Vraag nr. 34
van 18 november 1998
van de heer ARNOLD VAN APEREN

VLAM – Promotiefonds zeevisserij

(zie vraag nr. 28, blz. 955 – red.)

Antwoord

(zie antwoord op vraag nr. 28, blz. 956 – red.)

Vraag nr. 35
van 26 november 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VLAM-promotiefonds bakkerijen – Bijdrageberekening

Alle in Vlaanderen gevestigde brood- en banketbakkers betalen een verplichte bijdrage van 0,002 % op de verkoop van brood- en banketbakkerijproducten onderworpen aan een BTW-percentages van 6 % met een forfaitaire vrijstelling van 10 %.

Deze regelgeving schept problemen bij de brood- en banketbakkers die naast de bakkerij nog andere activiteiten uitoefenen, zoals kleinhandel in levensmiddelen. De BTW-administratie deelt het totale omzetcijfer zoals aangegeven op formulier 625 aan het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) mee, in plaats van de gedetailleerde omzetcijfers van de berekeningsbladen 625F voor bakkers enerzijds en 625F voor kleinhandelaars in levensmiddelen anderzijds.

Deze toestand zou gemakkelijk kunnen worden verholpen indien de VLAM aan de bakkers die ook nog andere activiteiten uitoefenen, zou vragen aangifte te willen doen van het omzetcijfer nodig voor de berekening van de verplichte bijdrage in het promotiefonds akkerbouwproducten. Het aangifteformulier zou nadien gemakkelijk kunnen worden bevestigd door de BTW-administratie.

1. Is de minister-president op de hoogte van bovengenoemd probleem ?
2. Hoeveel klachten ontving de VLAM reeds dienaangaande ?
3. Heeft de minister-president een initiatief genomen om bovenvermeld probleem op te lossen, teneinde de VLAM-bijdrage van bakkers die

ook nog andere activiteiten uitoefenen voor het promotiefonds akkerbouwproducten op een eenvoudige en correcte wijze te innen ?

Werd daarbij gedacht aan een oplossing zoals hierboven uiteengezet ?

4. Hoeveel bijdragen ontving het promotiefonds voor brood- en banketbakkerijproducten in 1997 ?

Hoeveel bedragen de actuele reserves van het fonds ?

Antwoord

De bijdrageregeling in de bakkerijsector werd op vraag van de representatieve beroepsorganisaties uit de sector ingesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 13 december 1995 en hernomen in het huidige besluit van 4 februari 1997.

1. Zowel ikzelf, als de VLAM en de initiatiefnemende beroepsorganisaties zijn op de hoogte van de problematiek van de brood- en banketbakkers die naast de bakkerij nog andere activiteiten uitoefenen.
2. In 1998 ontving de VLAM tachtig bezwaarschriften rond deze problematiek. Er werden 3.961 bakkers gefactureerd.
3. Deze problematiek wordt door de VLAM op eenvoudig bezwaarschrift administratief behandeld aan de hand van door de betrokken bakkers te verstrekken gegevens. Hiervoor baseert de VLAM zich onder meer op het formulier 625F voor bakkers. Op die manier komt men tot een correcte inning van de bijdragen.

Omdat de bedoelde subcategorie bijdrageplichtigen niet definieerbaar is en geen opgesplitste gegevens ter facturatie ter beschikking zijn, is het inningstechnisch niet aangewezen met aangiften te werken. Het is dan ook niet nodig bijzondere initiatieven te ontwikkelen om deze problematiek op te lossen.

4. De VLAM ontving in 1997 50.548.921 frank aan bijdragen in de brood- en banketbakkerijsector.

Het boekhoudkundige reservefonds van dit fonds bedraagt 10.909.213 frank.

Vraag nr. 36
van 27 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuid-Afrika – Project ambtenarenvorming

Blijkens de persmededeling van 17 november 1998 van de Vlaamse regering zal ten belope van 20,4 miljoen frank een project worden ondersteund voor vorming van ambtenaren in de Zuid-Afrikaanse provincie Vrijstaat.

1. Waaruit bestaat die vorming precies ?
2. In welke taal wordt de vorming verstrekt ?

Antwoord

Krachtens een beslissing van de Vlaamse regering van 17 november 1998 wordt een project voor de vorming van ambtenaren in de Zuid-Afrikaanse provincie Vrijstaat ondersteund ten belope van 20,4 miljoen frank.

1. De overgangperiode die Zuid-Afrika doormaakt, zorgt ook voor de nodige veranderingen in de openbare sector. De regering heeft de intentie om het human resources-beleid van de openbare sector aan te passen aan deze nieuwe context en stelde terzake verschillende richtlijnen en beleidsdocumenten op.

Analyse van de openbare sector leert immers dat deze achterophinkt ten opzichte van de situatie van de openbare sector in Europa ; er is behoefte aan actuele kennis en ervaring, aan meer coördinatie, meer efficiëntie en kwaliteitsverhoging. Dit vergt een uitgebreide opleiding en bijscholing van het ambtenarencorps.

Het Collaborative Public Management and Development Education and Training Project (CPM and DETPRO) stelt zich daarom tot doel de management- en ontwikkelingscapaciteiten van de openbare sector te verhogen en de prestaties binnen deze sector te verbeteren, conform de voorwaarden en vereisten van het overheidsbeleid.

In de provincie Vrijstaat zijn momenteel verschillende instellingen betrokken bij de opleiding en training op het vlak van "Public Management and Development" :

- het "Departement of Public Administration" van de universiteit van Oranje Vrijstaat ;
- de Vista Universiteit (Bloemfontein) ;
- Qwa Qwa campus (University of the North) ;
- Free State Technikon.

De huidige omstandigheden vereisen echter een meer gecoördineerde en globale aanpak, waarbij het belangrijk is dat de verschillende betrokken instellingen hun knowhow uitwisselen.

De specifieke doelstellingen van het project zijn dan ook :

- het opstarten van een netwerk van verschillende instellingen die zijn betrokken bij de opleiding en training van managers voor de openbare sector in Vrijstaat ;
- de output van de opleidingen "Honours and Masters" en "Advanced diploma's" te verhogen, zodat de opleiding beter aansluit bij de huidige normen op het vlak van het management van de openbare sector ;
- de ontwikkeling en implementatie van kortlopende en gespecialiseerde opleidingen voor ambtenaren die reeds in dienst zijn. Deze opleidingen zullen door de universiteiten worden erkend ; de deelnemers die het vooropgestelde minimum behalen, krijgen een certificaat.

Het project dat door de Vlaamse regering wordt ondersteund, richt zich tot :

- studenten ;
- ambtenaren in functie.

De aangeboden opleiding moet hen de kennis en de vaardigheden bijbrengen om openbare instellingen succesvol te beheren en te leiden.

2. Op basis van de huidige onderwijssituatie worden de opleidingen in het Engels gedoceerd.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger zal zich herinneren dat de Vlaamse regering talrijke andere projecten ondersteunt inzake meertaligheid en "taalfacilitering", onder meer in het Afrikaans.

Vraag nr. 37
van 27 november 1998
van de heer LOUIS BRIL

IWT-subsidies – Stand van zaken

Graag had ik van de minister-president vernomen welke bedragen zijn vastgelegd als subsidiemaatregelen aan bedrijven in het kader van het wetenschaps- en innovatiebeleid, en welke bedragen tot nu toe zijn uitbetaald.

Antwoord

Voor de toekenning van subsidies aan bedrijven voor de uitvoering van technologisch onderzoek en ontwikkeling is er in Vlaanderen één loket : het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (het IWT). Alle informatie over de steun die door toedoen van het IWT wordt verleend, is terug te vinden in de jaarverslagen van het IWT, die ruim worden verspreid en ook voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers toegankelijk zijn.

Het IWT beslist autonoom over de financiering van projecten die op vrij initiatief van de bedrijven worden ingediend.

Binnen deze autonome functie van het IWT worden industrieel basisonderzoek, prototypeontwikkeling, KMO-haalbaarheidsstudies en KMO-innovatieprojecten gesubsidieerd. Ook de toekenning van postdoctorale onderzoeksmandaten, die steeds een samenwerking tussen een universitaire onder-

zoeksgroep en een bedrijf betreffen, is gesitueerd binnen deze autonome functie van het IWT.

In haar adviserende opdracht beheert het IWT wetenschappelijk-technologische programma's en projecten waaraan Vlaamse bedrijven deelnemen. Het betreft hier in het bijzonder Eureka-projecten, die in een Europese context worden uitgevoerd, het technologieprogramma voor de hogescholen, beter bekend onder de naam HOBU-fonds (hoger onderwijs buiten de universiteit), specifieke initiatieven voor KMO's (KMO-Innovatie Vlaanderen) en specifieke programma's. In 1998 zijn dit : energietechnologie (Vlaams Impulsprogramma Energietechnologie – Vliet), informatietechnologie (Actieprogramma Informatietechnologie), multimedia en het pas gestarte Programma voor Strategische Technologieën voor Welvaart en Welzijn (STWW), waaraan de bedrijven voornamelijk indirect zullen participeren via gebruikerscommissies die aan de projecten worden verbonden.

Ten slotte behandelt het IWT in zijn uitvoerende functie de projecten in het kader van andere speciale opdrachten van de voogdijoverheid, of in het kader van impuls- of actieprogramma's op initiatief van andere Vlaamse ministers, zoals de projecten in het kader van het MKB-programma (midden- en kleinbedrijf) waarbij KMO's uit gebieden voor de doelstellingen 2 en 5b financiële tegemoetkomingen kunnen genieten voor het uitvoeren van innovatieprojecten, of zoals het Impulsprogramma Milieutechnologie.

In onderstaande tabel wordt geïllustreerd hoe de subsidiëring binnen voornoemde functies is geëvolueerd tijdens de laatste jaren.

Evolutie van het globaal steunvolume (vastleggingen) (in miljoen fr.)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998*
Autonome functie (O&O)	481,1	661,4	1.050,8	1.197,4	1.719,7	1.693,4	1.710,3
Adviserende functie (O&O)	896,1	1.545,8	1.014,2	1.707,4	969,3	1.527,5	1.909,2 *
Uitvoerende functie (O&O) excl. specialisatiebeurzen	107,8	139,4	186,5	0,0	265,0	7,2	–

* inclusief de overdracht van 450 miljoen frank aan vastleggingsmachtigingen van het IWT naar het Fonds voor Industrieel Onderzoek in Vlaanderen (FIOV) voor het actieprogramma inzake informatietechnologie ITA2

De uitbetalingen (sinds 1996) die volgden uit deze toekenningen zijn in onderstaande tabel weergegeven (in miljoen frank).

	1996		1997		1998*	
	Aut	Adv	Aut	Adv	Aut	Adv
Steun aan industrieel basis-onderzoek	507,5	201,3	486,9	236,5	410,0	142,5
Steun aan gemengd onderzoek	469,5	272,9	687,1	511,8	564,6	467,9
Steun aan prototypeonderzoek	138,1	36,0	147,3	4,2	111,7	6,0
Steun aan KMO-haalbaarheidsstudies	12,5	–	16,4	–	12,2	–
Steun aan KMO-innovatieprojecten	112,9	–	114,0	–	71,1	–
Subtotaal	1.240,5	510,2	1.451,7	752,5	1.169,6	616,4
Totaal Aut + Adv	1.750,7		2.204,2		1.786,0	

* Voor 1998 zijn de cijfers de voorlopige bedragen geteld op datum van 30 november van dit jaar.
(O&O : onderzoek en ontwikkeling ; Aut : autonome functie ; Adv : adviserende functie)

Vraag nr. 39
van 4 december 1998
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH

Vlaams-Brabantbeleid – Vriendenkring Vlaams-Waalse gemeenten

De burgemeesters van zeven Vlaamse en zeven Waalse gemeenten langs de taalgrens ten zuiden van Brussel hebben enige tijd geleden in Tubeke een vriendenkring opgericht.

Onder het motto "samen leven" willen de gemeenten geregeld overleg plegen over gemeenschappelijke problemen uit de regio, de contacten tussen hun inwoners bevorderen en hiermee tevens bijdragen tot federale loyauteit in ons land.

De gemeenten willen met hun initiatief ook uitdrukkelijk bijdragen tot een geest van solidariteit en verdraagzaamheid tussen de gemeenschappen in ons land en verwijzen hierbij naar de kerstboodschap van koning Albert. Verwijzend naar opiniepeilingen zijn de burgemeesters er immers van overtuigd dat het de wens is van de grote meerderheid van de Belgen "om samen te blijven" in het kader van een "reëel eenheidsfederalisme".

1. Is de minister-president op de hoogte van dit initiatief ? Wat is zijn standpunt terzake ?

2. Is dit initiatief verenigbaar met het Actieplan Vlaams-Brabant van de Vlaamse regering en de beleidswijzers ter bevordering van het Vlaams karakter van de provincie Vlaams-Brabant ?

3. Koning Albert was aanwezig bij dit initiatief.

Wie vertegenwoordigde de Vlaamse regering op deze bijeenkomst ?

4. Welke stappen zijn er reeds ondernomen in de Vlaams-Brabantse rand om tot een overlegplatform van gemeenten te komen dat het Vlaams karakter dient te versterken ?

Antwoord

Ik was niet op de hoogte van dit initiatief, dat moet worden gezien als een initiatief in het kader van de gemeentelijke autonomie.

Er was geen vertegenwoordiger van de Vlaamse regering aanwezig op deze bijeenkomst.

Dit initiatief doet mijns inziens geen afbreuk aan de inspanningen van de Vlaamse regering en de provincie Vlaams-Brabant inzake het ondersteunen van het Vlaams karakter van de Rand. Naast deze pas opgerichte vriendenkring bestaat reeds

geruime tijd de conferentie van Vlaamse mandatarissen uit de zes faciliteitengemeenten.

Het staat de andere gemeenten vrij al dan niet een gelijkaardig overleg te organiseren. In voorkomend geval kunnen dergelijke initiatieven mee worden ondersteund vanuit de Vlaamse overheid of de provincie Vlaams-Brabant.

**Vraag nr. 40
van 4 december 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Export Kempen – Evaluatie

De Vlaamse regering cofinanciert reeds geruime tijd een project dat de achterstand in exportgerichtheid van de KMO's in de Kempen, meer specifiek in het arrondissement Turnhout, wil wegwerken. De sponsor van dit project is de Kempense Kamer van Handel en Nijverheid.

Kan de minister-president verduidelijken met welke aanpak die doelstelling wordt verwezenlijkt ?

Werd er ooit een evaluatie gemaakt van de doeltreffendheid van dit project ?

Antwoord

1. Export Kempen wil de verbetering van de internationale marktpositie van de Kempense KMO's bereiken door :

- de exportnaden van de Kempense bedrijven zo optimaal mogelijk in te vullen ;
- de exportattitude en -kennis van deze bedrijven uit te bouwen door het organiseren van een praktische opleiding met individuele begeleiding.

Het project wordt uitgewerkt in aanvulling van de activiteiten van andere instellingen voor exportpromotie in Vlaanderen.

Export Kempen analyseert jaarlijks de behoeften. De bedrijven en producten uit de regio worden ieder jaar in kaart gebracht. Ongeveer 1.725 profielen van bedrijven met exportpotentieel zijn momenteel opgenomen in het basisbestand. Deze bedrijven krijgen bericht over exportactiviteiten, algemeen of specifiek naar sector en productgroep toe, georganiseerd door Export Kempen en andere exportinstellingen.

In een eerste luik spitst de werking van Export Kempen zich toe op de *individuele begeleiding* van de regionale KMO's. Specifiek hiertoe werd begin 1995 de Adviespas geïntroduceerd. Voor een beperkte financiële bijdrage worden bedrijven lid van Export Kempen. Met deze jaarlijks te hernieuwen Adviespas ontvangen de bedrijven korting op de activiteiten die door Export Kempen worden georganiseerd. Tevens hebben zij recht op één uur gratis exportadvies en een bedrijfsbezoek. Vanaf april 1998 ontvangen zij driemaal per jaar een nieuwsbrief met interessante handelsvoorstellen en actuele exportberichtgeving. Het doel van de Adviespas is een blijvende relatie op te bouwen tussen Export Kempen en de KMO's.

Het onderdeel "intensieve begeleiding op langere termijn" wordt in het bedrijf zelf verwezenlijkt en neemt drie à zes maanden in beslag. Tijdens deze periode kan een niet-exporterend bedrijf met een aangepaste begeleiding een eerste stap doen in het exportgebeuren, gebaseerd op een volledige audit met daarbovenop een grondige marktanalyse van het betrokken product en zijn sector. Finaal wordt de KMO een uitgebreid verslag voorgelegd, waarin de positieve en ook de voor verbetering vatbare punten worden toegelicht met een degelijk uitgewerkt plan.

Beursdeelname van bedrijven en groepsdeelnames door Export Kempen, inclusief begeleiding bij beursbezoeken, worden voornamelijk in samenwerking met overheidsinstellingen (onder andere Export Vlaanderen) en/of lokale besturen en instellingen (onder andere de gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, Kamers voor Handel en Nijverheid) georganiseerd. Export Kempen schenkt aandacht aan opportuniteiten met betrekking tot een mogelijke deelname voor KMO's-Adviespasleden aan beurzen in de grensstreken (bv. Tilburg) en aan de internationale beurzen (bv. Anuga, Cebit, VIV, Hannover, Migest). Een bedrijfsanalyse naar de mogelijkheden van het bedrijf garandeert een optimale deelname.

Export Kempen vertegenwoordigt bedrijven op *themadagen en handelsmissies* in co-organisatie of samenwerking met de GOM's, Euro- en Medpartenariats, Kamers voor Handel en Nijverheid en met Export Vlaanderen. Ten minste elk kwartaal wordt een exportgerichte themadag rond een bepaald land gehouden.

Thema's die specifieke industrietakken aanbelangen en die handelen over de aspecten van het exportgebeuren, komen aan bod tijdens *seminaries*. Deze onderwerpen zijn zowel technisch als financieel-economisch, bijvoorbeeld een voorstelling van de verschillende aspecten omtrent transport. Ook hier wordt getracht de KMO's rond de tafel te brengen om hun ervaringen, resultaten, problemen en dies meer uit te wisselen met het oog op een individuele begeleiding. Eén van de peilers van Export Kempen is het netwerk van contacten en de know-how, die gericht worden ingezet voor de begeleiding van de KMO's.

Export Kempen organiseert ook *werkgroepen*. Belangstellende bedrijven worden in werkgroepen opgedeeld, per land en/of per sector (clustervorming). In de werkgroepen wordt de handel op een bepaald land diepgaand geanalyseerd en belicht. Praktische en heel specifieke onderwerpen in verband met verzendingen, plaatselijke reglementeringen en normen komen eveneens aan bod. Uiteindelijk kan dit aanleiding geven tot samenwerkingsakkoorden en uitwisselingen rond producten en diensten, wat eigenlijk de achterliggende gedachte is.

"*Export Coaching*" ten slotte is een opleidingsinitiatief om de bedrijven uit de regio gedurende twee jaar te begeleiden met hun exportactiviteiten. De basis hiervoor is een opleiding "Laureaat in Export Management", die verder wordt uitgewerkt in het coaching-luik, dit is : individuele begeleiding, toegepaste uitwerking naar de bedrijven toe en netwerkvorming met als doel clusters te vormen die gericht samenwerken.

2. Het project Export Kempen werd gestart in 1989 vanuit de vaststelling dat er een onevenwicht bestond tussen de exportgerichtheid van de KMO's in het arrondissement Turnhout, in vergelijking met de gemiddelde exportgerichtheid in de provincie Antwerpen en het Vlaamse gewest, in het nadeel van de Kempense KMO's.

Het project werd een eerste maal verlengd voor twee jaar van 1 september 1992 tot 31 augustus 1994. Daarna een tweede maal over een periode van drie jaar van 1 september 1994 tot 31 december 1996. Thans loopt een derde verlenging. De periode loopt van 1 januari 1997 tot 31 december 1999.

Bij van verlenging werd een evaluatie gemaakt over de doeltreffendheid van het project.

Opvallend hierbij is dat de exportgerichtheid in procent van de omzet vooral in het arrondissement Turnhout steeg van 31,1 % in 1993 tot 41,2 % in 1996. Dit ligt iets hoger dan het percentage voor België (39,3 %), maar lager dan het percentage van het Vlaamse gewest (43,9 %) en beduidend onder de exportgerichtheid van het arrondissement Antwerpen (58,0 %). De exportgerichtheid in het arrondissement Turnhout evolueert de laatste jaren duidelijk in stijgende lijn en maakt een inhaalbeweging. De gemiddelde jaarlijkse nominale groei van 1990 tot 1995 in het arrondissement Turnhout bedraagt 6,8 % en van 1995 tot 1996 zelfs 7,8 %. Dit ligt ver boven dat van het arrondissement Antwerpen, met respectievelijk 4,2 % en 6,0 %. Uit deze cijfers blijkt dat het project Export Kempen een positieve werking heeft.

Vraag nr. 42
van 9 december 1998
van mevrouw SONJA BECQ

VZW De Rand – Ondersteuning verenigingsleven

In het raam van de bespreking van de VZW De Rand was een van de belangrijkste elementen bij het betrekken van het lokale sociale-culturele leven (ook van jongeren en ouderen) bij de werking.

Wil men, wat uiteindelijk toch de bedoeling van de VZW De Rand is, op een offensieve wijze de participatie en/of integratie van de anderstaligen in het Vlaamse gemeenschapsleven bewerkstelligen, dan spelen deelname, ondersteuning en stimulering van de Vlaamse verenigingen een belangrijke rol.

Dit kan door het betrekken van de verenigingen in de structuren ; doch dit kan ook door het effectief ondersteunen van lokale activiteiten, zelfs wanneer zij buiten het werkgebied van de VZW De Rand gebeuren.

1. Hoe realiseren de VZW De Rand en de verschillende centra de participatie en stimulering van het lokale verenigingsleven ?
2. Worden aan de lokale organisaties extra impulsen (samenwerking, logistieke steun, goedkoper ter beschikking stellen van lokalen, ...) geboden door de VZW en door de verschillende centra ?

3. Kan deze ondersteuning met concrete feiten voor de diverse centra worden gestaafd ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, VERVOER EN RUIMTELIJKE
ORDENING

Vraag nr. 69
van 4 november 1998
van de heer ANDRE VAN NIEUWKERKE

Noordzeestrand – Verstedelijking

Het strand is uiteraard sinds verscheidene tientallen jaren de voornaamste toeristische trekpleister van onze kust en heeft ontegensprekelijk een belangrijke recreatieve functie te vervullen.

Niettemin mag ook niet uit het oog worden verloren dat het Noordzeestrand in wezen een natuurgebied is dat deel uitmaakt van het kustecosysteem. Het Vlaamse kustecosysteem bestaat immers uit zandbanken in de ondiepe zee, het strand, de duinen en hun overgangszone naar de polders. Het strand bezit als natuurlijk onderdeel van dat kustecosysteem een heel eigen flora en fauna, zowel boven de hoogwaterlijn (vloedmerkbegroeiingen met plantensoorten zoals de zeeraket, het loogkruid en het biestarwegras en vogelsoorten zoals de kuifleeuwerik, om maar de meest algemene soorten te noemen) als eronder (allerlei kreeftachtigen, weekdieren, wieren enz..., alsook foeragerende wadvogels zoals strandplevier, zilverplevier, steenloper, drieteenstrandloper, paarse strandloper, bonte strandloper, scholekster, enz.).

Terwijl tot voor enkele jaren het recreatief gebruik van het strand qua infrastructuur maar behoefte had aan verplaatsbare badkarretjes die tijdens het winterhalfjaar werden weggehaald, verschijnen er op de Vlaamse stranden, naast horecastrandterrassen, steeds meer grootschalige en vaste constructies ten behoeve van allerlei sporten en andere recreatieve activiteiten. Deze blijkbaar wanordelijke

proliferatie van grote koterijen vormt een bedreiging, niet enkel voor de bovenvermelde intrinsieke natuurwaarden van het strand, maar ook voor de landschappelijke belevingswaarde van het Noordzeestrand als laatste min of meer ongeschonden open ruimte langs onze kust, en a fortiori voor de toeristische aantrekkingskracht ervan.

Concrete voorbeelden hiervan treft men onder meer aan in Knokke-Heist :

- de grote en onesthetische houten hangars van de Vlaamse Vereniging voor Watersporten (VVW) die in Heist, vlak naast Vlaanderens eerste strandnatuureservaat, werden opgetrokken en tevens het zicht vanop de zeedijk op strand en zee onttrekken ;
- het eveneens niet kleinschalig te noemen nieuwe clubgebouw van Surfers Paradise op het strand voor de Zwinbosjes in Knokke.

Graag kreeg ik in dat verband antwoord op volgende vragen.

Omtrent de twee bovenvermelde concrete gevallen in Knokke-Heist.

1. Werden, vooraleer de VVW- en de Surfers Paradise-constructies werden opgetrokken, de vereiste bouwvergunningen aangevraagd en verleend ? Zo ja, wat waren de adviezen van de voor ruimtelijke ordening, natuurbehoud en kustverdediging bevoegde Vlaamse administraties ?
2. Werd, gelet op het feit dat het strand eigendom is van het Vlaams Gewest, vooraleer de VVW- en Surfers Paradise-constructies werden opgetrokken, hiervoor toestemming gevraagd aan de eigenaar, in casu de afdeling Waterwegen Kust van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ? Zo ja, werd die toestemming gegeven ? Zo neen, waarop dachten de promotoren zich te kunnen steunen om toch maar met de bouwwerken aan te vangen ?
3. Naar verluidt werd zelfs de inrichting van het natuureservaat "de Baai van Heist" gewijzigd, mede op aandringen van het gemeentebestuur, naar de wensen van de aanpalende zeilclub, namelijk de VVW, die zich nochtans schuldig maakte aan het wellicht illegaal optrekken van de aanpalende aartslelijke hangars.

Waaruit bestaat de aanpassing van die inrichting van het natuureservaat ?

Kan met die aanpassing de voor broed- en overwinterende strandvogels noodzakelijke rust in het staatsnatuurreservaat worden verzekerd? Zo niet, welke maatregelen treft de minister om dit te verhelpen?

Is de beoefening van allerlei zeilsporten vlak naast een natuurreservaat wel toelaatbaar?

Over de problematiek in het algemeen.

4. Kan een overzicht worden gegeven van alle bestaande en aangevraagde constructies op het strand langs de Vlaamse kust, met opgave van het gebruik, de afmetingen en vooral de vergunningstoestand?
5. Wat is het beleid van de administraties bevoegd voor ruimtelijke ordening, kustverdediging en natuurbehoud inzake het al dan niet toelaten van constructies op het strand?
6. Het Vlaamse grondgebied reikt tot de gemiddelde laagwaterlijn; de inkleuring van de gewestplannen houdt daarentegen op aan de voet van de zeedijk of van de duinen zoals die zich voordeden in de jaren zeventig. Hierdoor hebben in alle gevallen het nat strand, in vele gevallen het droog strand en in sommige gevallen (bv. voor het Zwin en de Zwinbosjes in Knokke, langs beide strekdammen van de Zeebrugse voorhaven, ...) de sinds de jaren tachtig nieuw gevormde duinen geen gewestplanbestemming en a fortiori geen stedenbouwkundige wettelijk bescherming.

Waarom wordt, gelet op de steeds grotere strandwaartse verstedelijkingsdynamiek, ook aan het strand geen gewestplanbestemming gegeven, met het oog op een duidelijke rechtsgrond voor de ordening van het multifunctioneel gebruik van het strand?

7. Wat is het beleid van de afdeling Waterwegen Kust van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap inzake strandconcessies aan de gemeente, gelet op de gevolgen die deze concessies hebben inzake al dan niet natuurvriendelijk onderhoud van het strand (mechanische strandreiniging die vaak nieuwe duinvorming verhindert), inzake toegang voor gemotoriseerde politie- en andere voertuigen, inzake recreatief gebruik en zelfs inzake strandvisserij, meer bepaald de zeer storende warrelnetvisserij?

Kunnen strandzones met een hogere ecologische waarde nog langer in concessie worden gegeven aan de gemeenten? Of moet de inhoud van de concessies niet worden aangepast op basis van de intrinsieke waarde, de draagkracht en/of de locatie van de strandzones?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Aanvullend gecoördineerd antwoord

1. De administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) – afdeling Waterwegen Kust – is verantwoordelijk voor de kustverdediging en voor het beheer en de exploitatie van de zeewering.

Vanuit het oogpunt van deze bevoegdheden werden volgende adviezen gegeven:

- VVW-constructie in Knokke-Heist: positief advies;
- Surfers Paradise-constructie in Knokke-Heist: proces-verbaal werd op 3 maart 1998 opgemaakt door de afdeling Waterwegen Kust wegens oprichting van deze constructie zonder bouwvergunning.

Dit proces-verbaal werd overgezonden aan de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm). Een vraag voor advies werd nadien door het gemeentebestuur aan de afdeling Waterwegen Kust overgezonden.

2. Er werd evenwel omtrent het bouwen van de VVW- en Surfers Paradise-constructies op het strand van Knokke-Heist geen advies gevraagd aan de afdeling Natuur van de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

De administratie Waterwegen en Zeewezen – afdeling Waterwegen Kust – levert pas een vergunning af voor de bezetting van het openbaar domein wanneer een bouwvergunning is toegekend.

3. De VVW is reeds zeer lang aanwezig op de bewuste locatie op het strand. Op 12 juni 1987 kregen zij toelating van de afdeling Waterwegen Kust voor de plaatsing van drie houten, verplaatsbare containers, nodig voor de uitvoering

van hun activiteiten (voor berging materiaal, een leslokaal, een bureau en EHBO).

Met akkoord van de afdeling Waterwegen Kust werd door het gemeentebestuur in het kader van de strandconcessies aan het strand op die plaats (en reeds lang vóór de oprichting van het natuurreservaat "De Baai van Heist") de bestemming "watersport" gegeven.

De oostelijke grens van het Vlaamse natuurreservaat zou oorspronkelijk vanaf de zeedijk tot aan de laagste laagwaterlijn worden afgebakend met een symbolische afsluiting, bestaande uit een rij hoge houten palen die onderling zouden worden verbonden door een zeemanstouw. Op aandringen van de VVW, die hierin werd gesteund door het gemeentebestuur van Knokke-Heist, werd door Aminal, afdeling Natuur, tijdens de uitvoering van de inrichting van het natuurreservaat ervoor geopteerd om tussen de gemiddelde laagwaterlijn en de laagste laagwaterlijn de palen te vervangen door boeien. Deze aanpassing in de uitvoering van de symbolische afsluiting van het natuurreservaat werd door Aminal, afdeling Natuur, aanvaard teneinde ongelukken met zeilsporters, die volgens de VVW door de westwaartse stroming tegen de palen zouden kunnen worden meegesleurd, te vermijden.

Tijdens het broedseizoen 1998 is de Aminal, afdeling Natuur, erin geslaagd de rust van het broedgebied van dwergstern, strandplevier en bontbekplevier te waarborgen. Dit vergde weliswaar een zeer intensieve permanente bewaking door de natuurwachters van de afdeling Natuur. Dit succes is wellicht ook mede te danken aan de slechte weersomstandigheden van de maand juli, waardoor het aantal recreanten op het strand van Heist in die periode relatief beperkt bleef. Het wordt dus afwachten tot het volgend broedseizoen om het probleem met zekerheid te kunnen inschatten. Mocht de huidige symbolische afsluiting dan toch geen afdoende waarborg bieden voor het beveiligen van het broedgebied, dan zal moeten worden geopteerd voor een meer efficiënte vorm van afsluiting.

Indien de beoefenaars van de zeil- en watersporten zich niet aan een strikte discipline inzake het niet verstoren van het aanpalend natuurreservaat zouden houden, zullen gepaste maatregelen worden getroffen. Naar verluidt dringen bij hoogtij zowel motorboten als zeilboten en zeilplanken het tussengetijdengebied van het

natuurreservaat binnen. Bij laag tij zouden ook wel geregeld zeilwagens het natuurreservaat binnendringen. Dergelijke zaken zijn niet toelaatbaar en Aminal zal terzake een duidelijke aanmaning richten aan de VVW.

4. Het gevraagde overzicht wordt verstrekt als **bijlage**.
5. In het kader van een geïntegreerd kustzonebeheer gebeurt er overleg tussen AWZ, Aminal en Arohm om te beslissen of een constructie op een bepaalde plaats op het strand kan worden toegelaten (enkel houten constructies komen in aanmerking). De evaluatie houdt rekening met de natuurwaarde van het strand en de zones die op het strand aansluiten, het aspect zeevering, de toekomstige evolutie van het strand (aangroei, afslag), het aspect ruimtelijke ordening, de inzichten van het betrokken gemeentebestuur, enzovoort.

In het bijzonder stelt Aminal, afdeling Natuur, dat het strand reeds een natuurfunctie bezit, als open ruimte dient te worden gevrijwaard en dat hier vaste constructies zoveel mogelijk moeten worden vermeden. In gevallen waarbij er toch nood is aan vaste constructies oordeelt Aminal, afdeling Natuur, het wenselijk dat zij worden opgetrokken op strandzones met een geringe ecologische waarde en aansluitend bij de zeedijk voor de bebouwde kern van de badsteden. Het VVW-complex in Heist is weliswaar gelegen voor de bebouwde kom van Heist, maar ook vlak naast een van de ecologisch meest waardevolle strandzones van de Vlaamse kust.

Anderzijds moet er wel rekening mee worden gehouden dat er aan de Vlaamse kust in plaatsen moet worden voorzien waar watersporters hun sport kunnen beoefenen, zo niet ontstaat er wildgroei.

6. Er kan worden onderzocht om het strand als zone nonverdicandi aan te duiden, waarbij wel plaatselijk (enkel aansluitend bij de bebouwde kernen van de badsteden) uitzonderingen kunnen worden toegestaan voor strandgebonden vormen van dagrecreatie. Strandzones die zijn gelegen voor plenologisch beschermde duingebieden, zouden als natuurgebied of als natuurgebied met wetenschappelijke waarde moeten worden bestemd.

Dit sluit niet uit dat een groot deel van de stranden nu reeds boven de hoogwaterlijn zijn ingekleurd als natuurgebied, behalve bijvoorbeeld een aantal stranden waar de zee in de tijd van

het totstandkomen van de gewestplannen, nog tot tegen de zeedijk aanspoelde.

7. De afdeling Waterwegen Kust voert het beleid uit dat is vastgelegd in het besluit van de Vlaamse regering van 26 april 1995 betreffende de strandconcessies.

Inzake manuele reiniging van de stranden werd advies gevraagd aan het Instituut voor Natuurbehoud.

Inzake toegang voor gemotoriseerde politie- en andere voertuigen : hier moet worden verwezen naar de politiereglementen van de kustgemeenten. Het toegangsbeleid gebeurt in overleg tussen de gemeenten en de afdeling Waterwegen Kust.

Inzake recreatief gebruik wordt verwezen naar de strandconcessies.

Wat strandvisserij en de warrelnetvisserij betreft, wordt verwezen naar de antwoorden op de schriftelijke vraag nr. 220 van 25 maart 1998 van de heer Jacky Maes aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, en de schriftelijke vraag nr. 320 van 25 maart 1998 van de heer Jacky Maes aan de heer Eddy Baldewijns, toenmalig Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 28 mei 1998, resp. blz. 1841 en 1880 – red.*).

Er gebeurt overleg tussen AWZ, afdeling Waterwegen Kust, en Aminor, afdeling Natuur, met betrekking tot de strandzones die in concessie kunnen worden gegeven.

Vermeldenswaard is ook dat er, naast het strandnatuurreservaat dat nu is opgericht in Knokke-Heist, in de nabije toekomst ook een strandnatuurreservaat is gepland op het strand ten oosten van de IJzermonding.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

(Voorlopig gecoördineerd antwoord : BVA nr. 5 van 18 december 1998, blz. 763 – red.)

**Vraag nr. 74
van 18 november 1998
van de heer JACQUES DEVOLDER**

Leopoldkanaal – Afwateringsfunctie

Knokke-Heist, Damme en een deel van Brugge zijn aangewezen op het Leopoldkanaal voor hun afwatering naar de zee.

In de winter van 1993-1994 en 1994-1995 en ook in het voorjaar van 1998 hadden deze regio's te kampen met overstromingen, en ook nu dient extra pompmateriaal te worden aangevoerd van de civiele bescherming en van privé-aannemers om huizen en landbouwterreinen en -gewassen te vrijwaren. Onze landbouwers stellen met lede ogen vast dat hun Nederlandse collega's momenteel reeds opnieuw hun velden optrekken, alhoewel de regenval daar even hevig was, terwijl dit voor hen nog onmogelijk is.

De oorzaak van dit probleem is bekend.

Het Leopoldkanaal kan zijn water niet snel genoeg in zee lozen, waardoor bovendien de landelijke beken die het overtollige water naar het Leopoldkanaal afvoeren, geen voldoende lozingsmogelijkheden hebben. Zo moeten aan de monding van de Zwinvaart, de Isabellavaart en de Ronselarebeek extra pompen worden geplaatst om de huizen en akkers te beschermen.

Het Leopoldkanaal kan niet snel genoeg in zee lozen wegens een vervuilde monding in Heist en het feit dat sinds de aanleg van een nieuwe zeesluis het water door een zogezegde konijnenpijp moet van enkele meters doorsnede, wat een veel te grote beperking is van de lozingscapaciteit.

Het Zwinpolderbestuur meent dat met honderd miljoen investeringen het probleem kan worden verholpen.

1. Hoe wordt dit probleem verholpen ? Worden die investeringen in het vooruitzicht gesteld ?
2. Binnen welke termijn kunnen de nodige werken worden uitgevoerd ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Gecoördineerd antwoord

Het bestuur van de Zwinpolder heeft reeds herhaaldelijk de beperkte lozingsmogelijkheden van het Leopoldkanaal onder de aandacht van de administratie gebracht. Om aan deze oproep gehoor te geven, werd begin 1998 door de afdeling Water een opdracht uitgegeven voor de inventarisatie van

de knelpunten in het afvoerverloop van gans het stroomgebied van het Leopoldkanaal. Thans heeft het studie bureau zijn voorlopig eindrapport afgeleverd, dat binnenkort zal worden besproken met alle lokale waterbeheerders.

De belangrijkste conclusies van deze inventarisatie is dat inderdaad vooral de Zwinpolder is onderworpen aan de gevolgen van deze moeilijke lozingen, aangezien hij de meest afwaarts gelegen polder is.

Hoofdrede voor deze beperkte lozingsmogelijkheid naar zee is het feit dat de lozingen louter gravitair kunnen gebeuren en derhalve worden gehinderd door het getij. Daarenboven legt de uitstromingskoker, en dan vooral de zeer ongelukkig gelegen uitlaat, een reële hypotheek op een vlotte lozing, zelfs bij gunstig tij. De afdeling Bovenschelde van de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) heeft de uitlaat reeds gedeeltelijk verruimd, zij het wellicht onvoldoende. De afdeling Kust van AWZ heeft ondertussen opdracht gekregen om de uitmondingen in de voorhavens van Zeebrugge te verruimen.

Dit werk zal in de loop van 1999 worden uitgevoerd in het kader van het contract van de onderhoudsbaggerwerken in zee en in de toevaargeulen naar de kusthavens.

De afdeling Water van de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) stelt betreffende de bouw van een door de Zwinpolder gevraagd pompstation, de uitvoering voor van een meer gedetailleerde hydrologisch-hydraulische studie van de knelpunten na de voltooiing van de bovengenoemde inventarisatie. Door nieuwe ontwikkelingen, in het bijzonder ingevolge een vraag van de Internationale Zwincommissie, heeft de afdeling Water samen met het Nederlandse waterschap Het Vrije van Sluis reeds een doorlichting laten uitvoeren naar de haalbaarheid van het concept om ter hoogte van het Zwin gezamenlijk een nieuw pompstation te bouwen. Dit pompstation zou worden gebruikt om de Zwingel te spuien met water onder meer afkomstig van de Zwinpolder. Op die manier hoopt de Zwincommissie om het Zwin in de toekomst zonder baggerwerken vrij te kunnen houden van aanzanding. Het project wordt verder bestudeerd door de technische werkgroep van de Zwincommissie.

Deze denkpiste is veelbelovend en biedt een aantal meerwaarden op verschillende vlakken. Bij de bespreking van het eindrapport zullen deze aspecten aan bod komen.

Vraag nr. 76
van 18 november 1998
van de heer PETER DESMET

Controle ambulante verkoopconstructies – West-Vlaamse frietkramen

In 1998 kregen de provinciale afdelingen Wegen de opdracht van de administratie om actief toezicht uit te oefenen op de naleving van de oprichtingsvoorwaarden van ambulante constructies langs gewestwegen. Niet-vergunde uitbatingen of constructies die niet overeenkomstig de voorwaarden werden opgericht, werden geïnventariseerd. De uitbaters kregen een schriftelijke aanmaning om de inrichting in overeenstemming te brengen met de vergunningsvoorwaarden.

1. Hoeveel aanmaningen werden er in West-Vlaanderen naar uitbaters van West-Vlaamse frietkramen verstuurd met het bevel om hun frietkraam te verwijderen ?
2. Kan de minister de lijst (gemeente en straat) bezorgen van de frietkramen die in West-Vlaanderen werden geïnventariseerd en die zouden moeten verdwijnen ?
3. Werden er ook dergelijke aanmaningen gericht aan West-Vlaamse frituuruitbaters waarvan de frituur niet op een gewestweg wordt uitgebaat ?
4. Bestaat er reeds een algemene regeling voor de aanpak van deze problematiek ? Zo ja, wat houdt ze in ? Welke criteria worden erin gehanteerd ?

Antwoord

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat met "ambulante" verkoopconstructies wordt bedoeld "alle constructies die niet aan de grond zijn verankerd en slechts zijn bestemd om voor een kort tijdsbestek (markten, festiviteiten, sportmanifestaties) te blijven staan". Dergelijke constructies zijn dan ook niet bouwvergunningplichtig. Er wordt dan ook verondersteld dat de vraag handelt over de zogenaamde "vaste" verkoopconstructies of "alle constructies die aan de grond zijn verankerd en bestemd zijn om voor een onbepaald tijdsbestek te blijven staan en die bouwvergunningplichtig zijn".

1. Door de afdeling Wegen West-Vlaanderen van de administratie Wegen en Verkeer werd geen

enkele aanmaning verstuurd met het bevel een bestaand frietkraam te verwijderen.

- Op het domein van de West-Vlaamse gewestwegen bevinden zich slechts drie frietkramen, die zich alle buiten de rijwegen en veiligheidsstroken bevinden en aldus niet hinderend zijn.

Deze frietkramen werden reeds geruime tijd geleden regelmatig vergund, waardoor een bevel tot verwijdering niet terzake is.

- Aanmaningen met bevel tot verwijdering gericht aan West-Vlaamse uitbaters van frietkramen die niet op een gewestweg worden uitgebraat, zijn bij de administratie Wegen en Verkeer onbekend.
- De vergunningenproblematiek wordt momenteel geregeld op basis van een ministeriële aanbeveling van 23 januari 1998, waardoor in principe voortaan geen nieuwe vergunning voor dergelijke constructies meer wordt afgeleverd.

Momenteel wordt een dienstorder opgemaakt waarbij elke aanvraag om een afwijking hierop te verkrijgen rechtstreeks dient te worden gericht aan de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer. Op basis van het gemotiveerd dossier zal hij de uiteindelijke beslissing nemen om al dan niet een individuele afwijking toe te staan.

Vraag nr. 78
van 18 november 1998
van de heer JAN PENRIS

E19 Wilrijk – Struikgewas

De bermen van de E19 ter hoogte van de Antwerpse wijk Wilrijk-Elsdonk werden beplant met heesters. Op zichzelf een lovenswaardig initiatief: de aanplantingen zorgen immers voor een groen scherm en beperken tegelijkertijd de geluidshinder van de achterliggende autostrade.

Jammer genoeg werden deze planten nooit gesnoeid, waardoor ze onbelemmerd zijn kunnen opschieten en nu het zonlicht van de aanpalende tuinen wegnemen.

In de tuinbouw geldt dat heesters in de regel worden gesnoeid.

Is dit ook het geval voor de hier bedoelde planten?

Zo neen, waarom niet?

Antwoord

De berm en de beplanting langs de autosnelweg E19 op het grondgebied van het district Wilrijk werden door de diensten van de afdeling Wegen Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer aangelegd.

Voor het verder onderhoud werd de berm echter overgedragen aan de toenmalige gemeente Wilrijk. De grens tussen openbaar gewestdomein en gemeentedomein is de kruin van de geluidswerende berm. Op die plaats werd trouwens een afsluiting geplaatst.

Het onderhoud van de beplanting langs de kant van de woningen dient dus door de stad Antwerpen te gebeuren.

Vraag nr. 79
van 20 november 1998
van de heer FILIP DEWINTER

Tweede spoorontsluiting Antwerpse haven – Traject

Naar aanleiding van de beslissing om de Antwerpse haven van een tweede spoorontsluiting te voorzien, dient een traject voor deze tweede goederenlijn te worden vastgelegd. De Vlaamse regering heeft nog geen definitief besluit genomen omtrent het uiteindelijke traject van deze nieuwe goederenspoorlijn.

Teneinde het traject definitief vast te leggen, dient ook het gewestplan te worden gewijzigd.

Kan de minister vice-president meedelen wanneer deze gewestplanwijziging wordt uitgevoerd?

In het door de NMBS voorgestelde traject voor de tweede spoorontsluiting van de Antwerpse haven loopt, onder andere wat de gemeente Ekeren betreft, de nieuwe goederenlijn samen met de bestaande goederenlijn 27A. Ter hoogte van de kruising van Het Laar en de Gerardus Stijnenlaan zou de nieuwe goederenlijn afwijken van het traject van de goederenlijn 27A en door de woonwijk Ekeren-Donk lopen. Uiteraard zou dit betekenen dat verschillende tientallen huizen moeten worden onteigend.

Ondertussen werd door de NMBS ook een alternatief traject voorgesteld, waarbij wordt afgeweken

van de bestaande goederenlijn 27A en waarbij een bocht wordt gemaakt via het natuurgebied De Oude Landen, teneinde de nieuwe spoorlijn onder de bestaande spoorlijn 27A te laten komen, om zo het verdere traject te volgen over de snelweg richting Schoten.

Men zal willen begrijpen dat de bewoners van Ekeren-Donk dringend op de hoogte willen gesteld worden omtrent het traject dat zal worden gevolgd.

Kan de minister vice-president terzake uitsluitel geven ?

Antwoord

Er is inderdaad nog geen definitieve beslissing over de tweede havenontsluiting.

Na de goedkeuring van de resolutie hierover in het Vlaams Parlement op 3 juli 1998 is, in uitvoering van de beslissing inzake de standpuntbepaling van de Vlaamse regering, nagegaan welke de aanpak zou kunnen zijn om tot een globaal ruimtelijk concept te komen voor de inpassingen van de mogelijke lijninfrastructuren, namelijk een spoorweg en mogelijk een autoweg en pijpleidingen.

De gedelegeerd bestuurder van de NMBS, de heer Etienne Schouppe, heeft eind juli 1998 een brief geschreven met de bedenking het tracé niet overhaast vast te leggen : "minstens moet eerst een gezamenlijke evaluatie, zowel infrastructuureel-technisch als in verband met de stedenbouwkundige en milieu-implicaties plaatsvinden van de diverse problemen die ook in de resolutie als randvoorwaarden worden opgesomd".

De studie zal in opdracht van TUC/Rail worden uitgevoerd met participatie van externe deskundigen voor een pre-MER-haikbaarheidsstudie (milieueffectrapport). De fasering van de studie, zoals bepaald in de ontwerpovereenkomst die op korte termijn nog moet worden ondertekend, houdt volgende stappen in : een eerste fase van twee maanden voor inventarisatie en globale haalbaarheid, een tweede fase van vier maanden voor de pre-MER en een derde fase van twaalf maanden voor de opmaak van een voorontwerp van het spoortracé. De verschillende actoren zullen zijn vertegenwoordigd in de begeleidende stuurgroep.

De gewestplanwijziging hangt af van de voorstellen uit het onderzoek voor een tracé dat ruim genoeg is voor de technische uitvoering en beperkt tot de minimale breedte, om niet onnodig door erfdiens-

baarheden particulier domein te hypothekeren. Volgens de fasering in de ontwerpovereenkomst zou het mogelijk zijn na de afronding van de tweede fase een voorstel van gewestplanwijziging in te leiden.

Zolang er geen definitief tracé is met het oog op de gewestplanwijziging, is het ook voorbarig over ont-eigeningen uitsluitel te geven. Eerst moet nog een milieueffectrapport worden gemaakt over het gekozen spoortracé. Daarin kunnen milieumilderende maatregelen worden voorgesteld die betrekking hebben op alle mogelijke vormen van hinder, ook naar leefbaarheid en woonkwaliteit.

Ik ben niet officieel op de hoogte van alternatieve trajecten van de verbinding tussen de tweede havenontsluiting en de bestaande goederenlijn 27A. Dit wordt naar verluidt binnen de NMBS technisch bestudeerd qua plaats en uitvoeringswijze, maar er is hierover binnen de NMBS nog geen beslissing getroffen.

Dus pas nadat er duidelijkheid is over de keuzes uit de genoemde studies, kan worden overgegaan tot meer gedetailleerde uitvoeringsplannen, die ook kunnen aangeven waar eventueel onteigeningen zouden nodig zijn.

Vraag nr. 82 van 20 november 1998 van de heer JOS DE MEYER

Waterbeheersingsbeleid – Dendermonde-St.-Niklaas

De overstromingen van de voorbije maanden gera-ken vergeten, maar niet bij de geteisterden. De overstromingsramp van september toont aan dat het gevaar niet alleen van de zee komt, maar ook uit het binnenland.

In het arrondissement Dendermonde – Sint-Niklaas hebben we de laatste decennia meerdere ernstige overstromingen meegemaakt. In september jongstleden werden opnieuw verschillende gemeenten als rampgebied erkend.

De aanwezigheid van Schelde, Dender, Durme, Moervaart, Kanaal van Stekene, Waterloop van de Hoge Landen in Sint-Gillis-Waas, Molenbeek in Wetteren, Ledebeek in Lokeren en zovele andere waterlopen spelen hierbij een belangrijke rol.

Het onvoldoende baggeren van de waterlopen en slibruimen, onvoldoende dijkverstevigingen en

-verhogingen, de trage vorderingen met het Sigma-plan, het uitblijven van de bouw van de stormstuw in Oosterweel, zijn uiteraard in deze dagen de problemen en de vragen die opnieuw worden gesteld bij het overheidsbeleid.

Ook bij de coördinatie van de werkzaamheden tussen Vlaams Gewest, provincie, gemeenten, polders en wateringeng worden er soms vragen gesteld.

1. Welke werkzaamheden zijn er op vlak van waterbeheersing in de ruime zin (dijkwerken, baggerwerken, slibruimen, enz.) uitgevoerd in 1998 in het arrondissement Dendermonde – Sint-Niklaas ? Omschrijving ? Kostprijs ?

Welke worden in 1998 nog uitgevoerd ? Omschrijving ? Kostprijs ?

Welke worden in 1998 nog aanbesteed ? Omschrijving ? Kostprijs ?

Welke worden in 1999 aanbesteed ? Omschrijving ? Kostprijs ?

2. Hoe verloopt de coördinatie van deze werkzaamheden in dit arrondissement tussen de genoemde instanties ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

Gecoördineerd antwoord

1. Aan de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie zijn er in 1998 geen belangrijke werken gebeurd.

Voor 1999 worden wel een aantal werken gepland om de doorvoercapaciteit van deze waterlopen waar nodig te verbeteren. Onder meer zullen de dijken van het Kanaal van Stekene tweemaal worden gemaaid en de toegankelijkheid voor onderhoudswerken zal worden verbeterd. In de Ledebeek zal het kruid worden geruimd. De zandvang op de Vondelbeek aan het station van Dendermonde wordt eveneens geruimd.

In 1999 worden volgende zeer belangrijke investeringswerken aangevat : de aanleg van wachtkommen op de Vondelbeek en de Steenen Pasbeek stroomopwaarts van Dendermonde en Lebbeke (raming circa 100 miljoen fr.), de bouw van een pompstation op de Ledebeek in

Lokeren (raming circa 70 miljoen frank) en op de Ledebeek in Destelbergen (raming aandeel van het Vlaams Gewest circa 25 miljoen frank). Voor de Molenbeek in Wetteren wordt de tweede fase van de bouw van wachtkommen verder uitgewerkt. Op het Kanaal van Stekene zullen ongeveer 5,5 km dijken bijkomend worden versterkt.

Op de tijgebonden waterwegen zijn in 1998 daarentegen onder meer agitatiebaggerwerken in de Durme aan de gang om de afvoergeul en uitwateringssluizen operationeel te houden. De kostprijs bedraagt circa 9 miljoen frank.

In 1998 en 1999 worden de werken voortgezet die opgeschort waren in verband met het gebruik van baggerspecie voor de dijkversterking, met name :

- Zeeschelde (Linkeroever) Hamme-Moerzeke : dijkwerken ter hoogte van de gespoelde put ;
- Zeeschelde (Linkeroever) Hamme-Moerzeke : dijkwerken tussen de Tramstraat en Baasrodeveer.

In 1998 worden geen werken in de regio aanbesteed.

Voor 1999 worden volgende aanbestedingen gepland :

- Durme Waasmunster – gecontroleerd overstromingsgebied Potpolder ; 190 miljoen frank ;
- Zele – ringdijk rond het Scheldebroul ; 30 miljoen frank ;
- Zeeschelde (Linkeroever) Bazel-Kruikeke-Rupelmonde – bouw van een gecontroleerd overstromingsgebied KBR ; 500 miljoen frank ;
- Zeeschelde (Linkeroever) Uitbergen – dijkwerken ; 100 miljoen frank.

2. Wat de buitendiensten van de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Water betreft, is er op het gebied van onderhoud en preventie regelmatig overleg met de provincie Oost-Vlaanderen en de betrokken polders en wateringeng die de waterlopen van tweede en derde categorie beheren. In het kader van het integraal wateroverleg

worden nieuwe projecten ook besproken binnen de bekkencomités en het lokaal wateroverleg dat de afdeling Water opstart naar aanleiding van het opmaken van de afvoermodellen voor de onbevaarbare waterlopen.

Voor infrastructuurwerken op de tijgebonden waterwegen is er overleg in het kader van AMIS (Algemene Milieu-impactstudie Schelde) en met de bekkencomités. In het kader van de MER-procedure (milieueffectrapport) hebben ook de andere instanties hun inbreng. Voor het gewoon onderhoud gaat het initiatief uit van de waterloopbeheerder.

Vraag nr. 83
van 26 november 1998
van de heer GILBERT VANLEENHOVE

BPA-procedure – Bijkomende documentatie

Soms worden door gemeentebesturen, na de definitieve aanvaarding van een BPA (bijzonder plan van aanleg) in de gemeenteraad, nog nieuwe, niet aan de gemeenteraad voorgelegde documenten toegevoegd aan het dossier dat ter goedkeuring aan de minister wordt voorgelegd.

Concreet gaat het dan bijvoorbeeld om fotomateriaal en gedetailleerde plannen, met de bedoeling de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) toe te laten met volledige kennis van zaken aan de minister verslag uit te brengen over het betrokken BPA en de in de gemeenteraad verworpen bezwaarschriften.

Hierbij rijst evenwel de vraag of dat wel kan, zowel uit oogpunt van correcte gemeentelijke procedure, als uit oogpunt van correcte inschatting van het dossier door Arohm.

Bestaan er terzake procedurevoorschriften? Hoe wordt de toepassing ervan gecontroleerd?

Antwoord

Over het doorsturen van een BPA-dossier in het kader van het administratief toezicht bepaalt het decreet op de ruimtelijke ordening in het eerste lid van artikel 21 het volgende:

"Het plan wordt, samen met de besluiten van de gemeenteraad of de gemeenteraden, de processen-verbaal van onderzoek, de bezwaren en opmerkin-

gen en adviezen van de Commissie van Advies en de besturen toegezonden aan de bestendige deputatie en de Vlaamse regering."

De inhoud van het eigenlijke plan, waaronder ook de "bestaande toestand", wordt omschreven in artikel 14. Het decreet bevat verder geen detailistische bepalingen over de samenstelling van het administratief dossier. Er bestaat ook geen regeringsbesluit over.

Niettemin heeft men het blijkbaar nuttig geacht om over de samenstelling van het administratief dossier een omzendbrief te verspreiden, met name de omzendbrief nr. 56-2 van 19 oktober 1970 met als titel: "Gemeentelijke plannen van aanleg. Voorgescreven inhoud. Inrichting en administratief dossier. Ministerieel rondschrift betreffende de toepassing van de artikelen 15, 16, 17, 21, 27, 28 en 43 van de wet van 29 maart 1962.". Deze ministeriële omzendbrief expliciteert nog eens wat al in de bovenvermelde decreetsbepaling staat en stelt dat, naast het plan, een administratief dossier moet worden overgezonden met daarin:

- de notulen van de gemeenteraadsbeslissing tot voorlopige vaststelling van het plan;
- het bericht van aankondiging van het openbaar onderzoek, de processen-verbaal van opening en sluiting van het openbaar onderzoek, en de bezwaren, opmerkingen en adviezen;
- het bewijsschrift van bekendmaking van het onderzoek, waaronder uittreksels uit het Staatsblad en de kranten;
- het advies van de Commissie van Advies;
- de notulen van de gemeenteraadsbeslissing tot definitieve vaststelling van het plan met standpunten over de bezwaarschriften.

De omzendbrief gaat ook in op de planinhoud, maar dit is weinig relevant in het kader van de vraagstelling. Met betrekking tot de aanduiding van de bestaande toestand verwijst de bovenvermelde omzendbrief naar rechtspraak. De brief stelt: "In zijn arrest van 13 maart 1970 (zaak "Education féminine" contra gemeente en Belgische Staat) zegt de Raad van State dat de termen "bestaande toestand" moeten verstaan worden in hun gewone betekenis, namelijk dat het document waarop die toestand is voorgesteld, in grafische vorm moet doen blijken van de bestemming die het te ordenen gebiedsdeel heeft gekregen, zoals die bestemming zich voordoet op het ogenblik dat het plan wordt

opgemaakt". In de praktijk wordt thans inderdaad de bestaande toestand gewoon weergegeven op een aparte kaart waarop wegen, gebouwen, en dergelijke staan en bijvoorbeeld ook goedgekeurde verkavelingen, enzovoort.

In een latere omzendbrief van 26 mei 1976 (nr. 29-1) werd trouwens nog eens de nadruk gelegd op het belang van een degelijke aanduiding van de bestaande toestand. Er werd beklemtoond dat zonder goede weergave van de bestaande toestand de gemeenteraad zich niet met kennis van zaken kan uitspreken over de voorlopige en definitieve vaststelling.

Terloops vermeld ik dat beide omzendingbrieven nog gelden en dat een kopie kan worden gevraagd aan de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen.

De hierboven vermelde decreetsbepaling noch de omzendingbrieven zeggen letterlijk iets over de toelaatbaarheid van bijkomend materiaal dat na gemeenteraadsbeslissing nog aan het te verzenden dossier wordt toegevoegd, maar het antwoord ligt voor de hand vanuit een aantal algemene principes en vanuit de geest van het decreet.

1. Het kan niet dat na gemeenteraadsbeslissing nog "nieuwe" elementen aan het dossier worden toegevoegd.

Het gaat niet op dat de minister voor het uitoefenen van het administratief toezicht kennis heeft van materiaal waarvan de gemeenteraadsleden bij hun beslissing geen kennis hadden.

2. Een bestaande toestand moet accuraat zijn. Bijkomend kaartmateriaal om een bestaande toestand te vervolledigen, is dus uitgesloten.

In bovenvermelde omzendbrief werd trouwens aangegeven dat bij een onvolledige aanduiding van de bestaande toestand, de gemeenteraad niet kan worden geacht met kennis van zaken te hebben beslist.

3. Artikel 87, § 2 van de Gemeentewet stelt : "Voor elk agendapunt worden alle stukken die erop betrekking hebben ter plaatse ter inzage gelegd van de leden van de gemeenteraad vanaf het verzenden van de agenda". Als er dus stukken zouden bestaan die van beslissende invloed zijn op de vaststelling van een BPA, en die zijn niet ter kennis gebracht van de gemeenteraad, dan wordt deze bepaling van de Gemeentewet geschonden.

Het materiaal dat voor de minister essentieel is voor zijn beslissing tot goedkeuring van een BPA, moet dus uiteraard ook in de gemeenteraad hebben voorgeleggen.

4. Zowel de gemeenteraad als de minister worden geacht hun beslissingen te motiveren. Feiten die van doorslaggevend belang zijn, moeten dus al in de gemeenteraadsbeslissing zijn becommentarieerd en komen dus voor in de notulen die sowieso aan de minister worden bezorgd.

Uit dit alles kan men afleiden dat bijkomend fotomateriaal of plannen maar een zeer marginale rol kunnen spelen in het administratief toezicht. Ze mogen in principe niet nodig zijn voor de beslissing. Louter illustratief materiaal zou kunnen, bijvoorbeeld fotomateriaal dat een reeds volledige bestaande toestand verduidelijkt en een zicht biedt op een plaatselijke toestand waarvan men kan veronderstellen dat de gemeenteraadsleden, door hun lokaal mandaat, die toestand grondig kennen.

Dan nog moet worden benadrukt dat de motiveeringsplicht eist dat alle relevante feiten en elementen tekstueel in de gemeenteraadsbeslissing voorkomen.

**Vraag nr. 85
van 26 november 1998
van de heer ROBERT VOORHAMME**

Grond- en pandenbeleid – Organisatie en perspectieven

De organisatie van het grond- en pandenbeleid als onderbouw van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen is een belangrijke doelstelling in het kader van de ruimtelijke ordening.

1. Hoe is het grond- en pandenbeleid binnen de administratie voor Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) op dit ogenblik georganiseerd ?
2. Hoeveel personeelsleden en met welk statutair niveau worden er vandaag ingezet om deze aanpak te implementeren ?
3. Wat zijn de verwachtingen en toekomstperspectieven om het grond- en pandenbeleid verder uit te bouwen, onder voorbehoud van goedkeuring van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening ?

Antwoord

1. De beleidswerking inzake grondbeleid op Vlaams niveau behoort tot het takenpakket van de afdeling Ruimtelijke Planning.
2. Een ambtenaar met rang van directeur is verantwoordelijk voor de implementatie van dit beleid. De inventaris van de onbebouwde percelen ressorteert daarnaast onder de bevoegdheden van een adjunct van de directeur. Beide personen hebben evenwel ook nog andere taken. Voor ondersteunende taken kunnen zij een beroep doen op de personeelsleden van de afdeling.

Op basis van de doorgevoerde tijdsregistratie kan worden gesteld dat binnen de afdeling slechts één tot twee voltijds equivalenten bezig zijn met het proces grondbeleid. Een grotere inzet is binnen het beschikbaar personeel niet mogelijk.

3. De verdere organisatie van het grond- en pandenbeleid zal in eerste instantie afhankelijk zijn van de resultaten van de externe doorlichting van Arohm, die thans wordt uitgevoerd.

Vraag nr. 90
van 3 december 1998
van de heer LUDO SANNEN

Bodemsanering – Opslagzones

In het kader van het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering en van het besluit van de Vlaamse regering van 5 maart 1996 tot vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de Bodemsanering (Vlarebo), worden saneringen uitgevoerd indien de bodemverontreiniging de vastgelegde bodemsaneringsnormen overschrijdt.

De sanering kan allerhande vormen aannemen, afhankelijk van parameters zoals de aard van de verontreiniging, de graad ervan, technische mogelijkheden en dergelijke meer. Mede omwille van het prijskaartje zal de sanering vaak bestaan in een gecontroleerde saneringsopslag. Deze opslagplaatsen mogen enkel materialen bevatten afkomstig van het saneringsproject.

De vraag rijst dan ook of uit oogpunt van ruimtelijke ordening de complementaire maatregelen en voorzieningen aanwezig zijn.

1. Welke gebieden op het gewestplan komen in aanmerking voor een saneringsopslag? Is dit alleen toegelaten in de zones aangeduid als "stortgebied voor gepolueerde gronden", of kan dit ook in andere gebieden? Wat zijn in het laatste geval dan de criteria? Is dit afhankelijk van de voorziene grootte van de opslagzone?
2. Is er voor de aanleg van een saneringsopslag een bouwvergunning nodig? Waarom wel, of waarom niet?

Antwoord

1. Op de gewestplannen zijn geen gebieden afgebakend specifiek bestemd voor de opslag van uit bodemsaneringen afkomstige gronden of zaken. Vermits het om sterk vervuilde gronden of zaken gaat, is het duidelijk dat weinig gebieden echt geschikt zijn voor de opslag ervan. In kwetsbare gebieden, alsook in woongebieden en zelfs in industriegebieden – waar bedrijfsgebouwen moeten worden opgericht – lijkt de opslag van verontreinigde gronden of zaken niet zonder meer met de bestemmingsvoorschriften verenigbaar.

Stortgebieden – en dan nog stortgebieden voor gepollueerde gronden in het bijzonder – lijken de enige logische plaats voor (gecontroleerde) opslag van dergelijke gronden en zaken. In alle andere gebieden is een degelijk onderzoek van de concrete site, de werkelijke aard van de opslag, de plaatsgesteldheid en de omgevingsfactoren vereist, teneinde te evalueren of een opslag wel degelijk verantwoord is. Echt concrete gebieden of plaatsen voor opslag in het algemeen kunnen derhalve niet naar voor worden geschoven.

Criteria voor de evaluatie zijn dan ook de aard van de opslag, de aard van de site in kwestie, elementen uit het onderzoek naar de milieueffecten in het algemeen, de verenigbaarheid met de omgeving en dergelijke meer.

2. Artikel 19, § 3 van het bodemsaneringsdecreet bepaalt dat, in afwijking van artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, in het geval bedoeld in artikel 16, § 6 van het bodemsaneringsdecreet, het conformiteitsattest bedoeld in artikel 17, § 2 van het bodemsaneringsdecreet, respectievelijk de stilzwijgende conformverklaring van het bodemsaneringsproject, ook als bouwvergunning gelden.

Voor de gevallen waarin een bouwvergunning zou moeten worden verkregen voor het uitvoeren van bepaalde saneringswerken, geldt de conformverklaring van het bodemsaneringsproject voor het uitvoeren van de saneringswerken dus ook als bouwvergunning. Na het doorlopen van de conformiteitsprocedure omschreven in de artikelen 15 tot 18 is een bodemsaneringsproject dus de facto vrijgesteld van bouwvergunning, doordat het conform verklaarde project wordt geacht ook te zijn vergund bij toepassing van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening.

Het betreft echter enkel de vrijstelling van bouwvergunning op de site waar de sanering wordt uitgevoerd, en derhalve niet op de plaats waar de van die sanering afkomstige gronden of zaken worden gestort of opgeslagen.

Aldus is het vereist dat een bouwvergunning wordt aangevraagd voor de opslag van materialen afkomstig van een saneringsproject, ingeval die opslag gebeurt op een andere plaats dan deze waar de sanering wordt uitgevoerd en indien er bouwvergunningplichtige werken worden uitgevoerd, zoals :

- het aanleggen van een verharding waarop de opslag gebeurt ;
- het aanbrengen van een constructie bovenop de opgeslagen gronden of zaken ;
- het onderbrengen van de opslag in een op te richten gebouw ;
- het inbrengen van de opslag in een gebouw waardoor het gebruik van dat gebouw wijzigt, voorzover die wijziging bouwvergunningplichtig is ;
- het dermate stapelen van de gronden dat een aanmerkelijke reliëfwijziging wordt teweeggebracht ;
- opslag van schroot, bedoeld in artikel 42, § 1, punt 5 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening.

Vraag nr. 91
van 4 december 1998
van de heer DIRK VAN MECHELEN

Werken Antwerpse ring – Hinderplanning

Zoals reeds geruime tijd bekend, zijn er voor 1999 belangrijke onderhouds- en herstellingswerken gepland op de Antwerpse ring. Het gaat daarbij om een investering van om en bij de 200 miljoen. De geplande werken zouden daarbij worden uitgevoerd tijdens de weekends teneinde de verkeershinder tot een minimum te beperken.

Evenwel doen nu geruchten de ronde als zouden deze werken zijn uitgesteld tot de zomer van 1999. Daarbij blijft de optie behouden om de werken te concentreren in de weekends.

Aangezien deze werken echter impliceren dat een deel van de Antwerpse ring wordt afgesloten voor alle verkeer, zou het uitstel van deze werken tot de zomer van 1999, in combinatie met de uitvoering ervan tijdens de weekends, belangrijke verkeershinder kunnen genereren. Elke zomerperiode wordt nu eenmaal gekenmerkt door een daling van het "weekverkeer" en een stijging van het "weekendverkeer" door recreatieve en toeristische verplaatsingsbehoeften.

1. Wanneer worden de geplande en dringende werken uitgevoerd ?
2. Heeft de minister vice-president eventueel reeds maatregelen getroffen teneinde te vermijden dat deze werken in de drukke zomerweekends worden uitgevoerd ?
3. Welke maatregelen worden getroffen om tijdens de werken de nodige doorstroming te garanderen ?
4. Op welke manier wordt de communicatie met de weggebruikers verzorgd omtrent de werken, in termen van duurtijd van de werken, alternatieve routes, enzovoort ?

Antwoord

1. Wanneer men de uitvoeringsperiode wil vastleggen, dienen bepaalde doelstellingen te worden vooropgesteld en randvoorwaarden te worden gedefinieerd.
 - Er moet kwaliteitsvol werk worden geleverd.

Bij regenval en in koudere periodes kan er technisch gezien geen kwaliteitsvol werk worden geleverd. Bij nachtwerk is de negatieve invloed van de omgevingstemperatuur nog kritischer. Er moet dus best in warmere periodes worden gewerkt.

Rekening houdend met het economisch belang van de ring rond Antwerpen kan er op dit vlak geen enkel risico worden genomen. De levensduur van de uitgevoerde herstellingswerken dient maximaal te zijn.

- Verkeershinder kan zowel economisch verkeer als recreatief en toeristisch verkeer treffen.

In een economische groeipool als Antwerpen dient veeleer te worden gekozen voor minimale hinder voor het economisch verkeer. De keuze is vroeger ook in die zin gemaakt. Uitvoering in de economisch kalmerere vakantieperiode is dan ook gewenst. Er is dan bovendien ook geen schoolverkeer.

- Er is een voldoende lange voorbereidingsperiode nodig voor het opzetten van de uitvoering van een gefaseerde en grootschalige communicatiecampagne.

Blijkens analoge voorbeelden in Rotterdam dient gedurende een periode van meerdere maanden te worden gewaarschuwd voor de geplande werken. Ook daarom is een aanvang in het voorjaar niet aangewezen.

- Technisch gezien zijn er, afhankelijk van de aard en de plaats van de werken, indicaties voor ofwel weekendwerk, ofwel nachtwerk, ofwel continuwerk (zie verder).

2. Er is met de rijkswacht overeengekomen dat er niet wordt gewerkt in de drukke weekends van de vakantie (bijvoorbeeld de overgang van juli naar augustus).
3. De fasering van de werken werd voorbereid door de afdeling Wegen Antwerpen in samenspraak met de rijkswacht.

Het is evident dat slechts de strikt noodzakelijke rijstroken voor het verkeer zullen worden afgesloten. De aannemer dient voor de aanvang van de werken een signalisatieplan op te maken dat door beide bevoegde instanties moet worden goedgekeurd.

Desondanks zullen de werken uiteraard hinder veroorzaken. Zoals onder punt 1 gesteld, kunnen technisch gezien niet alle geplande werken ofwel in weekendwerk, ofwel in nachtwerk, ofwel in continuwerk worden uitgevoerd. De technische eisen, en ook de zorg voor minimale verkeershinder resulteren in een werkwijze

waarbij sommige activiteiten ofwel alleen in nachtwerk, ofwel alleen in weekendwerk, ofwel alleen in continuwerk (kunnen) worden uitgevoerd. De werken dienen ook in een bepaalde volgorde te worden uitgevoerd. Deze randvoorwaarden maken het onmogelijk om de verkeershinder tot nul te beperken.

Naast een uitgebreide communicatiecampagne (zie punt 4) zullen er omleidingswegen worden aangeduid, en dit op voldoende verre afstand (bijvoorbeeld op de Moerdijk in Nederland).

4. Ter voorbereiding van deze werken heeft de administratie Wegen en Verkeer een bezoek gebracht aan de Nederlandse collega's die zeer uitgebreide onderhoudswerken moesten uitvoeren in Rotterdam, onder meer aan de Bruine-noordbrug.

Een uitgebreide communicatiecampagne, evenals een resem flankerende maatregelen hebben de hinder tot een minimum beperkt. Het betrof het afhuren van pagina's in kranten, het maken van tv-spots op regionale zenders, een bus-aanbusbedeling van folders, info naar het buitenland, het aanschrijven van bedrijven met veel invloed op de mobiliteit, en zo meer.

De administratie Wegen en Verkeer wil een analoge campagne op touw zetten en heeft daarvoor in het bijzonder bestek van de werken een budget van 5 miljoen frank uitgetrokken.

**Vraag nr. 92
van 4 december 1998
van de heer JOHAN SAUWENS**

Basismobiliteit – Definitie

In antwoord op de schriftelijke vraag nr. 44 van 14 oktober 1998 deelt de minister vice-president mee dat "de definitie van basismobiliteit niet in één paragraaf kan worden neergeschreven". Hij somt wel de klassieke doelgroepen op en verwijst naar het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen voor de kerntypologie (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 4 december 1998, blz. 632 – red.*).

Graag had ik van de minister vice-president alsnog de volledige definitie gekregen van het begrip "basismobiliteit" zoals omschreven door Research and Development, Langzaam Verkeer en Korsmit Raadgevend Ingenieur.

Antwoord

Zoals reeds gesteld in mijn antwoord op de vermelde vraag kan de definitie van "basismobiliteit" niet in één paragraaf worden neergeschreven. Aangezien thans expliciet wordt gevraagd naar de volledige definitie van het begrip, zoals omschreven door KUL R&D, Langzaam Verkeer en Korsmit, geef ik hierna in extenso en letterlijk de betrokken bladzijden uit Rapport 4 van deze groep.

"Deel 1 : Principes van netwerkvorming op niveau Vlaanderen

1. Het werkveld van het openbaar vervoerbeleid

Een driedeling in het beleid rond openbaar vervoer is merkbaar :

- het *beleid ten aanzien van de duurzame samenleving* met daarin een ruime plaats voor sociaal mobiliteitsbeleid. Dat stuurt naar duurzame mobiliteit en naar sociale cohesie. Binnen het beleid ten aanzien van duurzame mobiliteit wordt aan het openbaar vervoer een belangrijke rol toebedeeld in de oplossing van de files en het verminderen van de negatieve effecten van het verkeer ;
- het *openbaar vervoermanagement* : een efficiënt systeem op poten zetten, een doordacht netwerk ontwerpen, een glasheldere kijk ontwikkelen op de marketingstrategie, een duidelijk inzicht in de positie die men inneemt op de markt van de overheidsbestedingen (sociaal nut verkopen) en op de markt van de gezinsbestedingen (een geloofwaardig alternatief bieden aan eindverbruikers) ;
- het *bedrijfsbeheer* : de dagdagelijkse bedrijvigheid in de productieafdelingen (exploitatie, onderhoud, personeelsbeleid, communicatie enzovoort), gevoerd vanuit een efficiënte bedrijfsorganisatie.

1.1. Sociaal-economisch beleid

Mobiliteit

1.1.1. Duurzame mobiliteit is :

- respectvol voor het milieu : atmosferische uitstoot, geluidsproductie, en dergelijke ;
- respectvol voor ons stedelijk patrimonium, ons cultureel kapitaal ;

- zuinig met de economische hulpbronnen, recycling, energiezuinigheid ;
- ruimtebesparend, wat zeker in Vlaanderen van bijzonder belang is ;
- met het oog op capaciteitsbeheersing op onze verkeersinfrastructuur.

1.1.2. Sociale cohesie

- moet de tweedeling tussen vervoer-armen en -rijken tegengaan door in een zekere mate van basismobiliteit voor ieder te voorzien ;
- moet objectieve en subjectieve veiligheid bevorderen en zo leefgemeenschappen vrijwaren voor onleefbaarheid.

Deze argumenten verwijzen naar beleidsterreinen die buiten de strikte bevoegdheid liggen van de minister van verkeer. Er is dus behoefte aan beleidsintegratie, gericht op een consistent, efficiënt en sociaal rechtvaardig mobiliteitsbeleid.

Een efficiënt geïntegreerd beleid kan zich niet zomaar omwille van louter organisatorische behoeften laten opdelen in pakketten strikt afgelijnd volgens de bevoegdheidsomschrijvingen van ministeriële kabinetten. Dat beleid overstijgt in bepaalde gevallen ook de bevoegdheidsgrenzen tussen gewest, staat en Europa.

Het mobiliteitsbeleidsluit is op het lijf geschreven van de overheid zelf. Er moet in de documentering en uitwerking van het beleid een hoge mate van continuïteit nagestreefd worden, ook over legislaturen heen.

Het omschrijven van wat men op vlak van de sociale en duurzame mobiliteit wil verwezenlijken is typisch een politieke daad. Hier spelen complexe doelen en is een louter economische afweging onmogelijk. Een dergelijke afweging is strijdig met het wezen van een bedrijf, ook al weze het een openbaar-vervoerbedrijf dat als centrale doelstelling een economisch functioneel bedrijfsoptimum kent.

De consequentie van deze denkrichting is dat de overheid zijn sociale doelstellingen zou kwantificeren in budgetten waarmee zij een concept van openbaar vervoer aankoopt bij de vervoerbedrijven. Dotaties in ruil voor vaag geformuleerde verplichtingen in beheerscontracten worden daarbij vervangen door onderhandelde prijzen voor een contract met resultaatverbintenis.

1.2. Openbaar vervoermanagement en bedrijfsbeheer

Het vervoerbedrijf zit dan met de overheid aan de onderhandelingstafel en is gewapend met zijn know how op het vlak van netwerkmanagement, zijn marketing en communicatiestrategie naar gebruikers toe en met de strategische kennis van de kostenstructuur van het bedrijf.

2. Basismobiliteit als onderdeel van netwerkmanagement

De beschrijving van het werkveld werpt een beter licht op de positionering van de begrippen basismobiliteit en netwerkmanagement.

2.1. Basismobiliteit

De discussie rond basismobiliteit is een goede illustratie van het onderscheid dat hoger werd beschreven tussen overheids- en bedrijfsbeleid. Basismobiliteit is een bekommernis van de overheid waar deze voor haar burgers een minimale kwaliteitseis voor de toegankelijkheid van het openbaar vervoer stelt. Daarmee plaatst de overheid zich aan de vraagzijde. Het is aan De Lijn om concepten aan te dragen die op die bekommernis adequate antwoorden kunnen geven : de aanbodzijde.

De behoefte aan basismobiliteit kan op verschillende wijzen door de overheid benaderd worden :

- door resultaatnormeringen, in beeld gebracht via een tijd-ruimte-analyse ;
- door doorgedreven subsidiariteit : het probleem van de concretisering van de vraag wordt doorgeschoven naar ondergeschikte besturen. Dat brengt andere vormen van openbaar vervoer in beeld, georganiseerd door de plaatselijke gemeenschap die de problemen van nabij kent, en die daarvoor van de overheid een budget toegewezen krijgt. Deze twee wegen kunnen gecombineerd worden.
- door gelijkgeldende vlakke aanbodnormen voor het hele grondgebied ;

Hiermee begeeft men zich evenwel gedeeltelijk op het terrein van de aanbieder : het vervoerbedrijf.

2.2. Netwerkmanagement

Basismobiliteit in de ware zin van het woord biedt niet alleen een minimum kwantiteit dienstverlening aan op het ontsluitend niveau, het legt ook

een link naar het verbindende net over heel Vlaanderen. De uitwerking van het thema basismobiliteit heeft dan ook dadelijk geleid tot een gedachtegang over de optimaliteit van de globale netwerkstructuren. Die wordt bv. uitgedrukt in een aantal indicatoren : bv. bereikbaarheidsindices, omwegfactoren, reistijd, lengte van voor- en natransport, aantal overstappen, enzovoort.

Het beheer van een systeem van voorzieningen voor openbaar vervoer om alle gestelde doelen optimaal te bedienen wordt aangeduid met de term *netwerkmanagement*.

In de discussie daaromtrent komen de kernbegrippen tot leven die gebruikt zijn bij de netwerkopbouw rond het Kortrijkse en het westen van de entiteit Limburg van De Lijn, en misschien nog meer uitgesproken in de netwerkopbouw voor Vlaanderen. (Dit laatste netontwerp wordt beschouwd als een principiële denkoefening, waarvan nochtans gebleken is dat zij het netontwerp in west-Limburg en het oosten van de provincie Antwerpen goed heeft ondersteund.)

In deze netwerkopbouw speelt daarnaast uiteraard ook de intensiteit en het belang van de vraag een grote rol (hiërarchie van de kernen en de H/B-matrix).

In rapport 2 (Netwerken) i.o.v. De Lijn werden de achtergronden bij het ontwerp van netwerken expliciet toegelicht. Op de concrete werkwijze wordt hier verder ingegaan onder 3.2.

Er werd vertrokken van enkele kernbegrippen en -redeneringen :

- ontsluiting en verbinding ;
- gelaagdheid van de vraag en het aanbod in functionele niveaus ;
- de predominantie van het knooppuntennetwerk op het lijnennetwerk ;
- de dynamiek achter de netwerklogica is de concurrentieverhouding tussen de verschillende modi, nogal schematisch geconcretiseerd in de VF-waarde ;
- daarvan afgeleid de keuze van de invloedssfeer van de knopen op hun niveau ;
- op zijn beurt daarvan afgeleid de maaswijdte van het knooppuntennet, en als gevolg daarvan ook van het lijnennet ;

- principiële netstructuur met als consequentie het accepteren en anticiperen op de realiteit van overstaprelaties. Hier wordt een keuzemoment ingebouwd tussen beproefde of experimentele netwerkconcepten (radiaal-centripetaal, radiaal-hiërarchisch, raster-hiërarchisch, vlakvullend-vraagafhankelijk, overstapminimerende zonebedieningen, enzovoort), dat heeft weer gevolgen voor de kwaliteitsprofielen die men wenst toe te kennen aan halten, overstappunten, lijnvoeringen, dienstregelingsconcepten, enzovoort al naargelang de bedieningsniveaus.

Bij dit laatste punt is het duidelijk dat men zich vanuit het conceptuele domein begeeft naar het exploitatieve beheersdomein."

Vraag nr. 93
van 4 december 1998
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Files – Bezettingsgraad autosnelwegen – Knelpunten Brusselse ring

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 11 van 8 oktober 1998 in verband met het fileprobleem op de Vlaamse wegen als gevolg van opstoppingen na verkeersongevallen, werd geopperd dat in de "Vlaamse Ruit" (Antwerpen-Gent-Brussel-Leuven) de bezettingsgraad van alle wegen zodanig is dat er in feite geen echt alternatief is bij incidenten op een "belangrijk" wegvak (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 4 december 1998, blz. 609 – red.*).

In dit verband vernam ik nog graag het volgende.

1. Wat is de bezettingsgraad van de voornaamste autosnelwegen, of van wegen die hiermee kunnen worden gelijkgeschakeld zoals een aantal viervakswegen ?
2. Heeft men enig idee van de jaarlijkse kostprijs van het tijdverlies voor de Vlaamse economie door deze opstoppingen ?
3. Heeft men enig idee van de via de autosnelwegen en ook andere verbindingswegen jaarlijkse vervoerde vracht ?

Hoeveel vertegenwoordigt de vracht die wordt vervoerd op basis van het bedrijfsprincipe "just in time" ?

4. Er is reeds enige tijd sprake van het aanleggen op de Brusselse ring – een der drukste verbindingen

van het ganse land – van een vierde rijstrook om een vlotter verkeer mogelijk te maken.

In welk stadium bevinden deze plannen zich momenteel ?

5. Sommige kruispunten van deze ring met de andere erop aangesloten grote autosnelwegen, E40 en E19 in het bijzonder, veroorzaken ook aanzienlijke opstoppingen.

Werden reeds studies aangevat om een beter verloop van het verkeer mogelijk te maken door bepaalde aanpassingswerken ?

Zo ja, in welk stadium bevinden zich deze studies ?

Antwoord

1. Tabel 1 als **bijlage 1** geeft voor een aantal secties van de autosnelwegen, de ring rond Antwerpen, de ring rond Brussel en enkele gewestwegen, de verhouding tussen intensiteit en capaciteit.

Intensiteit

De intensiteit is het aantal voertuigen per uur dat via automatische lusedetectoren wordt geregistreerd.

De weergegeven waarden zijn de gemiddelde uurintensiteit op werkdagen in de maand september 1998 voor de periodes 7 tot 8 uur, 8 tot 9 uur, 16 tot 17 uur en 17 tot 18 uur.

Omzetting van aantal voertuigen naar voertuigen-eenheden zou dienen te gebeuren op basis van de samenstelling van het verkeer. Die samenstelling varieert echter van plaats tot plaats en is niet altijd bekend. Het gemiddelde aandeel van het zwaar verkeer schommelt rond de 18 %.

Capaciteit

Voor autosnelwegen en ringwegen werd de capaciteit bepaald in aantal voertuigen op basis van een gemiddelde volgtijd van twee seconden per voertuig, hetgeen neerkomt op 1.800 voertuigen per uur en per rijstrook.

Voor gewestwegen wordt een capaciteit van 1.000 voertuigen/uur/rijstrook aangenomen.

2. In verband met de raming van de kostprijs van verkeerscongestie voor de Vlaamse economie is er momenteel binnen de afdeling Verkeerskunde van de administratie Wegen en Verkeer een project lopende dat op basis van gegevens van tellussen op het autowegennet gegevens verzamelt met betrekking tot de locaties, aard en duur van files, om hieruit verliestijden en de daarmee gepaard gaande economische kostprijs te destilleren.

De eerste resultaten waren verwacht, op basis van de telgegevens, voor de maand oktober 1998. Wegens technische problemen zijn er echter nog geen voldoende bruikbare resultaten beschikbaar.

3. De gegevens in tabel 2 als **bijlage 2** dateren uit 1995. Vijfjaarlijks worden er immers visuele tellingen gehouden waarbij steekproefgewijs de voertuigcategorieën worden genoteerd op enkele belangrijke wegsecties. Tabel 2 geeft de procentuele verhouding van het zwaar verkeer ten opzichte van de gemiddelde dagintensiteit (6-22 uur).

Bij het Nationaal Instituut voor de Statistiek, dienst Vervoersstatistiek, beschikt men wel over gegevens omtrent "Goederen over de weg door Belgische voertuigen met minstens 1 ton laadvermogen".

Omtrent het aandeel in het vervoer via het just-in-time-principe zijn bij mijn diensten geen gegevens beschikbaar.

4. Om de capaciteit van de ring rond Brussel te verhogen, wordt momenteel door mijn kabinet tezamen met de administratie Wegen en Verkeer een aangepast wegmarkeringsconcept onderzocht, waarbij de totale wegbreedte wordt ingedeeld in vier rijstroken, in plaats van de huidige drie rijstroken met pechstrook. Aanvullend wordt er analoog met de ring rond Antwerpen gedacht aan de invoering van een snelheidsbeperking van 100 km/u en aan de aanleg van een aantal parkeerhavens.

Deze nieuwe wegindeling wordt reeds een aantal maanden bestudeerd door mijn kabinet tezamen met de administratie Wegen en Verkeer. De orthofotoplans van het vak tussen de E40 en de E19 zijn beschikbaar, en aan de hand daarvan werd inmiddels nagegaan in hoeverre een herschikking van de markeringen op welke wegvakken mogelijk is. Op basis van een eerste oriënterende studie kan nu reeds worden

gesteld dat deze nieuwe wegindeling voor de beide rijrichtingen realiseerbaar is.

Er wordt naar gestreefd om deze aangepaste markering uit te voeren in de eerste helft van 1999. Deze werken kunnen 's nachts worden uitgevoerd, waardoor de verkeershinder kan worden beperkt.

In een tweede fase zal dezelfde werkwijze worden onderzocht voor het vak tussen de E19 en de A12. Voor dit gedeelte worden er eveneens geen moeilijkheden verwacht. Aangezien er geen infrastructuurwerken noodzakelijk zijn voor deze nieuwe rijstrook, kan er op korte termijn reeds een forse verbetering van de doorstroming op een van de drukste vakken van de ring rond Brussel worden verwacht. De bereikbaarheid van de luchthaven van Zaventem zal hierdoor eveneens sterk verbeteren.

Voor de verbreding van het vak tussen de A12 en de E40 daarentegen is deze werkwijze niet realiseerbaar. Voor deze sectie zijn de noodzakelijke infrastructuurwerken evenwel opgenomen in het meerjarenprogramma 1999-2002.

Op vrij korte termijn zal de ring rond Brussel dus over een extra rijstrook kunnen beschikken.

Wat de verkeerswisselaars van de R0 ring rond Brussel met de E411 Brussel-Namen / E40 Brussel-Leuven / E19 Brussel-Mechelen / A12 Brussel-Boom en E40 Brussel-Gent betreft, zijn er geen aanpassingswerken in het vooruitzicht gesteld. De hoofdoorzaak van dit "vertraagd verkeer" op de vermelde plaatsen is immers de moeilijke doorstroming op de volledige R0, die hoofdzakelijk uit tweemaal drie rijstroken bestaat. Door de geplande aanpassing van de wegmarkeringen en de verbredingswerken tussen de verkeerscomplexen Strombeek-Bever en Groot-Bijgaarden zal ook de verkeersafwikkeling op de verkeerscomplexen vlotter verlopen.

Tevens werden recentelijk aanpassingen gerealiseerd op het einde van de E40 Luik-Brussel, waar een nieuwe rijstrookverdeling werd gerealiseerd tot tevredenheid van de weggebruikers. In het voorjaar 1999 zal eveneens de rijstrookverdeling van de rijrichting E40 Brussel-Luik worden aangepast door middel van nieuwe wegmarkeringen.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 94
van 4 december 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Waterhuishouding Berlaar – Pomp Gestelbeek

De recente overstromingen op het grondgebied van de gemeente Berlaar zouden niet te wijten zijn aan een slechte werking van het grachtensysteem, maar aan de Gestelbeek, die blijkbaar een cruciale rol speelt in de Berlaarse waterhuishouding.

Tijdens de bewuste periode kon het water niet worden afgevoerd naar de Nete, omdat door de aanhoudende hoge waterstand de terugslagklep die op de monding van de Gestelbeek staat dicht bleef. Teneinde dat te verhelpen, zou er aan de monding van de Gestelbeek een permanente pomp worden geïnstalleerd, die ervoor moet zorgen dat het water van de beek toch in de Nete geraakt. Die pomp zou één van de negen pompen zijn van de zogenaamde "smeerpijp", die langs het Netekanaal ligt. Ze zou worden gedemonteerd, aangepast en naar Berlaar overgebracht.

1. Kan de minister vice-president in dat verband meedelen wat op dit ogenblik het gebruik van de smeerpijp is ?
 2. Kan de pomp voor de huidige aanwending van de smeerpijp worden gemist en is de overplating ervan definitief ?
 3. Wat is de capaciteit van de pomp en werd er berekend (en zo ja, volgens welke criteria) of die volstaat voor de waterafvoer in geval van zware regenval, zoals we die in september hebben meegemaakt ?
 4. Klopt het dat het om een elektrische pomp gaat die zou worden omgebouwd tot een dieselpomp ? Indien dat zo is, waarom ?
 5. Wat is de kostprijs van die pomp en welk prijskaartje hangt er vast aan het eventueel ombouwen en aan de installatie ervan ?
- Wie draagt deze kosten ?
6. Zal de pomp automatisch in werking treden in geval van wateroverlast, of moet ze manueel worden opgestart ?
 7. Ten slotte, wanneer is de pomp gebruiksklaar ?

Antwoord

De wateroverlast in Berlaar was inderdaad grotendeels te wijten aan overstromingen vanuit de Gestelbeek, die via een klassieke uitwateringssluis uitmondt in de Grote Nete ter hoogte van de brug De Boekt. De Grote Nete is daar nog aan sterke tijwerking onderhevig, wat meebrengt dat de automatische werkende afdichtingsmiddelen tweemaal per dag rond de periode van hoogwater dicht staan. Het water van de Gestelbeek stapelt zich dan op in de bedding van die waterloop en bij grote bovenafvoer ontstaan er zo overstromingen.

In september 1998 werd dit fenomeen nog versterkt door de grote bovenafvoer in de Grote Nete zelf, waarop zich de tijwerking superponeert, zodat de afsluitemiddelen van de sluis per getijcyclus weinig of geen afvoer toelieten. Daarom moest er worden gepompt.

De denkpiste om werkloze pompen uit het smeerpijpsysteem langs het Albertkanaal weg te nemen, werd grondig onderzocht en door de bevoegde technici als niet haalbaar bevonden.

De administratie Waterwegen en Zeewezen heeft ondertussen het initiatief genomen om een tijdelijk pompgemaal te installeren, elektrisch gevoed en automatisch werkend. De aanbesteding zal volgens een verkorte procedure begin 1999 worden uitgeschreven.

Ondertussen onderneemt de administratie Waterwegen en Zeewezen in overleg met andere betrokken besturen, zoals de provincie, de administratie Milieu, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), de gemeentebesturen en Aquafin, een studie om binnen enkele jaren voor de Grote Nete een meesterplan uit te werken, waarbij de principes van integraal waterbeheer en de herinschakeling van de winterbedding worden vooropgezet, dit alles in de schoot van het Netebekkencomité.

Dit moet leiden tot een duurzame oplossing, die enerzijds de bewoners van wateroverlast vrijwaart en die anderzijds toelaat de winterbedding op nieuw watervoerend en waterbergend te maken.

Tegelijk zullen de specifieke natuurwaarden van de lagere valleigronden worden hersteld en kansen worden geboden op een verdere ontwikkeling.

Men overweegt de bouw van tijdelijke pompstations in het Netebekken nog op andere plaatsen

met gelijkaardige problemen, namelijk in Lier, Duffel en Sint-Katelijne-Waver. Dit gebeurt in nauw overleg tussen de administratie Waterwegen en Zeewezen en het provinciebestuur van Antwerpen.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 61
van 20 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

*VMM-heffingsformulier faciliteitengemeenten –
Woordgebruik*

De Vlaamse overheid heeft tot op heden steeds ontkend dat er in Vlaanderen minderheden bestaan. Dat werd onlangs, naar aanleiding van de resolutie van het FDF-PRL in de Raad van Europa, nogmaals bevestigd.

Op het heffingsformulier dat de Vlaamse Milieu-
maatschappij (VMM) in de zes faciliteitengemeen-
ten rond Brussel verspreidt, staat evenwel te lezen :
"il est possible d'obtenir le formulaire d'imposition
dans la langue de la minorité".

Deze formulering lijkt mij derhalve onjuist.

Is de minister het ermee eens dat er beter een an-
dere formulering wordt gezocht ?

Heeft hij terzake al richtlijnen aan de VMM ver-
strekt ?

Wordt de aangehaalde tekst ook in andere facilit-
eitengemeenten gebruikt ?

Welke formulering wordt er gebruikt in de Waalse
faciliteitengemeenten ?

Antwoord

Ik ga ermee akkoord dat er beter een andere for-
mulering wordt gezocht. De VMM stelt voor de zin
te veranderen in : "Il est possible d'obtenir le for-
mulaire d'imposition dans la langue française."

In 1999 zullen de heffingsformulieren worden aan-
gepast.

Het heffingsformulier met de aangehaalde tekst
werd zonder onderscheid naar alle facilititeitenge-
meenten verzonden.

Nederlandstaligen in faciliteitengemeenten in het
Waals Gewest vinden geen specifieke vermelding
op hun heffingsformulier. Zij die een Nederlands-
talig formulier aanvragen, worden op hun wensen
bediend.

Vraag nr. 63
van 26 november 1998
van mevrouw CECILE VERWIMP-SILLIS

Berchembos Roosdaal – Beheersplan

1. Kan de minister medelen wat de stand van
zaken is aangaande de opmaak van beheersplan
voor het Berchembos in Roosdaal ?
2. Welke stappen hebben de bevoegde diensten al
ondernomen ?
3. Nemen de diensten eventueel zelf het initiatief
tot het opstellen van een beheersplan ?

Antwoord

1. Het Berchembos in Roosdaal is eigendom van
circa twintig verschillende privé-eigenaars en
heeft een oppervlakte van ongeveer twintig hec-
tare.

Voor dit bos werd er nog geen bosbeheersplan
ter goedkeuring ingediend.

2. Tot nu toe werden nog geen stappen onder-
nomen door de afdeling Bos en Groen van de
administratie Milieu, Natuur-, Land- en Water-
beheer.

De controle op het beheer van de privé-bossen
gebeurt, voor kleinere bouseigendommen en in
afwachting van de opmaak van een bosbeheers-
plan, hoofdzakelijk via kapmachtigingen con-
form artikel 81 van het Bosdecreet. Het bosbe-
heersplan is dus niet het enige instrument voor
de afdeling Bos en Groen om controle uit te
oefenen op het beheer van bossen.

3. Aanmaningen en ingebrekestellingen voor het
opstellen van een bosbeheersplan gebeuren
door de krappe personeelsbezetting van de
afdeling prioritair bij grote bouseigendommen en
in bossen waar overtredingen zijn vastgesteld.

Indien door de eigenaar(s) zes maanden na de ingebrekestelling geen bosbeheersplan ter goedkeuring werd ingediend, kan het bosbeheer een deskundige aanstellen om het beheersplan op te stellen.

Indien na een onderzoek door de bevoegde boswachter zou blijken dat het Berchembos niet goed wordt beheerd of dat er overtredingen van het Bosdecreet worden vastgesteld, zal de procedure van ingebrekestelling worden opgestart. Tot voor kort werden echter geen vaststellingen in die zin gedaan.

Vraag nr. 68
van 27 november 1998
van de heer MARC OLIVIER

Gesco's openbare besturen – Regularisatie

In verschillende departementen van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden heel wat functies ingevuld door de zogenaamde gesubsidieerde contractuelen (gesco's). Het gaat dikwijls om mensen die vast titularissen vervangen die worden ingeschakeld in andere projecten, of opdrachten vervullen waarvoor niet in een ambt in het vaste kader voorzien is. Oorspronkelijk ging het om een tijdelijk kader waarvoor een reguliere oplossing zou worden gezocht.

Bepaalde gesco's zijn reeds sinds het ontstaan van deze tewerkstellingsmaatregel in dit statuut opgenomen. Dit systeem bestaat in verschillende domeinen van de Vlaamse overheid.

1. Kan een overzicht worden gegeven van de diverse domeinen die rechtstreeks of onrechtstreeks van de Vlaamse overheid afhangen waar gesco's worden tewerkgesteld ?
2. Om hoeveel personen gaat het per domein ?
3. Heeft de minister initiatieven genomen om een oplossing te geven aan dit nijpend probleem ?
4. Wat is de budgettaire weerslag van de omvorming van gesco's tot reguliere betrekkingen ?
5. Binnen welke termijn kan deze regularisatie worden gerealiseerd ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Gecoördineerd antwoord

Zowel in het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap als bij diverse Vlaamse openbare instellingen (VOI) worden gesubsidieerde contractuelen tewerkgesteld. In totaal betreft het 3.532 personen, of 2.198 voltijdse equivalenten (VE) (situatie 15 december 1998).

Bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werken 335 gesco's of 326,5 VE.

In de Vlaamse openbare instellingen bedraagt de tewerkstelling : Commissariaat-Generaal ter Bevordering van de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en de Openlucht recreatie (Blosa) 31 personen (31 VE) ; Dienst voor de Scheepvaart 17 personen (14 VE) ; Gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen (GOM) Limburg en Oost-Vlaanderen 4 personen (3,80 VE) ; Kind en Gezin 28 personen (28 VE) ; Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) 109 personen (84,79 VE) ; Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) 45 personen (37 VE) ; Vlaamse Landmaatschappij (VLM) 14 personen (12,28 VE) ; Vlaamse milieumaatschappij (VMM) 10 personen (9 VE) ; Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) 1 persoon (0,50 VE) ; Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) 505 personen (441,20 VE).

In verschillende VOI's en bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap worden tevens gesco's ingezet ter vervanging van ambtenaren in loopbaanonderbreking. Dit aantal gesco's is afhankelijk van het aantal vragen om loopbaanonderbreking.

Via het departement Onderwijs worden ook gesco's tewerkgesteld in diverse onderwijsinstellingen van het gemeenschapsonderwijs, het vrij onderwijs, het gemeentelijk onderwijs en in netoverschrijdende onderwijsinstellingen. Voor het schooljaar 1997-1998 gaat het hier om 2.433 personen of 1.210 VE.

Op 17 maart 1993 werd binnen het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (Vesoc), het overlegorgaan tussen de Vlaamse regering en de sociale partners, een protocol ondertekend. Met betrekking tot de tewerkstellingsprogramma's wordt onder andere gesteld dat programma's die beantwoorden aan duidelijk erkende behoeften en die als onontbeerlijk kunnen worden beschouwd voor de betrokken sector, onder bepaalde voorwaarden worden geregulariseerd.

Op 14 december 1995 ondertekenden de Vlaamse sociale partners en de Vlaamse regering binnen Vesoc een nieuw akkoord om de werkloosheid terug te dringen. Hierin wordt gesteld dat de Vlaamse regering de inspanningen voor de regularisering van de tewerkstellingsprogramma's zal voortzetten.

Voor het Derde Arbeidscircuit (DAC) en het Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid (PBW), het vroegere Interdepartementaal Begrotingsfonds (IBF), is er reeds een technisch protocol van het voorjaar 1995 tussen de federale en regionale ministers van Tewerkstelling over mogelijke regularisering en het behoud van de trekkingsrechten.

Er kan nu reeds worden gesteld dat er, indien de federale overheid niet bereid is ook na de regularisering trekkingsrechten te betalen (de federale overheid betaalt nu voor elke uitkeringsgerechtigde volledig werkloze die in het kader van de tewerkstellingsprogramma's wordt tewerkgesteld een "trekkingsrecht" van 203.112 frank), – louter op basis van dit gegeven – reeds een meeruitgave zou zijn van ongeveer 447 miljoen voor de hier genoemde gesco's.

Ook met betrekking tot de RSZ (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid) betekent de regularisering een meeruitgave. Voor gesco's is er immers een substantiële vrijstelling.

Vraag nr. 69
van 3 december 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VDAB-opleiding vrachtwagenchauffeur – Vraag en aanbod

Naar verluidt zouden de opleidingen die de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding organiseert voor vrachtwagenchauffeurs permanent zijn volgeboekt. Er blijkt dan ook een permanent tekort aan chauffeurs te bestaan.

Kan de minister dit bevestigen ?

Hoeveel belangstellenden voor een opleiding moesten bijvoorbeeld het laatste jaar worden geweigerd ?

Hoe wordt dit verholpen, vermits het blijkbaar om een constant tekort gaat ?

Is de minister op de hoogte van het voorstel van de federatie van transporteurs (Febetra) om chauffeurs met pensioen in te schakelen in het opleidingsproces ?

Antwoord

De opleiding tot vrachtwagenchauffeur wordt doorlopend georganiseerd in de centra van de VDAB. De maximumduurtijd van de opleiding is vijftien weken.

In overleg met het Sociaal Fonds Vervoer dienen de kandidaten de volgende selectieprocedure te doorlopen :

1. gesprek met het Sociaal Fonds Vervoer,
2. psycho-technisch onderzoek,
3. medisch onderzoek,
4. theoretisch examen.

Momenteel zijn er 39 kandidaten beschikbaar. Deze zullen allen worden opgenomen in de eerstvolgende opleidingssessies.

Enkel de kandidaten die via de selectieprocedure niet in aanmerking worden genomen of die niet in het bezit zijn van een bewijs van goed gedrag en zeden, worden geweigerd. Op deze manier werden sedert 1 januari 1998 174 kandidaten geweigerd.

Er worden geregeld infosessies voor werkzoekenden georganiseerd in samenwerking met de sector Vervoer. Houders van een rijbewijs C (vrachtwagen) of CE (vrachtwagen met aanhangwagen) die gebrek aan ervaring hebben, kunnen een bijscholing volgen.

De laatste twee jaar is de opleidingscapaciteit toegenomen met 30 %. Deze toename is te situeren in de opleidingscentra van Temse, Oostende, Anderlecht, Leopoldsburg en Herentals.

Bij mijn weten werd er door de federatie van transporteurs (Febetra) geen voorstel bezorgd om chauffeurs met pensioen in te schakelen in het opleidingsproces.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 26
van 27 november 1998
van de heer FILIP DEWINTER

Watersnood – Gezondheidsaspecten

Midden september en eind oktober 1998 werd Vlaanderen getroffen door een nooit geziene watersnood : meer dan de helft van de Vlaamse gemeenten werd naar aanleiding van die waterrellende door het federale Rampenfonds erkend als rampgebied.

Niet alleen bedroeg de materiële schade van die twee overstromingen ettelijke honderden miljoenen, tevens werden heel wat ziekenhuizen, dokters en medische instellingen in Vlaanderen geconfronteerd met diverse ziekten die het gevolg waren van de waterrellende. Deze ziekten waren niet louter van fysieke aard (ten gevolge van het verontreinigde water en de aantasting van woningen door dit water), maar ook van psychische aard (diverse personen leden onder de niet-aflatende dreiging van een nieuwe overstroming na de eerste waterrellende).

Met betrekking tot de medische aspecten van de watersnood, had ik graag een antwoord van de minister vernomen op de volgende vragen.

1. Zijn er vanuit de Vlaamse Gemeenschap gegevens bekend over het causaal verband tussen de watersnood en diverse ziekten ?

Zijn er gegevens voorhanden over het juiste aantal gevallen per ziekte ?

Wat zijn de juiste oorzaken van deze ziekten ?

Wat is de maatschappelijke kostprijs van deze ziekten ?

2. Indien er geen gegevens bekend zijn, wordt dan eventueel alsnog opdracht gegeven aan de administratie – bijvoorbeeld aan de afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en aan het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie – om een dergelijke studie uit te voeren ?

Antwoord

Het ligt voor de hand dat de dramatische gebeurtenissen ten gevolge van de overvloedige regenval in september en oktober niet alleen materiële schade veroorzaakten, maar ook impact hadden op het psychisch en fysiek welzijn van de getroffen bevolking.

Wat de hogere overheid betreft, is het vooral de federale overheid die in geval van rampen opdrachten heeft. Mijn diensten, met name de Gezondheidsinspectie, gaven vooral bijkomende adviezen aan burgemeesters van getroffen gemeenten inzake de ontsmetting van drinkwaterputten en raadgevingen inzake schoonmaak.

1. Perioden van overstroming verhogen het risico op bepaalde infectieziekten. Via de verplichte aangifte van de besmettelijke ziekten is er voor de getroffen gebieden evenwel geen stijging vastgesteld voor deze aandoeningen.

Mijn diensten beschikken niet over cijfers inzake het zich manifesteren van andere dan infectieuze ziekten die causaal in verband zouden kunnen worden gebracht met de watersnood.

2. De afdeling Preventieve en Sociale Gezondheidszorg van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap plant ook geen onderzoek dat daarop is toegespitst.

Mogelijkerwijze kan de specifieke situatie in de overstromingsgebieden wel aan bod komen in een geplande studie inzake binnenhuispollutie in Vlaanderen.

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 43
van 26 november 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEI

Nederlandstalige basisscholen Brussel – Vreemdetalenonderricht

In De Standaard Magazine van 30 oktober 1998 stond een verklaring van de directeur van de Nederlandstalige school van Sint-Joost-ten-Node (de enige van deze gemeente) dat zijn school op 270

leerlingen 1 (zegge en schrijve : één), zoals hij het zelf noemt, "echte Vlaming" telt.

Bovendien wordt vermeld dat de kleuters acht uur les in het Turks krijgen, wat voor de twaalfjarigen vermindert tot drie uur.

In welke Nederlandstalige onderwijsinstellingen uit het basisonderwijs in Brussel worden andere talen dan Nederlands en Frans onderwezen ?

Kan de minister tevens voor elk van deze scholen medelen : hoeveel leerlingen zij tellen ; welke vreemde taal/talen er worden onderwezen ; hoeveel lesuren er in vreemde talen wordt onderwezen ; door hoeveel leerlingen dit vreemdetalenonderwijs wordt gevolgd ; door wie deze lesuren in vreemde talen wordt onderwezen (Belgen, niet-Belgen, vreemdelingen) ; welke de erkenningsvoorwaarden zijn om als leerkracht dergelijk vreemdetalenonderwijs te verstrekken ; welk onderwijs aan de echte Vlamingen wordt gegeven gedurende dit vreemdetalenonderwijs ?

Antwoord

Het departement Onderwijs is er niet van op de hoogte in welke Nederlandstalige basisscholen in Brussel naast het Nederlands en Frans nog andere talen worden onderwezen.

Uiteraard dient elke school de taalwetgeving te respecteren en dient het onderwijsaanbod de opgelegde leergebieden te omvatten die zijn opgenomen in de eindtermen.

Een schoolbestuur is echter vrij om naast de opgelegde leergebieden nog andere vakken (bv. vreemde talen) te onderwijzen indien men oordeelt dat daarvoor nog ruimte is binnen de 28 lestijden die de leerlingen moeten krijgen.

Vraag nr. 45 van 27 november 1998 van de heer DIDIER RAMOUDT

Basisscholen Oostende – Kansarmen uit Brussel en Wallonië

In zijn antwoord op vraag nr. 139 van 24 februari 1998 (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 27 april 1998, blz. 1541 – red.*) vermeldde de toenmalige minister van Onderwijs Luc Van den Bossche niet te beschikken over exacte cijfers aangaande het aantal kansarme Franssprekende leer-

lingen uit Brussel en Wallonië in de basisscholen van Oostende en de Kustregio. Hij stelde tevens dat alleen een onderzoek op basis van correcte cijfergegevens van alle betrokken scholen uitsluitend kan geven omtrent het al dan niet aanwezig zijn van problemen bij de opvang van dergelijke leerlingen, waarvoor geen specifieke projecten bestaan in het onderwijsbeleid.

Hij stelde dat scholen met kansarme kinderen een beroep kunnen doen op middelen uit het programma onderwijsvoorrang voor allochtonen of zorgverbreding voor autochtonen. Wat dit laatste betreft, kondigde hij voor volgend schooljaar een verruiming aan van de toepassing van de middelen "zorgverbreding" tot alle leerlingen van de basisschool, zij het dat de berekening van de extra middelen toegespitst blijft op de vijf- tot zevenjarigen. Hij stelde dat de scholen deze middelen dan ook voor de groep kansarme Franstaligen kunnen aanwenden.

Navraag bij de Sociale Dienst voor Vreemdelingen en bij enkele scholen leerde mij dat in de situatie m.b.t. de vermelde problematiek niet echt vooruitgang is geboekt. Sommige scholen hebben geen dossier "zorgverbreding" ingediend of kregen een negatief advies, en beschikken derhalve ook niet over de extra middelen.

Het probleem van extra Nederlandse lessen voor de kinderen van kansarme Franstalige Belgen, nochtans een belangrijke ondersteuning van hun integratie, blijkt nog steeds aan de orde, mede doordat de toevloed van kansarmen uit Wallonië en Brussel aanhoudt.

1. Is er een onderzoek gebeurd om correcte cijfergegevens te verkrijgen over de aanwezigheid van kansarme Franssprekende Belgen in de basisscholen van Oostende en de kustregio ?

Zo ja, wat zijn daarvan de resultaten ?

Zo neen, waarom niet ?

Voor wanneer is een dergelijk onderzoek dan eventueel gepland en over welke termijn ?

2. Heeft de minister zicht op de bredere toepassing van de middelen van het project "zorgverbreding" over alle kansarme leerlingen van de basisscholen ?

Zo ja, hoeveel scholen hebben er specifieke actieplannen opgemaakt voor de opvang van kansarme Franssprekende Belgen ?

Zo niet, op welke manier en op welke termijn wordt de verruiming van het toepassingsgebied van de middelen "zorgverbreding" geëvalueerd, algemeen en naar de doelgroep kansarme Franssprekende Belgen in het bijzonder ?

Antwoord

1. Er is vanuit het departement Onderwijs geen onderzoek gebeurd om cijfergegevens te verkrijgen over de aanwezigheid van kansarme Franssprekende Belgen. Momenteel is er ook geen dergelijk onderzoek gepland.

De criteria die voor dergelijk onderzoek zouden moeten worden gehanteerd, zijn niet eenduidig (Franssprekende ouders ? Franssprekend gezinshoofd ? aan te tonen met de identiteitskaart ?) en raken de persoonlijke levenssfeer.

2. De scholen die extra lestijden "zorgverbreding" toegekend gekregen hebben, worden jaarlijks geëvalueerd door de Onderwijsinspectie. Een school die haar verbintenis niet nakomt of die het aanwendingsplan niet naleeft, verliest haar recht op extra lestijden voor leerlingen "zorgverbreding" voor het volgende schooljaar. Aan de hand van deze evaluatie is er inderdaad een zicht op de bredere toepassing van de middelen.

Voor de kansarme Franssprekende Belgen in de Oostendse scholen als specifieke doelgroep wordt momenteel geen tijdelijk project uitgeschreven, vermits deze kinderen worden opgevangen door de extra lestijden die een school toegekend kan krijgen in het kader van het project "zorgverbreding in het basisonderwijs".

Bij de toekenning van extra lestijden "zorgverbreding" wordt immers rekening gehouden met de achtergrondkenmerken van de leerlingenpopulatie van de school. Leerlingen die in aanmerking komen, zijn leerlingen van wie de moeder het diploma secundair onderwijs niet heeft behaald, die behoren tot een eenoudergezin of van wie beide ouders werkloos zijn. Dit project is dus specifiek gericht naar alle leerbedreigde en kansarme kinderen, Nederlandstalig of Franssprekend.

Overeenkomstig het besluit dient het aanwendingsplan, dat het schoolbestuur moet indienen om extra-lestijden toegekend te krijgen, een omschrijving te bevatten van de vijf opgelegde actieterreinen :

- taalvaardigheid Nederlands,
- intercultureel onderwijs,
- betrokkenheid van de ouders,
- preventie en remediëring van leer- en ontwikkelingsproblemen,
- socio-emotionele ontwikkeling.

In tegenstelling tot de vorige schooljaren mogen de toegekende extra lestijden voor kleuteronderwijs en lager onderwijs worden samengevoegd en vrij verdeeld over alle leerlingengroepen van de school.

Gelet op het feit dat deze Franssprekende Belgische leerlingen in aanmerking komen voor het project "zorgverbreding", ligt het niet in mijn bedoeling hiervoor een specifiek tijdelijk project uit te schrijven.

Vraag nr. 48 van 9 december 1998 van de heer JOHAN SAUWENS

Onderwijspersoneel – Outplacement

Sinds 1 september 1993 kunnen personeelsleden uit de onderwijssector worden tewerkgesteld in de gezondheids- en welzijnssector en bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB). Zij behouden hun recht op reëffectatie en hun wedde blijft ten laste van de onderwijsbegroting. De betrokken sectoren reageerden enthousiast op dit initiatief, omdat ze op die manier een beroep kunnen doen op "gratis" arbeidskrachten om de werkdruk te verlagen.

Vorig jaar werd de tewerkstelling bij de VDAB als mogelijkheid voor outplacement vervangen door een tewerkstelling bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur. Vanaf 1 januari 1999 verandert de outplacementregeling ingrijpender. Milieu- en natuureducatieve centra, jeugdinitiatieven in de sportsector en educatieve projecten in de culturele sector komen dan eveneens in aanmerking voor tewerkstelling van personeelsleden uit de onderwijssector.

Met de nieuwe outplacementregeling valt echter ook het financiële voordeel weg voor de instellingen die personeelsleden uit de onderwijssector aan een baan helpen. In een aantal gevallen moeten de instellingen een gedeelte van de wedde terugbeta-

len aan het departement Onderwijs. Er is dus geen sprake meer van "gratis" arbeidskrachten. Het bedrag van de terugbetaling is het verschil tussen de wedde die het personeelslid ontvangt en het wachtgeld dat hij zou ontvangen indien hij niet was tewerkgesteld in outplacement.

Concreet betekent dit voor de volledige TBS/OB-personeelsleden (terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking) met alleen wedertewerkstelling in outplacement (categorie 3) het volgende : a) de instelling betaalt de eerste twee jaar niets terug aan het departement Onderwijs omdat het wachtgeld en de wedde hetzelfde zijn, b) de instelling betaalt het derde jaar 20 procent terug aan het departement Onderwijs omdat het wachtgeld 80 procent bedraagt van de wedde, c) de instelling betaalt het vierde jaar 40 procent terug aan het departement Onderwijs omdat het wachtgeld 60 procent bedraagt van de wedde, d) de instelling betaalt het vijfde jaar 60 procent terug aan het departement Onderwijs omdat het wachtgeld 40 procent bedraagt van de wedde, e) de instelling betaalt het zesde jaar 80 procent terug aan het departement Onderwijs omdat het wachtgeld 20 procent bedraagt van de wedde. Personeelsleden die op 1 januari 1999 twee jaar of langer werkzaam zijn in outplacement, vallen onder maatregel a). Voor personeelsleden die op 1 januari 1999 nog geen twee jaar in outplacement werkzaam zijn, wordt geteld vanaf het ogenblik dat ze in outplacement zijn gestapt.

Graag had ik de minister volgende vragen gesteld over deze wijziging van de outplacementregeling in de onderwijssector.

1. Hoeveel personeelsleden uit de onderwijssector zijn via outplacement tewerkgesteld : in de welzijnssector ; in de gezondheidssector ; bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur ?
2. Hoeveel personeelsleden, behorend tot categorie 3, zijn op 1 januari 1999 twee jaar of langer actief in outplacement : in de welzijnssector ; in de gezondheidssector ; bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur ?
3. Hoeveel personeelsleden, behorend tot categorie 3, zijn op 1 januari 1999 minder dan twee jaar actief in outplacement : in de welzijnssector ; in de gezondheidssector ; bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur ?
4. Welk budget werd in 1993, 1994, 1995, 1996, 1997 en 1998 besteed aan outplacement van personeelsleden uit de onderwijssector ?
5. Welk budget wordt in 1999 besteed aan outplacement van personeelsleden uit de onderwijssector ?
6. Wat is het geraamde bedrag dat de instellingen vanaf 1 januari 1999 moeten terugbetalen aan het departement Onderwijs, gezien het aantal personeelsleden actief in outplacement (zie voorgaande vragen) ?
7. Werden de instellingen die personeelsleden uit de onderwijssector in dienst hebben, betrokken bij de wijziging van de outplacementregeling ?

Zo ja, welk standpunt hebben ze ingenomen ten opzichte van de voorgestelde wijzigingen ?

Zo neen, waarom werden deze instellingen niet betrokken bij de wijziging van de outplacementregeling ?

En wanneer werden de instellingen op de hoogte gebracht van de gewijzigde outplacementregeling ?
8. Heeft de minister de tewerkstellingseffecten onderzocht van de gewijzigde outplacementregeling ?

Zo ja, is er sprake van een negatieve tendens (in casu niet-verlenging van contracten wegens gedeeltelijke terugbetaling van de wedde aan het departement Onderwijs) ?

Zo neen, waarom heeft de minister de tewerkstellingseffecten van de gewijzigde outplacementregeling niet onderzocht, gezien het aantal personeelsleden actief in outplacement (zie voorgaande vragen) ?

Antwoord

1. Van de 128 personeelsleden die via het stelsel "outplacement" vandaag zijn tewerkgesteld, werken er :
 - 48 in de welzijnssector ;
 - 47 in de gezondheidssector ;
 - 12 in de gehandicaptensector ;
 - 20 bij Kind en Gezin ;
 - 1 in de bijzondere jeugdzorg.

Er werken geen personeelsleden bij het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

2. Van het aantal personeelsleden die volledig zijn terbeschikkinggesteld en enkele prestaties verrichten in "outplacement", zijn er in de welzijnssector 26 en in de gezondheidssector 19 personeelsleden twee jaar of langer in dit stelsel actief.

Ik vestig er de aandacht van de Vlaamse volksvertegenwoordiger op dat deze personeelsleden niet vallen onder de maatregel a), maar wel onder de maatregel b).

3. Van de personeelsleden behorend tot de categorie 3 zijn er in de welzijnssector 2 en in de gezondheidssector eveneens 2 minder dan twee jaar actief in "outplacement".

- 4 en 5. De personeelsleden die geheel of gedeeltelijk zijn terbeschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking, zijn vastbenoemde personeelsleden die van het departement Onderwijs een wachtgeld of een wachtgeldtoelage ontvangen. Sommige van deze personeelsleden kiezen, op vrijwillige basis, voor een tewerkstelling buiten het onderwijs.

Vermits de betrokkenen alleszins recht hebben op een wachtgeld/wachtgeldtoelage en gelet op het feit dat er geen verplichting is om in het stelsel van "outplacement" te stappen, was en is het voor het departement Onderwijs onmogelijk om voor deze vorm van tewerkstelling in een specifiek budget te voorzien.

6. Op 26 november 1998 werden de betrokken instellingen in kennis gesteld van de terugbetalingsplicht die met ingang van 1 januari 1999 zou worden doorgevoerd. Op grond van deze mededeling overleggen de betrokken instellingen thans hoe de verdere tewerkstelling van de personeelsleden uit het onderwijs budgettair kan worden ingepast.

Het departement kent dus de instellingen nog niet die bereid zijn om op voormelde datum een deel van de bezoldiging terug te betalen. Zodra deze gegevens bekend zijn, zal ook het aantal personeelsleden bekend zijn dat verder in "outplacement" tewerkgesteld blijft.

Pas dan kan het globale terug te betalen bedrag worden geraamd.

7. De instellingen die personeelsleden uit de onderwijssector in dienst hebben, werden niet betrokken bij de wijziging van de zogenaamde "outplacementregeling". Het gaat hier om reglementaire bepalingen van toepassing op personeelsleden van het onderwijs die dienen te worden onderhandeld in de daartoe bevoegde onderhandelingscomités, wat dan ook is gebeurd met het desbetreffend ontwerpbesluit van de Vlaamse regering, nadat terzake het advies werd ingewonnen van de Inspectie van Financiën en het akkoord werd verkregen van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister bevoegd voor Begroting.

De betrokken instellingen werden in kennis gesteld van de nieuwe maatregelen bij brief van 26 november 1998 door de administratie Secundair Onderwijs. Het ontwerp van brief werd voorgelegd aan de Vlaamse regering, die zich ermee akkoord verklaarde.

8. In de huidige context kan bezwaarlijk van tewerkstellingseffect in de normale betekenis van dit woord worden gesproken.

Er dient immers te worden opgemerkt dat de betrokkenen niet ten laste zijn van de sociale zekerheid. Zij zijn niet werkloos in de werkelijke zin van het woord en dus niet aangewezen op uitkeringen van de sociale zekerheid. De betrokkenen kunnen steeds opnieuw in dienst treden in het onderwijs indien betrekkingen vacant worden. Zij kunnen ook vervangingen in het onderwijs waarnemen. Er zijn overigens in het ontwerpbesluit specifieke bepalingen opgenomen luidens welke enkel een beroep kan worden gedaan op deze personeelsleden bij definitieve vacature bij de inrichtende macht die ze ter beschikking heeft gesteld.

De beoogde wijziging is van budgettaire aard.

Het is immers weinig realistisch dat het departement Onderwijs blijvend het volledig bedrag van de wedden of weddentoelagen draagt, zonder dat de belanghebbenden enige opdracht in het onderwijs uitoefenen. Het is dan ook wenselijk tot een aanvaardbare verdeling van de lasten te komen tussen het departement Onderwijs en de instelling van tewerkstelling.

De minister van Onderwijs heeft de plicht erover te waken dat de middelen die door het parlement worden goedgekeurd voor onderwijs, ook maximaal aan het onderwijs ten goede komen. Om verder uitstekend onderwijs moge-

lijk te maken, heeft het onderwijs deze middelen overigens hard nodig.

Vraag nr. 49
van 9 december 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Loopbaanonderbreking

Begin december 1997 besliste de Vlaamse regering in het kader van haar tewerkstellingsbeleid om loopbaanonderbreking te vergemakkelijken. De verplichting om de aanvraag te motiveren, viel weg. De verdubbeling van de premie wanneer men tijdens de loopbaanonderbreking een beroepsopleiding volgt, is een feit. Na het advies van de Inspectie van Financiën werd op de vergadering van de Vlaamse regering van 26 mei 1998 de reglementering goedgekeurd, met terugwerkende kracht vanaf 1 april.

De regering stelde voorop dat hierdoor het aantal aanvragen voor loopbaanonderbreking zou stijgen van 7 naar 15 %. Op mijn schriftelijke vraag nr. 281 van 4 mei 1998 kreeg ik als antwoord dat het nog te vroeg was om dit te evalueren (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 16 van 26 juni 1998, blz. 2145). Vandaar thans deze nieuwe vraag.

1. Is het aantal loopbaanonderbrekers (m/v) in 1998 gestegen in vergelijking met 1997 ? Werd de door de regering vooropgestelde stijging van 7 naar 15 % gehaald ?
2. Hoeveel m/v kregen de dubbele premie omdat ze een beroepsopleiding volgden ?
3. Werden voor al de loopbaanonderbrekers in de openbare diensten en het onderwijs vervangers gevonden en ingeschakeld ?
4. Hoeveel m/v konden dus bijkomend aan de slag bij de overheid door deze maatregel ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling.

ERIC VAN ROMPUY

VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, KMO, LANDBOUW EN
 MEDIA

Vraag nr. 28
van 27 november 1998
van de heer LOUIS BRIL

Expansiesteun – Stand van zaken

Graag had ik van de minister vernomen welke bedragen zijn vastgelegd als subsidiemaatregelen aan bedrijven in het kader van de economie en de expansiewetgeving en welke bedragen tot nu toe zijn uitbetaald.

Antwoord

De verlening van expansiesteun aan ondernemingen wordt geregeld door drie wetteksten : de wet van 30 december 1970 en het decreet van 15 december 1993, van toepassing op de middelgrote en grote ondernemingen (de MGO) ; de wet van 4 augustus 1978 op de kleine ondernemingen (de KO).

De in het kader van deze subsidieregelingen toegekende expansiesteun wordt budgettair vastgelegd en geordonnanceerd op de Fondsen voor Economische Expansie en Regionale Reconversie (de FEERR), respectievelijk voor de MGO en voor de KO.

Het mechanisme van toekenning en uitbetaling van de economische expansiesteun kan als volgt worden beschreven :

- de economische expansiesteun wordt berekend conform bovenvermelde wetgeving en de overeenkomstig uitgevaardigde richtlijnen (de MGB2 voor de MGO, en de VL6 voor de KO), rekening houdend met de sociaal-economische elementen in de door de begunstigde ondernemingen ingediende en geplande investeringsprogramma's. Deze berekende expansiesteun wordt geïmputeerd op de vastleggingsmachtigingen van één van beide FEERR's ;
- de uitbetaling van deze vastgelegde steun aan de begunstigde ondernemingen gebeurt slechts

naarmate de vooropgestelde sociaal-economische doelstellingen worden gerealiseerd en nadat deze werden gecontroleerd door mijn administratie, in één, twee of drie schijven, afhankelijk van de toegepaste richtlijn en de hoogte van de toegekende steun.

Het spreekt vanzelf dat, wanneer mijn administratie vaststelt dat de vooropgestelde doelstellingen niet zijn bereikt, de vastgelegde steun niet wordt uitbetaald.

Het hierboven beschreven mechanisme maakt duidelijk dat het bedrag van in een bepaald jaar toegekende en vastgelegde steun merkelijk kan verschillen van het bedrag dat in datzelfde jaar is uitbetaald (dit laatste heeft betrekking op steun die in vorige jaren werd vastgelegd).

Mijn administratie maakt een jaarlijks verslag op over het toekennen en vastleggen van de economische expansiesteun op de twee FEERR's.

In deze verslagen worden onder andere de door de ondernemingen vooropgestelde en de voor subsidiëring aanvaarde investeringsprogramma's, de hierop toegekende expansiesteun en de hiermee gepaard gaande tewerkstellingsaan groei verwerkt en omgeslagen volgens een aantal standaardparameters (volgens vestigingsplaats van de ondernemingen, volgens hun activiteit, etc.). In het eerste deel van deze verslagen worden deze cijfergegevens door de administratie voorzien van enige duiding en commentaar.

Deze verslagen worden overgezonden aan het Vlaams Parlement.

Onderstaande twee tabellen bevatten voor elke FEERR een synthese van deze verslagen : het aantal ingediende aanvragen, de positieve beslissingen, het bedrag van de aanvaarde investeringen en de toegekende expansiesteun, per jaar van toekenning vanaf 1994 tot 1997.

1. FEERR-KO

	Toekenningen	Aanvaarde investeringen (x miljoen)	Toegekende steun (x miljoen)
1994	6.026	54.468	2.853
1995	3.214	36.228	3.571
1996	4.133	48.893	5.006
1997	4.190	50.799	4.897

2. FEERR-MGO

	Toekenningen	Aanvaarde investeringen (x miljoen)	Toegekende steun (x miljoen)
1994	298	36.130	3.400
1995	461	37.900	3.570
1996	444	62.430	4.500
1997	391	47.820	4.550

In de onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de geordonnanceerde expansiesteun per FEERR en per jaar (vanaf 1995).

Zoals gezegd hebben deze cijfers betrekking op de steun die in de loop van de vorige jaren is vastgelegd en zijn deze niet vergelijkbaar met de gegevens over de vastgelegde steun.

	FEERR-KO	FEERR-MGO
1995	3.148	3.569
1996	2.865	4.371
1997	3.784	4.298

Vraag nr. 32 van 11 december 1998 van de heer LIEVEN DEHANDSCHUTTER

VRT-journalisten – Mediatraining

Opnieuw verschenen er in de pers berichten over journalisten die meewerken aan mediatrainingen voor politici.

Zo zouden alle CVP-ministers, en dus ook de minister, mediatraining ontvangen van een VTM-journalist ; verder in het bewuste artikel is er sprake van mediatraining door een VRT-journalist. Dit ondanks het feit dat dergelijke medewerking inmiddels werd omschreven in de deontologische code.

1. Wat kan op dit ogenblik en wat niet in verband met mediatrainingen door VRT-journalisten aan politici ?
2. Waren er recentelijk aanvragen voor mediatraining ?
3. Hoe verantwoordt de minister zijn eigen handelwijze wanneer hij een beroep doet op een

mediatrainer die, indien hij voor de concurrerende nieuwszender zou werken en volgens het beleid waarvoor de minister staat, deze dienst wellicht niet aan hem zou mogen verschaffen ?

Antwoord

1. Er is geen wettelijke of decretale bepaling die journalisten verbiedt mediatraining te geven. In de beheersovereenkomst is hierover evenmin een bepaling opgenomen.

Wel beschikt de VRT over een aantal interne richtlijnen die zijn opgenomen in het redactiestatuut/deontologische code. VRT-journalisten van de nieuwsdiensten kunnen mediatraining geven indien deze wordt georganiseerd door de dienst Opleidingen van Radio en Televisie. De journalisten werken mee op vrijwillige basis. De VRT zorgt voor kwaliteitscontrole.

2. De VRT ontvangt geregeld vragen voor mediatraining.
3. De vraag is zonder zin omdat de vraagsteller vertrekt van het standpunt dat een VRT-journalist geen mediatraining mag geven.

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 30
van 20 november 1998
van de heer TUUR VAN WALLENDIAEL

SIF Antwerpen en Gent – Communicatie tot op wijkniveau

Het SIF-decreet (Sociaal Impulsfonds) hecht terecht veel belang aan het wijkniveau (cfr. de wijkontwikkelingsplannen, die overigens verplicht zijn voor steden en gemeenten met meerdere achtergestelde buurten) en ook aan degelijke informatie aan en communicatie met de bevolking.

De SIF-plusgemeenten wordt daarom gevraagd om samen met de Vlaamse overheid een informatie- en communicatieplan op te stellen. Enkel op het niveau van een wijk kan het beleid immers de met het SIF-beleidsplan beoogde resultaten (en natuurlijk ook de behaalde resultaten) op een aan de wijk

en haar diverse bewonersgroepen aangepaste wijze daadwerkelijk aan de bevolking uitleggen.

Zeker voor de grotere steden zoals Antwerpen en Gent is dit van groot belang. Het stedelijk niveau is namelijk een te groot en abstract niveau dat ver van de wijk- en buurtbewoners afstaat. Zij hebben behoefte aan informatie over datgene wat in hun directe omgeving gebeurt.

Vanzelfsprekend wordt best op wijkniveau het volledige stedelijk beleid gecommuniceerd. Men kan en mag zich niet beperken tot de projecten die met SIF-middelen worden gerealiseerd. Het volledige beleid, ongeacht de financieringsbron, dient zichtbaar te worden gemaakt.

Specifiek wat Antwerpen en Gent betreft (de twee grootste steden die het leeuwenaandeel van de bijkomende SIF-middelen krijgen), stel ik daarom de volgende vragen.

1. Is het in het SIF-decreet vermelde informatie- en communicatieplan opgesteld ? Wat is de stand van uitvoering ? Hoe wordt dit geëvalueerd ?
2. Wordt het informatie- en communicatiebeleid tot op het wijkniveau gevoerd? Zo ja, op welke wijze ?
3. Kan een overzicht worden bezorgd – ook als het nog niet bestaat – van de door het SIF-beleidsplan 1997-1999 beoogde resultaten en acties op wijkniveau ?

Voor Antwerpen denk ik meer bepaald aan de bestaande wijkontwikkelingsplannen voor Antwerpen-Noord en Borgerhout, alsmede aan het impulsprogramma Zuidrand. Voor Gent denk ik aan de wijk Muide.

Ik besef goed dat dit wat werk kan vragen, maar dring op deze informatie aan omdat dit overzicht het Vlaams Parlement zal toelaten om met kennis van zaken te praten over dat aspect van de evaluatie van het Sociaal Impulsfonds. De bevoegde parlementaire commissie is op 9 november 1998 gestart met de bespreking van het SIF-evaluatierapport 1997. Deze besprekingen zijn nog niet afgelopen. De gevraagde informatie is van vitaal belang voor de evaluatie.

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

Gecoördineerd antwoord

Voor de steden Antwerpen en Gent kan volgende stand van zaken worden gegeven.

Antwerpen

1. Eind 1997 werd een communicatieplan opgesteld. Hierin zitten de hierondervermelde elementen vervat.

- Een pro-actief informatiebeleid : dit uit zich in onder meer het logo "In Antwerpen doen we dat ZO !", dat op de informatiemiddelen met betrekking tot het SIF-beleidsplan steeds terug te vinden is.

Zo is er bijvoorbeeld de SIF-nieuwsbrief en het grote spandoek aan het Permekegebouw.

- Een geïntegreerd intern en extern communicatiebeleid : door middel van een openprojectendag in Antwerpen-Noord op 3 oktober 1998 werd getracht een beeld te geven van alle SIF- en Urbanacties (en realisaties) en deze kenbaar te maken aan de plaatselijke bevolking, de lokale en bovenlokale beleidspersonen.

De SIF-nieuwsbrief zorgt voor de interne communicatie over het verloop van de diverse SIF-acties en is voornamelijk bedoeld voor de actie-uitvoerders, beleidsmensen en geïnteresseerden.

- Bij VZW SOMA (coördinatiestructuur voor onder meer het SIF) wordt een communicatiedeskundige aangesteld.
- Een diversifiëring van de boodschap en de middelen naar verschillende doelgroepen.
- Het organiseren van degelijke inspraak- en overlegmomenten : bijvoorbeeld stedelijk wijkoverleg, adviesraden, werkgroepen, ...
- De evaluatie hiervan wordt uitgevoerd in de loop van het uitvoeringsjaar 1999.

2. – Twee specifieke acties uit het SIF-beleidsplan staan in voor de communicatie en informatie op wijkniveau, namelijk het stedelijk wijkoverleg en het informatieknoppunt.

- Beide acties worden uitgevoerd in volgende wijken : Borgerhout (Noord en Zuid), Ant-

werpen-Noord, Dam, Kiel, Antwerpen-Zuid, Berchem (1999) en Deurne (1999).

- De communicatie en informatie op wijkniveau behandelt wijkgebonden materies die in relatie kunnen staan met SIF-acties en -doelstellingen, doch niet exclusief.

De communicatie verloopt ruimer dan dat. Alle stedelijke beleidsterreinen kunnen via het stedelijk wijkoverleg met de bevolking worden gecommuniceerd.

- Het stedelijk wijkoverleg wordt in verschillende wijken in goede banen geleid door de begeleiders stedelijk wijkoverleg.

Er wordt op drie niveaus vergaderd : eenmaal per jaar een plenaire vergadering (jaarprogramma's : planning van de stad per wijk), de thematische vergadering en de bewonerscontractgroepen (stuurgroep van geëngageerde buurtbewoners).

- Vanuit de actie "informatieknoppunt" wordt er gezocht naar middelen om bewoners die niet (kunnen) deelnemen aan de vergaderingen van het stedelijk wijkoverleg, toch de nodige informatie te bezorgen.
- Geregeld worden de bewonerscontactgroepen geïnformeerd met betrekking tot SIF-acties.

In de wijk Antwerpen-Noord was dit bijvoorbeeld al het geval voor het stedelijk gronden- en pandenbeleid, huisvesting, Opsinoren, buurttoezicht en wijkmanagement.

3. De resultaten en indicatoren voor 1997-1999 vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in het schema als **bijlage 1**. De resultaten 1997 zijn bereikt. Voor 1998 wordt de verslaggeving verwacht.

Gent

1. De stad Gent heeft vanaf 20 maart 1998 een volledig uitgewerkt communicatiebeleidsplan.

Het participatieprincipe wordt gerealiseerd via het zogenaamde "samenspraakmodel".

2. Het samenspraakmodel moet het stads- en het OCMW-bestuur en hun respectieve diensten toelaten om op een structurele wijze met de bevolking te communiceren, teneinde samen te

zoeken naar oplossingsalternatieven voor de gesignaleerde problemen en om de (toekomst)plannen voor de onderscheiden stadsdelen samen te bespreken.

Het structurele karakter van dit model wordt beklemtoond door de aanstelling van regisseurs voor elk van de zes stadsdelen, samen met een communicatiedeskundige specifiek voor het SIF.

3. De resultaten, indicatoren en acties 1998 van de SIF-beleidsovereenkomst vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in het schema als **bijlage 2**.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 31
van 26 november 1998
van de heer HERMAN LAUWERS

Omzendbrief bevlagging – "Openbare gebouwen"

De omzendbrief BA – 97/11 van 4 juni 1997 (Belgisch Staatsblad van 25 juli 1997) met betrekking tot de bevlagging van openbare gebouwen met de Vlaamse vlag, geeft aan welke vlaggen op welke data dienen te worden gehesen op openbare gebouwen.

Hierbij blijft evenwel de vraag wat "openbare gebouwen" zijn.

Welke gebouwen van een gemeentebestuur worden bijvoorbeeld beschouwd als openbare gebouwen in de zin van de omzendbrief? Behoren schoolgebouwen, kindercrèches, bibliotheken, ... tot de categorie van gebouwen waarvoor de officiële bevlaggingsplicht geldt?

Antwoord

Ik wijs de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop dat over de bevlaggingsproblematiek reeds meerdere vragen werden gesteld.

Ik verwijs hierbij naar de antwoorden die dienaangaande werden verstrekt: vraag nr. 147 van 21 mei 1997 van de heer Wilfried Aers (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 27 juni 1997, blz. 1708); vraag nr. 271 van 9 september 1997 van de Wilfried Aers aan de heer Luc Van den Bossche,

(BVA nr. 2 van 16 oktober 1997, blz. 228); vraag nr. 50 van 20 november 1997 van de heer Jan Caubergs (BVA nr. 8 van 30 januari 1998, blz. 1117); vraag nr. 104 van 25 februari 1998 van de heer Herman Suykerbuyk (BVA nr. 13 van 12 mei 1998, blz. 1791).

Daarnaast verwijs ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar het antwoord dat werd verstrekt door de federale minister van Binnenlandse Zaken op eenzelfde vraag van de heer Karel Van Hoorebeke, namelijk vraag nr. 856 van 15 mei 1998 (Bulletin van Vragen en Antwoorden Kamer van Volksvertegenwoordigers – GZ 1997-1998 – nr. 143 – blz. 19.616).

Vraag nr. 32
van 26 november 1998
van de heer JOS STASSEN

Kasteel van Mesen (Lede) – Heffing leegstand

1. Klopt het dat de sinds meer dan twintig jaar leegstaande gebouwen van het Koninklijk Gesticht van Mesen in Lede niet zijn onderworpen aan de belasting op leegstaande gebouwen?
2. Wat is hiervoor de verklaring?
3. Welke belasting zou het Koninklijk Gesticht normaal gezien moeten betalen?

Antwoord

1. Ook de gebouwen in eigendom van openbare besturen zijn onderworpen aan het toepassingsgebied van de heffing op leegstaande en verwaarloosde woningen en/of gebouwen, dus ook de gebouwen van het Koninklijk Gesticht van Mesen in Lede.

Het desbetreffende gebouw werd overigens opgenomen op de inventaris leegstand op 18 februari 1998. Het technisch verslag verwaarlozing dateert van dezelfde datum.

2. Gezien het antwoord op deelvraag 1 meen ik dat deelvraag 2 reeds is beantwoord.
3. Het niet-geïndexeerd kadastraal inkomen (KI) van het kasteel van Mesen bedraagt 58.500 frank. De heffing bedraagt in dit geval het geïndexeerde KI.

Vraag nr. 34
van 3 december 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Informatieblad Linkebeek – Editoriaal

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 21 oktober 1998 aangaande de gemeentelijke publicatie Voeren Info deelde de minister mee dat de informatiebladen van de facilititeitengemeenten niet systematisch worden gescreend (*Handelingen C17 van 21 oktober 1998, blz. 2-4 – red.*). Wel wordt er aan klachten gevolg gegeven.

Kan de minister medelen of er een klacht werd ingediend tegen het septemбернаummer van de Gemeentelijke Mededelingen van Linkebeek, waarin de burgemeester duidelijk de politieke toer opgaat in een editoriaal over de omzendbrief van de minister en in bijkomende orde het decreet-Suykerbuyk ?

Antwoord

Ik heb de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant terzake met een onderzoek belast.

Ik zal niet nalaten de resultaten van het onderzoek mee te delen.

Vraag nr. 35
van 3 december 1998
van de heer HERMAN SUYKERBUYK

Verhaalbelastingen – Tariefonderscheid

De voorgedijbevoegdheid van de minister over de lokale besturen houdt in dat hij de wijze controleert waarop de gemeentelijke fiscaliteit via belastingreglementen wordt georganiseerd.

Inzake de zogenaamde verhaalbelasting doet zich het fenomeen voor dat de gemeentebesturen een verschillende belasting wensen in te voeren binnen dezelfde gemeente naargelang de specifieke zone, bijvoorbeeld een zone voor weekendverblijven.

De vraag rijst in hoeverre een gemeente deze belasting op die basis kan diversifiëren.

Is dergelijke diversificatie geoorloofd, gelet op het gelijkheidsbeginsel ? Zijn er terzake richtlijnen of circulaires ? Zo ja, hoe luiden die ?

Antwoord

In de gemeentebelasting op tweede verblijven wordt aanvaard dat een tariefonderscheid wordt gemaakt naargelang de zone waarin het tweede verblijf is gelegen. Dit is meegedeeld in de coördinerende omzendbrief betreffende deze belasting van 16 augustus 1990 met kenmerk BA-G-90/11. Deze belasting moet echter worden gezien als weeldebelasting, waarbij de zone waarin het tweede verblijf is gelegen medebepalend kan zijn voor de waarde ervan. Hierbij werd in de eerste plaats gedacht aan kustgemeenten : de waarde van tweede verblijven is hier zeker verschillend naargelang de ligging, langs de zeedijk bijvoorbeeld of verderaf van de kust.

Een dergelijke redenering gaat niet op voor verhaalbelastingen. Verhaalbelastingen bestaan in de terugvordering van de kosten voor wegen- en rioleeringswerken ten laste van de aangelande eigenaar. De heffing ervan wordt verantwoord geacht omdat het eigendom van de aangelanden een meerwaarde geniet door de uitvoering van de werken. Hoewel de initiële waarde van een eigendom zeker mee bepaald is door de plaats waar het goed gelegen is, geldt dit niet voor de hier bedoelde meerwaarde. Deze meerwaarde houdt enkel verband met de aard van de uitgevoerde werken, maar niet met de ligging van het eigendom in de ene of de andere zone van de gemeente.

Een tariefonderscheid op die basis zou dus inderdaad moeilijk verenigbaar zijn met het gelijkheidsbeginsel.

Vraag nr. 38
van 10 december 1998
van de heer JOHAN DE ROO

Afbakening grootstedelijke gebieden – Studiebureaus

Welke studiebureaus zijn aangesteld voor de afbakening van de grootstedelijke gebieden in Vlaanderen, en dit in het kader van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ?

Hoeveel bedraagt de kostprijs voor deze studieopdrachten ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Antwoord

De vraag heeft betrekking op een materie die niet tot mijn bevoegdheid behoort.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 42
van 20 november 1998
van de heer TUUR VAN WALLENDael

SIF Antwerpen en Gent – Communicatie tot op wijkniveau

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

Vraag nr. 30

van 20 november 1998

van de heer Tuur Van Wallendael

Blz. 991

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting.

Vraag nr. 43
van 20 november 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Actie nieuwe spelling – Socio-culturele organisaties

Ingevolge het besluit van de Vlaamse regering van 30 mei 1996 werd de nieuwe spelling van kracht op 1 september 1996.

Bij een dergelijke grootschalige omschakeling is het de verantwoordelijkheid van de ministers die hierbij zijn betrokken om een zo groot mogelijk publiek hiervoor te sensibiliseren.

De verenigingen, instellingen en diensten voor sociaal-cultureel werk werden in 1996 en 1997 actief gestimuleerd om deze campagne uit te werken. Ze kregen als aanbod een werkboek, opleiding voor en vergoeding van lesgevers. Deze spellingsactie

liep van november 1996 tot september 1998 (schriftelijke vraag nr. 250 van 31 juli 1996 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 18 van 20 september 1996) en is nu dus praktisch afgerond.

Voor de minister en voor het parlement is het belangrijk de actie te evalueren. Zo kunnen niet alleen het kwantitatieve resultaat, maar ook de gebruikte kanalen, bereikte doelgroepen en kostprijs worden geëvalueerd.

Bovendien is het interessant te weten wat de impact van de verschillende socio-culturele groepen is als men ze bij sensibiliseringsacties gericht op een groot publiek betreft.

1. Gebeurde er reeds een evaluatie van het opzet ?

Zo ja, wat waren onder meer de bevindingen inzake doelgroepbereik, efficiëntie van de gebruikte kanalen en kostprijs ?

Heeft men een idee van het aantal cursussen dat in dit kader werd georganiseerd en van het aantal deelnemers dat zo werd bereikt ?

Welke soort verenigingen waren op dit vlak het meest actief ?

2. Welke projecten lopen nog verder ?

Antwoord

Zoals reeds in de Nieuwsflits (nummer 4 – oktober 1998) van de afdeling Volksontwikkeling en Bibliotheken werd gepubliceerd, werden in het totaal 647 sessies "nieuwe spelling" georganiseerd, waaraan 103 van de 165 beschikbare lesgevers hebben meegewerkt. Het totaal aantal geregistreerde deelnemers bedraagt 13.350. Voor dit project werd 1.501.000 frank aangewend.

Uit de evaluatie van de beschikbare gegevens blijkt dat 39 verschillende organisaties, voornamelijk socio-culturele verenigingen, een beroep deden op een tegemoetkoming.

De meest voorkomende organisaties waren de Katholieke Arbeidersvrouwen (KAV) (355 maal), de Katholieke Werkliedenbond (KWB) (97 maal), de Katholieke Vereniging van Landelijke Vrouwen (KVLV) (51 maal) en de Christelijke Beweging voor Vrouwen uit de Middengroepen (CMBV) (31 maal).

De bevinden zijn doorgaans positief tot zeer positief.

Vraag nr. 45
van 26 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

VZW De Rand – Bevlagging gemeenschapscentra

Naar verluidt hebben de directeur en de raad van bestuur van de VZW De Rand beslist dat voortaan ook de Belgische vlag moet worden uitgehangen aan alle gemeenschapscentra in de faciliteitengemeenten.

De bedoeling daarvan is mij niet duidelijk. Noch de VZW, noch de gemeenschapscentra hebben enig uitstaans met de Belgische staat.

Heel wat Vlamingen in de Zes zijn trouwens erg misnoegd over die maatregel. Voor hen symboliseert die vlag de situatie waarin de faciliteitengemeenten zijn terechtgekomen.

Is de minister op de hoogte van die maatregel ?

Heeft hij er een verklaring voor ?

Is hij het eens met de Vlamingen in de Rand dat de maatregel misplaatst is ?

Antwoord

De raad van beheer van de VZW De Rand besliste op 8 september 1998 de gemeenschapscentra dagelijks te bevlaggen met de Vlaamse, Europese, Belgische, provincie- en gemeentelijke vlag. Alle centra zullen terzake voorzien worden van vlaggenmasten.

Deze beslissing werd gebaseerd op de omzendbrief VR 95/37 van 24 mei 1995, die stelt dat : "samen met de Vlaamse vlag andere officiële vlaggen mogen gehesen worden".

Het toezicht op de VZW De Rand wordt uitgeoefend door twee commissarissen van de Vlaamse regering, één op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur, één op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor Financiën en Begroting.

Artikel 2, § 1 van het decreet van 17 december 1996 houdende oprichting van de VZW De Rand voor de ondersteuning van het Nederlandstalig ka-

rakter van de Vlaamse rand rond Brussel, bepaalt dat de VZW ook de integratie van anderstaligen moet bevorderen.

Ik vind het dus niet misplaatst dat naast de Vlaamse vlag ook de andere officiële vlaggen worden gehesen.

Vraag nr. 46
van 3 december 1998
van de heer JACKY MAES

Kunst in huis – Uitleenposten

De VZW Kunst in Huis is de enige kunstuitleen dienst in Vlaanderen en neemt bijgevolg een belangrijke plaats in binnen de instrumentenmix waarmee de Vlaamse overheid de hedendaagse beeldende kunst en de beoefenaars ervan dicht bij het publiek wil brengen. 5.230 werken van 498 grotendeels jonge, nog minder bekende kunstenaars worden tegen een vergoeding ter beschikking gesteld. Het hanggeld zorgt voor een inkomensondersteunend effect op de kunstenaars en ook de verkoop van de werken levert een additioneel inkomen op voor de artiest.

De subsidie aan de VZW Kunst in Huis wordt op de begroting 1999 verhoogd van 8,5 tot 11,3 miljoen, omdat onder meer uit onderzoek blijkt dat er een duidelijke nood is aan bijkomende uitleenposten in de regio's Leuven, Gent en midden-West-Vlaanderen. Kunst in Huis kan de investeringen die deze bijkomende uitleenposten met zich meebrengen niet alleen dragen. De verhoging van het krediet zal Kunst in Huis toelaten om de bestaande werking te optimaliseren en de plannen tot uitbreiding van het net van uitleenposten te realiseren. Zo komt er een bijkomende uitleenpost in Roeselare voor de regio midden-West-Vlaanderen.

Ook in de Westhoek bestaat er belangstelling voor het project Kunst in Huis. De Westhoek mag dan zijn achtergesteld op economisch vlak, toch blijkt de streek veel jonge kunstenaars aan te trekken. Wellicht heeft dit te maken met het feit dat de Westhoek één van de grootst overgebleven open ruimtes is van Vlaanderen, waar men nog kan genieten zowel van zee, strand, duinen als van open polders en West-Vlaamse heuvels. Deze "groene" regio is al uitgegroeid tot een toeristische trekpleister, maar zou in de toekomst ook nog op cultureel vlak een aantrekkingspool kunnen zijn.

Aangezien het duidelijk is dat er ook in andere regio's grote belangstelling is voor Kunst in Huis, had ik graag volgende vragen gesteld aan de minister.

1. Op welke manier moet men een aanvraag indienen om een nieuwe uitleenpost te installeren ?
2. Welke criteria worden momenteel gehanteerd om te oordelen in welke regio een nieuwe uitleenpost wordt gerealiseerd ?
3. Bestaat er een mogelijkheid dat, gezien de aanwezige kunstinteresse in de Westhoek, ook daar in de toekomst een bijkomende uitleenpost van Kunst in Huis wordt geïnstalleerd ?

Antwoord

1. De procedure voor het aanvragen van een uitleenpost van Kunst in Huis is zeer eenvoudig.

Men richt een schrijven aan de voorzitter van de raad van beheer van Kunst in Huis, waarbij formeel een aanvraag wordt gedaan tot installatie van een filiaal van Kunst in Huis. Deze aanvraag wordt voorgelegd aan de raad van beheer, die oordeelt over de opportuniteit en de mogelijkheden van dit voorstel.

De beschikbare ruimte die wordt voorgesteld als uitleenpost, moet zo goed mogelijk worden omschreven. Ze moet voldoen aan een aantal minimumeisen zodat er, op een verantwoorde manier, permanent circa 200 kunstwerken kunnen worden tentoongesteld.

De ruimte moet een oppervlakte van minimum 200 à 250 m² hebben en een tentoonstellingswand van circa 100 meter. Tevens dienen enkele toonkasten voor kleinere werken, een balie (klantenservice) en een bureau voor de animator (= filiaalverantwoordelijke) aanwezig te zijn, alsook een degelijk ophangstelsel en een aangepaste belichting. De ruimte moet op afdoende wijze kunnen worden beveiligd, hetzij door bewaking, hetzij door materiële middelen.

De voorkeur wordt gegeven aan een ruimte die een zekere autonomie heeft, zodat de openings- en sluitingsuren van de uitleendienst kunnen worden bepaald met het oog op een optimale dienstverlening aan de klanten en zodat promotionele en artistieke initiatieven kunnen plaatsvinden zonder interferentie met eventuele andere gebruikers van het gebouw.

Kunst in Huis is slechts in staat nieuwe filialen op te richten wanneer in de betrokken regio of stad één of meerdere partners worden gevonden die de kunstuitleen infrastructuur, financieel en op personeelsvlak mee ondersteunen.

Elke nieuwe uitleenpost betekent voor de VZW Kunst in Huis een grote meeruitgave wat het hanggeld voor de ter beschikking gestelde kunstwerken, promotie, verzekering en administratiekosten betreft. Van de partner wordt jaarlijks een financiële tegemoetkoming gevraagd.

De personeelsbezetting (1 animator) van de uitleenpost valt ten laste van de aanvrager. De VZW Kunst in Huis fungeert wel als opdrachtgever en volgt en begeleidt de dagelijkse leiding van de plaatselijke uitleendienst.

De VZW Kunst in Huis staat in voor de promotie- en animatiekosten en voor de dagelijkse administratiekosten, en zorgt voor het transport van de kunstwerken van en naar de centrale in Brussel.

2. Vooral het criterium van de regionale spreiding van de uitleenpost is bepalend.

Het nieuwe filiaal moet een bijdrage betekenen tot een betere spreiding van de kunstuitleenactiviteiten. Het hinterland en de te bereiken bevolkingsgroep in de regio moeten voldoende potentieel bevatten.

3. Na de installatie van filialen in Roeselare en Leuven in de lente van 1999 wordt binnen Kunst in Huis prioriteit gegeven aan de installatie van een uitleenfiliaal in Gent (Oost-Vlaanderen).

Of een vierde filiaal van Kunst in Huis in West-Vlaanderen – na Waregem, Knokke en Roeselare – wenselijk is, moet worden onderzocht in relatie tot de algemene spreidingspolitiek binnen de organisatie.

Vraag nr. 47 van 4 december 1998 van de heer MARINO KEULEN

Nederlands aan buitenlandse universiteiten – Steun

Naar verluidt stijgt de interesse van Duitse jongeren voor het Nederlands elk jaar in toenemende mate. De universiteit van Keulen telt dit academiejaar een duizendtal studenten Nederlands. Onder-

zoek aan diezelfde universiteit heeft uitgewezen dat onze taal op de derde plaats komt wat de keuze van een tweede taal bij Duitse jongeren betreft.

Door deze toenemende belangstelling aan de Keulse universiteit ontstaat er een tekort aan docenten, waardoor de professor die de leiding heeft over de leerstoel Nederlands, bij de Nederlandse Taalunie (NTU) om steun heeft gevraagd.

De regering van de deelstaat Nordrhein-Westfalen betaalt momenteel de salarissen van twee professoren en vier assistenten en wenst geen bijkomende uitgaven te doen.

De Nederlandse Taalunie heeft zich afwijzend uitgelaten omtrent het verzoek tot ondersteuning, omdat het niet haar taak zou zijn om bijkomende leerstoelen te bekostigen.

1. Heeft de minister er weet van dat men aan de universiteit van Keulen kampt met een gebrek aan docenten Nederlands ?
2. Is de minister het eens met de zienswijze van de Nederlandse Taalunie dat geen bijkomende steun kan worden verleend en dat de Keulse universiteit bijgevolg dit docentenprobleem zelf moet oplossen ?
3. Hoeveel bedraagt de subsidie die momenteel uit de Nederlandse Taalunie aan de leerstoel Nederlands aan de universiteit van Keulen ter beschikking wordt gesteld ?
4. Hoeveel leerstoelen Nederlands zijn er aan de universiteiten in onze buurlanden en welk is het subsidiebedrag dat jaarlijks aan elk van deze leerstoelen wordt uitgekeerd ?
5. Meent de minister niet dat met deze belangstelling voor het Nederlands de kansen voor het grijpen liggen om onze taal in onze buurlanden verder uit te dragen als een volwaardige taal en dat daarom een extra ondersteuning welbesteed zou zijn ?

Antwoord

1. Ik ben ervan op de hoogte dat er zich enkele problemen voordoen met de leerstoel Nederlands aan de universiteit van Keulen. Ik heb voor het antwoord op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger meer inlichtingen opgevraagd bij het secretariaat van de Nederlandse Taalunie.

Een van de oorzaken van de problemen binnen deze leerstoel blijkt te liggen in het feit dat de verantwoordelijk ervan, prof. dr. H Vekeman, al enkele jaren kampt met gezondheidsproblemen, waardoor hij geregeld afwezig is en waardoor onder andere de examens reeds meermaals door een hoogleraar Nederlands van een andere Duitse universiteit moesten worden afgenomen.

2. Reeds van april 1991 tot april 1993 heeft de Nederlandse Taalunie het volledige salaris van een bijkomende Hochschuldozent (C2 – Stelle), ten bedrage van 160.000 DM (duitse mark), ten laste genomen.

In juni 1998 heeft professor Vekeman gevraagd gedurende enkele jaren een bijkomende leerstoel moderne Nederlandse literatuur te bekostigen. In augustus heeft de NTU laten weten dat het mede om financiële redenen niet mogelijk is tweemaal in relatief korte tijd een zeer substantiële subsidie te verlenen. De NTU heeft wel aangeboden in het najaar 1998 van gedachten te wisselen, maar heeft daarop geen reactie ontvangen.

In principe bestaat de mogelijkheid om in een overgangperiode middelen ter beschikking te stellen voor de vervanging van professor Vekeman, die in 2001 met emeritaat gaat. Het ligt in de bedoeling van de NTU om begin 1999 een bezoek te brengen aan Keulen.

3. Medio 1997 werden alle afdelingen Nederlands aan buitenlandse universiteiten in kennis gesteld van de nieuwe reglementering terzake. Ik bezorg als **bijlage 1** een kopie van deze reglementering.

In 1998 heeft de leerstoel Nederlands van Keulen een basissubsidie van 75.000 frank ontvangen. Er werd geen gebruikgemaakt van de mogelijkheid om een projectsubsidie aan te vragen, die er precies op is gericht de verdere professionalisering van de buitenlandse neerlandistiek te versterken en te bevorderen.

4. Ik bezorg als **bijlage 2** een lijst van de landen van de Europese Unie waar leerstoelen Nederlands bestaan, hetzij als hoofdvak, hetzij als bijvak. Zij worden sinds 1998 gesubsidieerd volgens de reeds vermelde subsidiesystematiek.

Zo zijn er in Duitsland drie universiteiten, met name deze van Berlijn, Munster en Oldenburg,

die voor 1998 (en volgende jaren) projectaanvragen indienden en gesubsidieerd kregen.

5. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger verzekeren dat ik overtuigd ben van het belang dat de leerstoelen Nederlands aan buitenlandse universiteiten hebben voor de promotie van onze taal, onze literatuur en onze cultuur.

De Nederlandse Taalunie doet daarom ook bijzondere inspanningen om deze buitenlandse leerstoelen te steunen en te stimuleren.

Zo wordt er in totaal in 1998 104.227.000 frank en in 1999 105.198.000 frank aan het onderwijs Nederlands buiten het taalgebied besteed ; dit is ruim 36 % van de totale begroting. Dit bedrag was in 1998 als volgt verdeeld : 26,9 miljoen voor neerlandistiek in het algemeen, 29,5 miljoen voor bijscholing en informatievoorzieningen, 25,6 miljoen voor de neerlandistiek in Indonesië en 22,2 miljoen voor bijzondere programma's voor enkele prioritaire landen zoals Zuid-Afrika en Midden- en Oost-Europa.

(Bovenvermelde bijlagen liggen ter inzage bij het secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

BRIGITTE GROUWELS

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKEKANSENBELEID

Vraag nr. 15
van 26 november 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Conferentie vrouwelijke allochtonen – Deelnemers, kostprijs, resultaat

Een paar weken geleden kon de minister op heel wat mediabelangstelling rekenen naar aanleiding van een conferentie die ze had georganiseerd met vertegenwoordigsters van verschillende organisaties voor vrouwelijke allochtonen.

Graag had ik hierover volgende vragen gesteld.

1. Op basis van welke criteria werden de deelnemers aan deze conferentie geselecteerd ? Met andere woorden : waren zij representatief voor de beoogde doelgroep ?

2. Welke organisaties werden door de minister en haar diensten bij dit initiatief betrokken ?
3. Op basis van welke criteria werden deze organisaties geselecteerd ?
4. Wat was de kostprijs van deze conferentie ?
5. Wat zijn de concrete resultaten van deze conferentie ?

Antwoord

Ik heb op 4 oktober 1998 in samenwerking met het Intercultureel Centrum voor Migranten (ICCM) een forum van migrantenvrouwen georganiseerd.

De bedoeling van dit forum was na te gaan welke belemmeringen migrantenvrouwen ondervinden om zich volledig thuis te voelen in de maatschappij en hoe de Vlaamse overheid kan bijdragen tot de emancipatie van migrantenvrouwen in de samenleving. Aan dit forum hebben 400 vrouwen deelgenomen. Deze vergadering was open voor alle geïnteresseerden.

De resultaten van dit Forum zullen worden bekendgemaakt door middel van een verslagboek, dat begin februari zal worden verspreid.

Door het ICCM werd een projectvoorstel voor de voorbereiding, organisatie en opvolging van dit forum ingediend ten belope van 2.287.000 frank.

Gezien de opdrachten die aan het ICCM werden toevertrouwd door de Vlaamse Gemeenschap, werd dit project aan deze organisatie toegekend.

Vraag nr. 18
van 11 december 1998
van mevrouw MIA DE SCHAMPHELAERE

Verenigd college GGC – Ministeriële aanwezigheid

De Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden is van rechtswege tevens lid met raadgevende stem van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

De aanwezigheid van de bevoegde Vlaamse minister bij de beraadslagingen van het Verenigd college kan voor de Vlaamse Gemeenschap een belangrijk middel zijn om de vrijwaring van haar belangen in dit orgaan te waarborgen.

In 1996 hadden er 23 vergaderingen plaats van het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie. De voormalige Vlaamse minister van Brusselse Aangelegenheden, mevrouw Anne van Asbroeck, nam hieraan tweemaal deel.

1. Hoeveel vergaderingen hadden er in 1997 plaats ?
2. Bij hoeveel van deze vergaderingen was de minister aanwezig ?

Antwoord

Het Verenigd college van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie heeft in de loop van 1997 26 maal vergaderd.

Veertien van deze vergaderingen vonden plaats vóór mijn aantreden als Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid op 22 september 1997. Mijn voorganger woonde één van deze vergaderingen bij.

Twaalf vergaderingen vonden plaats na mijn aantreden als minister. Ik was bij tien van deze vergaderingen aanwezig. Bij twee gelegenheden was ik verhinderd.

LUC VAN DEN BOSSCHE

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN*

Vraag nr. 274
van 18 september 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Betrokkenheid

Bij het federale ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu werd een Planningscommissie Medisch Aanbod opgericht (Belgisch Staatsblad van 30 april 1996). De opdracht van deze commissie bestaat erin "de weerslag te evalueren die de behoeftebepaling heeft op de toegang tot de studies van zorgverstrekkers". Jaarlijks

wordt er een verslag opgesteld over "de relatie tussen behoeften, studies en de doorstroming o.a. voor bijzondere beroepstitels wat betreft verpleegkundigen".

Omdat deze resultaten voor Vlaanderen, dat de opleiding van zorgverstrekkers organiseert, belangrijk zijn, had ik graag een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Is de minister op de hoogte van deze Planningscommissie ?
2. Worden de effecten van maatregelen, specifiek genomen door de Vlaamse Gemeenschap, hierin mee verzekerd ?
3. Werkt de minister of werken ambtenaren die onder zijn bevoegdheid vallen, mee aan deze commissie wat zorgverstrekkers uit de welzijnssector betreft ?
4. Werden/worden deze resultaten besproken met de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn, betrokkenen uit de welzijnssector, adviesorganen van welzijn, interdepartementale of interministeriële commissies waarbij de minister of ambtenaren die onder zijn verantwoordelijkheid vallen, zijn betrokken ?

Wat is het resultaat van deze besprekingen ?

5. In welke mate verzamelt ook de Vlaamse Gemeenschap deze gegevens ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn en mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

Ik verwijs naar de antwoorden van mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid en van de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn.

(Antwoord Wivina Demeester-De Meyer : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 18 december 1998, blz. 852 ; antwoord Luc Martens : BVA nr. 3 van 20 november 1998, blz. 521 – red.)

* op datum van de vraag

EDDY BALDEWIJNS

VLAAMS MINISTER
VAN OPENBARE WERKEN, VERVOER
EN RUIMTELIJKE ORDENING*

Vraag nr. 498
van 14 juli 1998
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Fietsinfrastructuur – Stand van zaken

In Vlaanderen wordt meer en meer aandacht besteed aan fietsen. Terecht, als we vaststellen dat de wegen dichtslibben waardoor de verplaatsingstijd toeneemt. Anderzijds stellen we vast dat korte verplaatsingen, ook van minder dan vijf kilometer, te veel worden gedaan met de auto. Redenen hiervoor zijn gewoonte, gemakkelijks overwegingen en het gebrek aan veilige fietspaden en veilige fietsstallingen op drukbezochte plaatsen. Aanwezigheid van goede infrastructuur werkt in ieder geval stimulerend.

1. Hoeveel kilometer afzonderlijk aangelegde fietspaden zijn er bijgekomen in 1996, 1997 en 1998 in elke provincie? Welke wegen met afzonderlijk fietspaden zijn er nog gepland voor 1998?

2. Hoeveel wegen werden er in 1996, 1997 en 1998 aangelegd zonder fietspad? Welke wegen zonder fietspad zijn er nog gepland voor 1998?

Is het in dit verband nog verantwoord wegen aan te leggen zonder minimumaccommodatie voor fietsers?

3. Aan welke nieuwe of vernieuwde gebouwen gebruikt door de Vlaamse overheid, zijn er sinds 1996 fietsstallingen geplaatst? Zijn er in 1998 uitbreidingen gepland?

4. Heeft de minister reeds stimulerende maatregelen genomen voor het aanleggen van veilige fietsstallingen? Welke? Waar?

Aanvullend antwoord

1. Bijkomend aantal kilometer aangelegde fietspaden sedert 1996 (in km)

* op datum van de vraag

Provincie	1996	1997	Programma 1998
Antwerpen	22,0	29,4	57,0
Limburg	28,3	50,1	34,8
Vlaams-Brabant	21,2	17,0	39,0
Oost-Vlaanderen	9,5	17,4	39,0
West-Vlaanderen	36,9	27,3	23,0

2. Algemeen moet worden gesteld dat nieuwe wegen met een concentratie aan fietsers niet meer worden aangelegd zonder fietspad.

Vanaf 1996 werden de hierondervermelde wegen aangelegd zonder fietspad.

Antwerpen

N19 autoweg noord-zuidverbinding : gelet op het statuut van deze weg (als autoweg) is de aanleg van een fietspad niet gepland ;

N12 Turnhoutsebaan in Antwerpen : gelet op de beperkte breedte van 22 m tussen de rooilijn en de vele functies van de weg, zoals trambedding, voetpad en parkeerstroken, ontbrak de infrastructuurle ruimte.

Limburg

N74 autoweg noord-zuidverbinding : gelet op het statuut van deze weg (als autoweg) is de aanleg van een fietspad niet gepland.

Vlaams-Brabant

In 1996 werden op de N253 voor 1.855 m en op de N283 voor 950 m wegen heraangelegd zonder fietspad.

Oost-Vlaanderen

Er werden geen wegen aangelegd zonder fietspad, behalve wanneer het de aanleg van een autosnelweggedeelte betrof.

West-Vlaanderen

Er werden geen fietspaden aangelegd langs de N58.

Anderzijds wordt erop gewezen dat er, omwille van de continuïteit van de fietsinfrastructuur, meer en meer wordt gestreefd naar realisatie van fietsroutenetwerken, die omwille van de veiligheid en hun specifieke functie niet altijd langs een gewestweg worden aangelegd.

34. Brussel

- Graaf de Ferraris-gebouw : 20 plaatsen, slechts 5 benut ;
- Martelaarsplein : 10 plaatsen, niet gebruikt ;
- Boudewijngebouw : 24 plaatsen, ± 10 benut ;
- Nieuw gepland : Hendrik Consciencegebouw : ± 25 plaatsen.

Vlaams-Brabant

Nihil.

Limburg

- Hasselt, Vlaams Administratief Centrum (VAC) Taxandria ;
- Bilzen, Alden Biesen : Apostelhuis : 100 plaatsen + 24 plaatsen beneden ;
- Nieuw gepland :

Tongeren, Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP) ;

Hasselt, nieuw VAC.

West-Vlaanderen

- Brugge, Werkhuisstraat : ± 15 plaatsen, uitbreiding gepland voor 1998 ;
- Diksmuide, De Blanckaert : nieuwe plaatsen gepland voor 1998, ± 10-tal.

Antwerpen

Nihil.

Oost-Vlaanderen

- Nederkouter, Gent : ± 15 plaatsen ;
- Tramstraat, Gent : 5 plaatsen.

(Voorlopig antwoord : BVA nr. 2 van 23 oktober 1998, blz. 322 – red.)

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

Vraag nr. 11 van 9 oktober 1998 van de heer JAN PENRIS

Ministerwissel – Wedderegeling

Op 29 september 1998 werd de heer Steve Stevaert Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening. Tot op die dag was de heer Eddy Baldewijns in dezelfde functie.

Ik neem aan dat de heer Baldewijns voor de maand september een volledige ministeriële maandwedde ontving, temeer daar hij vanaf voornoemde datum zelf aantrad als Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Ontving de heer Stevaert voor dezelfde maand eveneens een ministeriële wedde ? Zo ja, voor de gehele maand of pro rata temporis ?

Was de wedde cumuleerbaar met de vergoeding die de heer Stevaert nog ontving als Vlaams volksvertegenwoordiger ?

Heeft de ministerwissel nog andere consequenties gehad voor de begroting van de kabinetten ?

Antwoord

De wedde van de ministers wordt betaald pro rata temporis, met andere woorden, de heer Steve Stevaert heeft pas met ingang van zijn aanstelling tot minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening de overeenstemmende ministerwedde genoten.

Het statuut van de Vlaamse ministers spreekt zich niet uit over de vergoedingsregeling die voor de Vlaamse volksvertegenwoordigers geldt.

De ministerwissel heeft aanleiding gegeven tot het herbenoemen van de overeenstemmende begrotingsprogramma's voor de betrokken kabinetten.

**Vraag nr. 20
van 26 oktober 1998
van de heer ANDRE DENYS**

Valorisatie universitair onderzoek – Verdeelsleutel extra middelen

In het kader van het innovatiebeleid voorziet de minister bevoegd voor Wetenschap en Technologie in bijkomende financiële middelen voor de universitaire diensten die instaan voor de valorisatie van onderzoeksresultaten.

De administratie Wetenschap en Innovatie pleegt hierover momenteel overleg met de universiteiten en stelt voor deze bijkomende middelen te verdelen onder de Vlaamse universiteiten aan de hand van de gegevens over inkomsten voor onderzoek die zijn opgenomen in de jaarverslagen van de universiteiten.

1. Hanteren de universiteiten bij het opstellen van de financiële gegevens die zijn verwerkt in de jaarverslagen dezelfde criteria ? Worden bijvoorbeeld de mandaten en de middelen die worden toegekend door het FWO-Vlaanderen (Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek), het IWT (Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie) en de Europese Unie door alle universiteiten hierin op dezelfde manier verwerkt ?
2. Hoe worden de onderzoeksmiddelen die in de academische ziekenhuizen worden aangewend in deze verslagen verwerkt ? Hoe worden de dienstbetooncontracten verwerkt ? Is het correct dat sommige instellingen hiervoor één of meerdere aparte rechtspersonen gebruiken ?
3. Worden de financiële gegevens verwerkt in de universitaire jaarverslagen, gecontroleerd door de administratie Onderwijs, de regeringscommissarissen, de afgevaardigden van begroting en het Rekenhof ? Wordt bij dit nazicht nagegaan of alle universiteiten hun boekhouding op een uniforme manier opstellen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Eddy Baldewijns, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Antwoord

De Vlaamse regering heeft een besluit voorbereid en goedgekeurd betreffende de toekenning van subsidies aan de Vlaamse universiteiten voor de uitvoering van interface-activiteiten, zijnde de activiteiten ter bevordering van samenwerking met bedrijven, van economische valorisatie van het universitair onderzoek en van oprichting van spin-off bedrijven.

Bij de voorbereiding van dit besluit werd door de administratie Wetenschap en Innovatie uitgebreid overleg gepleegd met de universiteiten, onder meer over de basis voor de verdeling van de middelen (50 miljoen frank op begroting 1998).

Meestal wordt voor de verdeling van onderzoeksmiddelen teruggegrepen naar de verdeelsleutel voor het Bijzonder Onderzoeksfonds. Deze is gebaseerd op het aantal tweedecyclusediploma's, het aantal doctoraatsdiploma's en de omvang van de werkingskredieten, en is dus slechts in beperkte mate en op indirecte wijze gerelateerd aan de activiteiten voor onderzoek.

Bij de voorbereiding van het besluit voor de ondersteuning van interface-activiteiten werden door de administratie Wetenschap en Innovatie enkele alternatieve verdeelsleutels voorgesteld die op een directere wijze zijn gerelateerd met het onderzoekspotentieel van een universiteit. Eén van de voorstellen had betrekking op de bestedingen voor onderzoeksactiviteiten zoals vermeld in de onderzoeksverslagen. Dit voorstel werd al snel verlaten omdat werd geconstateerd dat, ondanks de richtlijnen terzake, de uniformiteit tussen de verslagen niet voldoende groot was.

In het besluit dat nu is goedgekeurd, worden de statistieken van de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) gehanteerd als basis voor de verdeling, met name de personeelsformatie van zelfstandig academisch personeel, assistierend academisch personeel en wetenschappelijk personeel binnen en buiten de werkingskredieten.

(Antwoord Eddy Baldewijns : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 7 januari 1998, blz. 785 – red.)

Vraag nr. 22
van 26 oktober 1998
van de heer DIDIER RAMOUDT

Financiering VLAM – Opmerkingen Europese Commissie

De Europese Commissie formuleerde onlangs een aantal opmerkingen aangaande de activiteiten van het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM). Een van de vraagtekens die de Commissie plaatste, betrof de financiering. Vooral de financiering via verplichte parafiscale bijdragen door de sector werd door de Commissie als een overtreding van de EU-regels (Europese Unie) inzake staatssteun beschouwd.

Na de periode van dertig dagen na de start van het onderzoek, waarin België commentaar op de opmerkingen kan formuleren, zal de Commissie een definitieve beslissing nemen. Het is dan ook niet uitgesloten dat de verdere uitbetaling van steun wordt verboden.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Betreffen de opmerkingen van de Commissie hier alle landbouwsectoren of enkel de veesector (slachten van schapen, geiten, paarden en varkens) ?
3. Werde de uitbetaling van de steun stopgezet gedurende het onderzoek van de Commissie ? Zo neen, waarom niet ?
4. Werden de inningen aan de sector stopgezet gedurende het onderzoek van de Commissie ? Zo neen, waarom niet ?
5. Welke maatregelen heeft de minister-president genomen om in geval van negatieve beslissing door de Commissie de financiering van de VLAM te blijven verzekeren ?
6. Worden in geval van negatieve beslissing door de Commissie de ten onrechte geïnde parafiscale heffingen aan de sectoren terugbetaald ?

Antwoord

1. Op 10 november 1998 deelde de Europese Commissie aan de Belgische overheid formeel

het besluit mee de procedure te openen zoals bepaald in artikel 93, lid 2 van het EG-verdrag en een onderzoek te openen naar de uitgevoerde promotieactiviteiten van de VLAM, in het bijzonder met de mogelijke opschorting van betalingen ten gunste van de logo's "Flandria" en "Duke of Flanders".

2. De mededeling van de Commissie betreft alle land- en tuinbouwsectoren die tot de bevoegdheid van de VLAM behoren, met uitzondering van de visserijsector.
3. Zolang het onderzoek loopt, worden de steunbetalingen aan de voornoemde logo's niet stopgezet. We moeten de resultaten van het onderzoek afwachten.

Ondertussen heb ik de Europese Commissie in het kader van het onderzoek geantwoord met een juridische argumentatie over het gebruik van de betrokken logo's.

Er is dan ook geen gevaar voor de continuïteit van de financiering voor de VLAM.

4. Omwille van de continuïteit van de werking van VLAM en de promotie in Vlaanderen als openbare dienstverlening, werd de inning van de bijdragen niet stopgezet of opgeschort.

De Europese Commissie betwist trouwens niet het bijdragesysteem van de VLAM.

5. Uit de mededeling blijkt dat de Commissie zich niet verzet tegen de heffing van bijdragen op ingevoerde vleessoorten of daarmee gelijkgestelde producten, voorzover de producten via slachthuizen naar de handel gaan.
6. Bij een eventuele negatieve beslissing door de Commissie kunnen verschillende maatregelen worden opgelegd, zoals het stopzetten van de specifieke promotie via de betrokken logo's.

Het terugbetalen van de geïnde bijdragen zou evenwel niet eenvoudig zijn, daar deze bijdragen niet enkel werden geïnd bij de gebruikers van het logo, maar ook werden aangewend voor andere promotieacties.

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 43
van 3 november 1998
van de heer LUDO SANNEN

Fietspadennetwerk Overpelt – Advies Aminal

Door de gemeente Overpelt werd een bouwvergunning aangevraagd voor de aanleg van een fietspadennetwerk, waarvan een deel is gelegen in het natuur- en domeingebied van het Hobos in Overpelt. Naar aanleiding van de bouw aanvraag werden door de afdeling ROHM-Limburg (Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen) adviezen gevraagd aan Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer), afdeling Bos en Groen en afdeling Natuur.

Beide hebben op 14 juli 1998 een gemeenschappelijk advies geformuleerd en overgezonden aan de afdeling ROHM Limburg.

1. Niettegenstaande beide afdelingen verschillende bevoegdheden hebben binnen de administratie van de Vlaamse Gemeenschap, brengen zij een gemeenschappelijk advies uit.

Kan een dergelijk gemeenschappelijk advies, of moet elke afdeling niet veeleer een afzonderlijk en gemotiveerd advies uitbrengen op basis van de eigen toegewezen bevoegdheden ?

2. Het advies van beide afdelingen gaat niet verder dan een bescheiden beoordeling van louter technische aspecten van het dossier (afsluitingen, stevigheid van het asfalt, enz.). De impact van het fietspad op de omgeving, gerelateerd aan de ruimtelijke en stedenbouwkundige aspecten, komt totaal niet aan bod. Evenmin werd de weerslag op de specifieke exploitatie van het domein onderzocht.

Is het mogelijk dat de afdeling ROHM Limburg zich op dit gecombineerd advies kan beroepen om een bouwvergunning af te leveren, alhoewel het omzeggens geen enkele stedenbouwkundige waarde heeft ?

3. Is het niet de taak van de betrokken diensten de effecten van de aanleg van een fietspad op de natuur- en bosgebieden waarover zij wettelijke beheersbevoegdheid hebben, na te gaan en dit in het advies te vermelden ?

4. Gelet op het artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, wil ik graag van de minister vernemen of hij dit advies als voldoende beschouwt voor het afleveren van een bouwvergunning en zo niet, welke maatregelen hij heeft getroffen teneinde deze gang van zaken in de toekomst te voorkomen ?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening.

Gecoördineerd antwoord*Aspecten Leefmilieu*

1. Voor adviezen in verband met stedenbouw en ruimtelijke ordening bestaat in de provincie Limburg de afspraak dat er door de afdeling Bos en Groen en de afdeling Natuur gezamenlijke adviezen worden opgesteld en door beide verantwoordelijke diensthoofden worden ondertekend.

Dit betekent niet dat voor elke adviesaanvraag door beide afdelingen eenzelfde standpunt wordt ingenomen. Voor een goede klantvriendelijkheid (interne en externe) is het essentieel dat beide afdelingen met elkaar overleggen om de verschillende visies en invalshoeken aan elkaar te toetsen. Waar mogelijk zullen beide afdelingen een gelijklopend standpunt innemen. Op deze wijze wordt aan de vergunningverlenende overheden meestal een eenduidig en duidelijk advies verleend, wat het bos en de natuur zeker ten goede zal komen, vermits nogal eens werd vastgesteld dat afwijkende formuleringen of standpunten aanleiding waren om vergunningen vooralsnog toe te kennen.

Er zijn mij geen wettelijke bezwaren bekend tegen een dergelijke behandeling van de adviesaanvragen. Hoewel de specifieke opdrachten van beide afdelingen verschillen, hebben ze beide een gelijklopende bevoegdheid met betrekking tot de bescherming van bos en natuur.

2. Het uitgebreide advies is het resultaat van besprekingen bij de gemeente Overpelt, waarbij beide afdelingen waren betrokken en waarbij werd gezocht naar een consensus om zowel natuurwaarden als recreatieve uitbouw te verzoenen.

Dat er in het advies dan ook voornamelijk over technische uitwerking wordt geschreven, is hiervan het gevolg.

Deze adviezen worden uitgebracht op basis van beschikbare kennis, van informatie en van ervaringen, daar het niet mogelijk is om telkens een grondig onderzoek uit te voeren bij elke adviesaanvraag. Hiertoe werd voor specifieke gevallen in aparte procedures voorzien, onder meer het milieueffectrapport. Zie verder ook punt 3.

3. De effecten op bos en natuur werden bij de bovenvermelde besprekingen wel degelijk diepgaand besproken ; waar nodig werden op basis hiervan aanpassingen aan het ontwerptraac aangebracht.

Als men voor dergelijke infrastructuur een nog meer gedetailleerd beslissingsmodel wenst te hanteren, moet men beschikken over een diepgaande en gedetailleerde studie die de invloed van de kwetsbare plant- en diersoorten relateert aan mogelijke recreatieve en andere ontwikkelingen.

Een voorbeeld hiervan is de onlangs gepubliceerde studie : "Versterking van natuurcomponent – Natuurgericht toerisme in regionaal landschap Kempen en Maasland, EFRO project 3.4.5.", met medewerking van de afdeling Natuur en van de afdeling Bos en Groen (EFRO : Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling). Het lijkt wenselijk voor de andere grote bos- en natuurgebieden eveneens een dergelijke referentiestudie te laten uitvoeren, zodat nog duidelijker wordt waar de natuurwaarden zich bevinden en waar en hoe deze in conflict kunnen komen met recreatie.

4. Zie aspecten Ruimtelijke Ordening.

Aspecten Ruimtelijke Ordening

- 1 en 3. Het is belangrijk eerst duidelijk te stellen dat het fietspadennetwerk in Overpelt deel uitmaakt van het provinciaal fietspadennetwerk Noord-Limburg.

Op basis van de karakteristieken van deze aanvraag en de ligging aaneensluitend in diverse bestemmingsgebieden, is het in deze aanvraag aanvaardbaar dat door de afdeling Bos en Groen en de afdeling Natuur gezamenlijk en coördinerend één advies werd uitgebracht. De liggingen in bos- en natuurgebied sluiten in casu nauw bij elkaar aan.

2. In onderhavig geval werd op basis van artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 door de gemachtigde ambtenaar de bouwvergunning afgeleverd.

Het betreft immers, zoals ook gemotiveerd in de bouwvergunning, een lineair infrastructuurwerk dat onmiddellijk aansluit bij een bestaand netwerk dat niet tot de verplichte inhoud van het gewestplan behoort, zodat kan worden gesteld dat dit beantwoordt aan "een gemeenschapsvoorziening".

Bovendien is het zo dat de ruimtelijke impact beperkt is en dat kan worden besloten dat de aanvraag verenigbaar is met de algemene bestemming (uit de verscheidene adviezen komt voldoende een ruimtelijke afweging in de motivering van de bouwvergunning naar voren) en niet onverenigbaar is met het architectonisch karakter.

4. Het advies van de afdeling Bos en Groen en de afdeling Natuur is slechts te beschouwen als een onderdeel van de volledige motivering van de bouwvergunning.

Ook de adviezen van het college van burgemeester en schepenen, de afdeling Land, het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP) en de afdeling Monumenten en Landschappen maken deel uit van het motiverend gedeelte van de bouwvergunning.

Ten slotte wens ik nog te benadrukken dat de eigenlijke motivering aangaande de ruimtelijke ordening door de gemachtigde ambtenaar, mijns inziens beantwoordt aan de uitdrukkelijke motiveringsplicht (zie punt 2).

Vraag nr. 53 van 12 november 1998 van de heer JOS DE MEYER

Bodemverontreiniging Kruibeke – Milieu en gezondheid

Uit de studie "De socio-economische gevolgen voor de land- en tuinbouw van de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde" (projectnummer 12410, opdrachtgever administratie Land- en Tuinbouw) blijkt nogmaals dat er in deze gemeente ernstige bodemverontreiniging is.

1. Wat is de juiste omvang van deze verontreiniging (welke delen van welke deelgemeenten) ?
2. Welke schadelijke stoffen worden waar aange troffen ? Hoe is deze verhouding tot de vigerende normen ?
3. Is de verontreiniging in alle deelgemeenten even ernstig aanwezig ?
4. Wat zijn de mogelijke oorzaken van deze verontreiniging ?
5. Wat zijn de mogelijke gevolgen voor het leefmilieu ? Is het noodzakelijk om maatregelen te treffen ? Zo ja, welke ? Is bodemsanering noodzakelijk ? Voor welk gebied, met welke oppervlakte ?
6. Wat zijn de mogelijke financiële gevolgen van deze maatregelen ? Door wie te vergoeden ?
7. Wat zijn de gevolgen voor het freatisch grondwater mochten deze vervuilde delen van de polder permanent bij elk hoogtij onder water staan ?
8. Wat zijn de consequenties hiervan bij een mogelijke realisatie van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid.

Antwoord

1-5

De studie "De socio-economische gevolgen voor de land- en tuinbouw van de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied Kruibeke-Bazel-Rupelmonde" opgesteld door de administratie Land- en Tuinbouw (ALT), is door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) opgevraagd teneinde een evaluatie te kunnen maken van de conclusies.

De OVAM heeft wel beperkte informatie over de bodemtoestand op de linkeroever van de Schelde, tegenover de vestiging van de NV Union Minière (UM) in Hoboken.

De resultaten waarop de OVAM zich heeft gebaseerd om de terreinen van UM-Hoboken op de

lijst van de te saneren gronden (artikel 30, lijst vastgelegd door de Vlaamse regering op 21 mei 1997) te plaatsen, zijn opgenomen in het oriënterend bodemonderzoek dat door de NV Ecolas werd uitgevoerd in 1995 en dat eind 1996 aan de OVAM werd bezorgd voor conformverklaring. Onlangs ontving de OVAM van de gemeente Kruibeke drie analyseverslagen. Dit document is niet te beschouwen als een oriënterend bodemonderzoek in de zin van het bodemsaneringsdecreet.

In de drie stalen wordt telkens een overschrijving van de bodemsaneringsnorm (BSN) (bestemmings-type landbouw) voor cadmium vastgesteld (1,27 x BSN, 1,55 x en 1,63 x). In één staal wordt de BSN voor lood overschreden (1,18 x). Dit stemt overeen met de vaststellingen in het Ecolas-rapport. Daar het historische bodemverontreiniging betreft, dient er te worden nagegaan of dergelijke concentraties een ernstige bedreiging vormen.

Over de evolutie van de bodemverontreiniging is momenteel weinig informatie beschikbaar.

Een belangrijk gegeven is evenwel dat UM in het kader van het convenant met de OVAM (van 27 november 1997) bezig is met de uitvoering van de eerste fase van een bodemsanering, namelijk het beschrijvend bodemonderzoek. De OVAM heeft het voorstel van het beschrijvend bodemonderzoek geamendeerd en onder meer gesteld dat tevens de luchtdepositie dient te worden onderzocht. De gegevens met betrekking tot evolutie en risico zullen hierin worden opgenomen.

Uit het vroeger Ecolas-rapport wordt reeds afgeleid dat de concentratie aan zware metalen afneemt naarmate de afstand tot UM toeneemt. Een andere vaststelling is dat de kwaliteit van het grondwater nagenoeg niet negatief wordt beïnvloed. In één peilput wordt een aanrijking met lood vastgesteld en in twee andere met zink.

Deze gegevens moeten echter in de juiste context worden geplaatst. De bodemsaneringsnormen zijn in onderhavig geval gebaseerd op de WGO-normen (Wereldgezondheidsorganisatie) voor drinkwaterproductie. Voor zink is het gehalte circa 230 microgram/liter ($\mu\text{g/l}$), terwijl de norm 100 $\mu\text{g/l}$ is. De maximaal toelaatbare concentratie bij consumptie is echter 5.000 $\mu\text{g/l}$, zodat er in deze omstandigheden bezwaarlijk kan worden gesproken van een ernstige bedreiging. Uit ervaring weten we bovendien dat de gemiddelde waarde voor zink in het freatisch grondwater in Vlaanderen zich meestal situeert tussen de 150 en 350 $\mu\text{g/l}$. De voormelde gehalten zijn dan ook te beschouwen als een nor-

male waarde. De kritische parameter in het vaste deel van de bodem is echter cadmium, en hiervoor merken we geen impact op het grondwater.

Om na te gaan of de verontreiniging zich heeft verspreid in de deelgemeenten en overall even ernstig is, dient het beschrijvend bodemonderzoek uitsluitend te geven.

Een beschrijvend bodemonderzoek wordt ingesteld om de ernst van bodemverontreiniging vast te stellen. Het beoogt een beschrijving te geven van de aard, de hoeveelheid, de concentratie en de oorsprong van de verontreinigende stoffen of organismen, de mogelijkheid op verspreiding ervan en het gevaar op blootstelling eraan van mensen, planten en dieren en van het grond- en oppervlaktewater, evenals een prognose van de spontane evolutie van de verontreinigde bodem naar de toekomst toe.

Het beschrijvend bodemonderzoek dient eveneens aan te geven of er maatregelen dienen te worden getroffen in afwachting van een sanering.

Op die gronden waar het beschrijvend bodemonderzoek aantoont dat een historische bodemverontreiniging een ernstige bedreiging vormt, wordt een bodemsaneringsproject opgesteld en worden bodemsaneringswerken uitgevoerd. In het project worden dan meer concreet de maatregelen opgenomen die zullen worden getroffen.

6.

Artikel 32, § 1 van het decreet vermeldt dat, onverminderd het laatste lid van artikel 14 van het decreet van 20 april 1994 tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, de aansprakelijkheid voor de kosten en de verdere schade bedoeld in artikel 25 bij historische bodemverontreiniging wordt vastgesteld overeenkomstig de aansprakelijkheidsregels die van toepassing waren vóór de datum van inwerkingtreding van het bodemsaneringsdecreet.

7-8

De gevolgen die zouden optreden bij de inrichting als overstromingsgebied zijn momenteel nog niet onderzocht.

Onder meer de uitloogbaarheid dient te worden bekeken, maar op basis van de actuele resultaten van het grondwater en de verontreinigingsgraad in het vaste deel kan men aannemen dat er vermoedelijk geen problemen rijzen. Onderzoek dient dit te bevestigen.

Bij dit onderzoek zal men er rekening moeten mee houden dat het onder water staan van de polder bij hoogtij tot gevolg kan hebben dat tijdelijk de waarschijnlijk natuurlijke kwelstroom wordt tegengehouden, of zelfs wordt omgekeerd, dit wil zeggen dat er infiltratie ontstaat. Verontreiniging kan (afhankelijk van de samenstelling van het infiltrerend water en de aard van de verontreiniging) landinwaarts dringen.

Vraag nr. 54
van 18 november 1998
van de heer LUDO SANNEN

MINA-fonds – Subsidiëring bijzondere projecten

In het besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1992 tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van de milieu- en natuurverenigingen, gewijzigd bij het besluit van 22 juli 1993, wordt, naast het subsidiebedrag voor de reguliere werking van de erkende milieu- en natuurverenigingen, in een bedrag voorzien voor de ondersteuning van bijzondere projecten inzake het leefmilieu en/of natuurbehoud.

1. Hoeveel van het jaarlijks budget van 10 miljoen voor de ondersteuning van projecten werd vanaf 1994 toegewezen ?
2. Welke verenigingen of organisaties dienden een aanvraag in ?
3. Welke projecten werden gesubsidieerd (graag telkens specificatie per begrotingsjaar) ?
4. Welke dienst(en) houd(t)en toezicht op de uitvoering van deze projecten ?
5. Dient de vereniging of organisatie in te staan voor een cofinanciering ?
6. Op basis van welke criteria worden de ingediende projecten geselecteerd ?
7. Werd de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) op de hoogte gesteld van de goedgekeurde projecten, zoals bepaald in artikel 18 van het besluit van 3 juni 1992 ?

Antwoord

1. Het totale jaarlijkse budget in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 3 juni 1992 bedraagt 60 miljoen frank, waarvan 50 miljoen

frank wordt gereserveerd voor de subsidiëring van de reguliere werking van de erkende milieu- en natuurverenigingen en 10 miljoen frank voor de ondersteuning van bijzondere projecten inzake leefmilieu en/of natuurbehoud.

Sinds 1992 werd het budget van 10 miljoen frank volledig besteed voor de ondersteuning van voormelde projecten.

2. 99 % van de projectaanvragen gaan uit van verenigingen die in het kader van het besluit van de Vlaamse regering zijn erkend als gewestelijke en/of regionale vereniging. Het is slechts zelden dat een projectaanvraag wordt ingediend door een niet-erkende vereniging.

Algemeen dient te worden gesteld dat in eerste instantie wordt gekeken naar de inhoudelijke invulling van het voorgestelde project, en pas dan naar de vereniging of organisatie waarvan de aanvraag uitgaat.

3. Algemeen kan worden gesteld dat een projectaanvraag in eerste instantie moet voldoen aan de voorwaarden opgenomen in het besluit van 3 juni 1992.

Naast voormelde voorwaarden wordt elk jaar nagegaan welke projecten passen in de beleidslijnen die voor het leefmilieu werden vooropgesteld. In dit verband werd de voorgaande jaren nagegaan welke projecten pasten in het MINA-plan 2, de milieujaarprogramma's, decreet natuurbehoud, ...

4. Het toezicht op de uitvoering van de projecten behoort momenteel nog steeds tot het takenpakket van het directoraat-generaal van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer. Naar inhoudelijke opvolging wordt geregeld vanuit het directoraat-generaal het advies gevraagd van de afdeling Natuur en de afdeling Algemeen Milieu- en Natuurbeleid.

Gezien het duidelijke personeelstekort binnen de administratie, beperkt de controle zich meestal tot een toezicht op basis van de ingediende stukken en heeft er zelden een controle op het terrein plaats.

5. Conform voormeld besluit heeft elke vereniging maximaal recht op een subsidie gelijk aan 75 % van de totale kostprijs van het project.

Het spreekt voor zich dat elke vereniging die zijn eigen werking enigszins ernstig opvat, naar

andere bronnen van financiering zal op zoek gaan. Dit is des te meer belangrijk, aangezien elk project slechts voor een periode van drie jaar kan worden gesubsidieerd.

6. Hiervoor kan worden verwezen naar punt 3.
7. Gezien het reeds aangehaalde personeelstekort is het reeds voorgekomen dat de MINA-raad niet op de hoogte werd gesteld van de erkende projecten.

Ik zal dan ook niet nalaten mijn administratie te wijzen op voormelde verplichting.

**Vraag nr. 56
van 18 november 1998
van de heer LUDO SANNEN**

Ecologische impulsgebieden – Limburg

Momenteel zijn er door de Vlaamse regering acht ecologische impulsgebieden erkend, waarvan er drie zijn gelegen in Limburg. Deze erkenning loopt tot eind 1998. Voor de drie laatste erkende gebieden, Bovenschelde, Limburgs Vijvergebied en Grensmaas, is een verlenging van de erkenning mogelijk tot eind 1999.

Alhoewel de ecologische impulsgebieden geen juridisch statuut hebben (het zijn werkstructuren van de administratie), passen ze voor de overheid in het natuurbeleid dat wordt gevoerd en kan de kennis, opgedaan bij de uitbouw van deze gebieden in de toekomst worden gebruikt bij de realisatie van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN). Vandaar ook dat de projecten met grote aandacht door de natuurverenigingen worden gevolgd.

Graag kreeg ik van de minister antwoord op de volgende vragen.

1. Is voor elk project een ambtenaar van de afdeling Natuur aangewezen als projectcoördinator ?
2. Worden de vijf oorspronkelijke projecten op het eind van 1998 definitief stopgezet ?
3. Overweegt de minister een verlenging van de drie recentste projecten (Bovenschelde, Grensmaas en Limburgs Vijvergebied) tot eind 1999 ?
4. Participeert de provincie Limburg in de drie Limburgse projecten Zwarte Beek, Grensmaas en Limburgs Vijvergebied, en waaruit bestaat deze participatie ?

5. Heeft de provincie Limburg eveneens een coördinator aangesteld ?
6. Zijn de stuurgroepen voor de Limburgse projecten aangesteld ? Wie zetelt in deze stuurgroepen ? Wat is de taak van de stuurgroepen ?
7. Zijn de afbakeningen van deze gebieden reeds vastgelegd ?
8. Wat houdt deze afbakening in ? Zijn dit de perimeters waarbinnen de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) aankopen kan realiseren ?
9. Hoeveel gronden werden door Aminal sinds de aanduiding als ecologisch impulsgebied in de drie Limburgse gebieden aangekocht ?
10. Wat zijn de andere initiatieven die door de overheid in deze gebieden werden genomen ?

Antwoord

1. Voor elk project werd een ambtenaar van de afdeling Natuur aangewezen als projectcoördinator, met name voor de volgende ecologische impulsgebieden (EIG).

Ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg

Projectcoördinator : Lily Gora (sedert maart 1998) ; adjunct-projectcoördinator : Tom Verschraegen (sedert januari 1998).

Ecologisch impulsgebied Grensmaas

Projectcoördinator : Johan Toebat (sedert januari 1998) ; adjunct-projectcoördinator : Kristof Lantmeeters (sedert juli 1998).

Ecologisch impulsgebied Zwarte Beek

Projectcoördinator : Willy Vanlook en Filiep Cardoen ; adjunct-projectcoördinator : Johan Wouters.

2. Aan de Vlaamse regering werd een voorstel tot verlenging van de lopende overeenkomsten voorgelegd.

Op 18 december 1998 werd beslist elf contracten in eerste fase te verlengen tot maximum 31 december 1999, met het oog op een definitieve oplossing in het raam van de finalisering van de

uitvoeringsbesluiten van het decreet op het natuurbehoud. Verder werd beslist twee arbeidscontracten, af te sluiten met ingang van 1 januari 1999 voor de invulling van twee functies gerelateerd met natuur voor de uitvoering van Mina-plan 2, prioritair te gebruiken voor de invulling van de werking van de ecologische impulsgebieden.

3. Volgende drie projecten zijn opgenomen in de onder punt 2 vermelde beslissing.

Ecologisch impulsgebied Bovenschelde

Dit ecologisch impulsgebied ondersteunt het Scheldevalleiproject, een initiatief van de provincie Oost-Vlaanderen, waaraan ook verschillende gemeenten deelnemen. Centraal staat hierbij de verwerving van terreinen en het uitvoeren van natuurontwikkelingsprojecten.

Ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg

Aangezien het ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg projecten heeft opgestart in het kader van de soortenbescherming in uitvoering van de EG-vogelrichtlijn (met name roerdomp, woudaapje, ...), en in het kader van het koninklijk besluit van 31 oktober 1980 in uitvoering van de natuurbeschermingswet van 1973 (met name de boomkikker, de rugstreepad en andere amfibieën), en aangezien er een LIFE-project loopt tot 2001 en er recentelijk 43 ha grond werd aangekocht (opmaak plannen, bestekken, aanbesteding, opvolging uitvoering), is een verlenging van het ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg met meerdere jaren noodzakelijk.

Ecologisch impulsgebied Grensmaas

De medewerkers van het ecologisch impulsgebied Grensmaas hebben een belangrijke rol in de opvolging van de uitwerking van het grensoverschrijdende "Project Levende Grensmaas". Aan Vlaamse zijde streeft dit project naar natuurinrichting in een gebied van 2.000 ha aan de Grensmaas, waarvoor de eerste projecten reeds in planning zijn.

Het Vlaamse voorkeursalternatief "Project Levende Grensmaas" werd op 14 oktober 1998 en 28 oktober 1998 respectievelijk door mij en door de Vlaamse minister bevoegd voor Ruimtelijke Ordening goedgekeurd.

De verlenging van het ecologisch impulsgebied Grensmaas is essentieel om vanuit de sector Natuur invulling te kunnen geven aan het "Projectbureau Grensmaas", dat in 1999 zal worden opgericht.

4. *Ecologisch impulsgebied Zwarte Beek*

De provincie Limburg participeert in het project. De ondersteuning van het ecologisch impulsgebied is opgenomen in het provinciaal milieubeleidsplan, meer bepaald onder de volgende thema's :

5. Gebiedsgericht natuurbeleid

5.7. Grote Heidebranden

Actie 17 : een overleg met de lokale, de gewestelijke en de federale overheid uitbouwen om de grote heidegebieden te beheren en te ontsluiten (het militair domein van Leopoldsburg).

Actie 23 : actie voor het behoud van de terrils opzetten en steunen.

De provincie participeert in de uitbouw van het bezoekerscentrum "De Watersnip" in Koersel.

Dankzij grondverwervingen door de provincie kon een belangrijk deel van de overstroombare vallei in Paal en in Lummen worden veiliggesteld. In dit gebied werd in samenwerking met de provincie de natuurvriendelijke inrichting van een waterloop gerealiseerd.

Het beheer van de waterlopen van de tweede categorie (provinciale waterlopen) gebeurt in overleg met de afdeling Natuur. Dankzij een bijzonder leefmilieuproject van de provincie kon herstel van een heideterrein op het militair domein worden uitgevoerd.

Ecologisch impulsgebied Grensmaas

De provincie Limburg participeert in het project. De ondersteuning van het ecologisch impulsgebied Grensmaas is opgenomen in het provinciaal milieubeleidsplan, meer bepaald onder de volgende thema's :

5. Gebiedsgericht natuurbeleid

5.2. Grensmaas

Actie 1 : bijzondere waterbeheersingsplannen voor de onbevaarbare waterlopen in het Grensmaasgebied opstellen.

Actie 2 : het ecologisch impulsgebied Grensmaas steunen.

Bovendien zetelt de provincie Limburg in de Vlaams-Nederlandse stuurgroep en in de projectgroep van het "Project Levende Grensmaas".

Ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg

De provincie Limburg participeert in het project. De ondersteuning van het ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg is opgenomen in het provinciaal milieubeleidsplan, meer bepaald onder de volgende thema's :

5. Gebiedsgericht natuurbeleid

5.6. Vijvergebied Midden-Limburg

Actie 15 : projecten door derden in het Vijvergebied Midden-Limburg steunen.

Actie 16 : een samenwerkingsovereenkomst verder uitwerken voor het Vijvergebied Midden-Limburg.

Er is in samenwerking met de provincie (meer bepaald via het PNC en in samenwerking met Likona) in 1998 een "monitoringproject" opgestart, dat nog doorloopt in 1999.

De provincie participeert in de uitgave van een folder en neemt zelf het initiatief om een brochure (in de reeks "Landschapswandelingen") over het gebied uit te geven.

5. Voor het ecologisch impulsgebied Zwarte Beek is de provinciale natuurcoördinator als adjunct-coördinator aangesteld.

6. *Ecologisch impulsgebied Zwarte Beek*

De stuurgroep voor het ecologisch impulsgebied Zwarte Beek is opgericht in 1993. In deze stuurgroep zetelen afgevaardigden van Aminal (afdeling bos en Groen, afdeling Milieuvergunningen, afdeling Land en afdeling Natuur), de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), de provincie Limburg – Technische Dienst, de Vlaamse Landmaatschappij (VLM), het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer (IBW), het Instituut voor Natuurbehoud (INB), de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) en een

bestendig afgevaardigde van de provincie Limburg.

De taak van deze stuurgroep is :

- de bepaling van de afbakening van het ecologisch impulsgebied en het opstellen van de beleidsvisie en de doelstellingen ;
- het opvolgen en ondersteunen van de acties, van de oplossingen en van de knelpunten.

Ecologisch impulsgebied Grensmaas

Aangezien er een stuurgroep bestaat voor het "Project Levende Grensmaas", is er geen aparte stuurgroep opgericht voor het ecologisch impulsgebied Grensmaas.

Deze Vlaams-Nederlandse stuurgroep vertegenwoordigt het bestuurlijk niveau en is het beslissingsorgaan in de structuur van het "Project Levende Grensmaas" ; de Vlaams-Nederlandse projectgroep is de ambtelijke werkgroep.

Ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg

Vermits het project maar tot eind 1999 zou lopen, is er voorlopig geen stuurgroep opgericht. Het was de bedoeling om eerst een aantal voor de hand liggende projecten op te starten, zodat zo snel mogelijk iets op terrein kon worden verwezenlijkt.

Op deze wijze werd een basis gerealiseerd waarop verder zal worden gebouwd. Indien het ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg wordt verlengd, is de oprichting van een stuurgroep prioritair.

7. *Ecologisch impulsgebied Zwarte Beek*

De afbakening van deze gebieden is reeds in 1993 door de stuurgroep vastgelegd.

Ecologisch impulsgebied Grensmaas

Een ontwerp van de afbakening van deze gebieden is reeds vastgelegd.

Ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg

Een ontwerp van de afbakening van deze gebieden is reeds vastgelegd.

8. *Ecologisch impulsgebied Zwarte Beek*

De afbakening van het ecologisch impulsgebied is bepaald op basis van het stroomgebied van de Zwarte Beek en zijbeken.

In een gebied van ongeveer 15.000 ha (inclusief woongebieden) worden gerichte acties (oplossen van knelpunten en uitvoeren van projecten) uitgevoerd ten behoeve van het behoud en het herstel van het beekdallandschap. De aankoop-perimeter werd in overleg met alle betrokken partijen aangeduid in de gebiedsvisie en de doelstellingsnota. Deze gebieden zijn de actuele en potentiële hoogwaardige habitats die prioritair te beschermen zijn en onder andere zijn gelegen in het EG-vogelrichtlijngebied "Zwarte Beek en Militair Domein Leopoldsburg" en "Demervallei".

Ecologisch impulsgebied Grensmaas

Het afgebakende ecologisch impulsgebied omvat de Maasvallei van de Grensmaas tot aan de rijksweg N78.

Daarbinnen zijn in het overstroombare gedeelte twaalf projectlocaties afgebakend voor het "Project Levende Grensmaas". In deze locaties zal Aminal aankopen realiseren. De eerste aanzetten tot aankoop zijn reeds gegeven. Eveneens zijn er afspraken met de natuurverenigingen, die via een LIFE-project subsidies krijgen voor de aankoop in een aangeduide perimeter.

Ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg

Het afgebakende ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg omvat de ruime omgeving van EG-vogelrichtlijngebied "Vijvercomplex Midden-Limburg" en omvat enkele EG-habitatrichtlijngebieden.

Voor het afgebakende gebied werd tevens een LIFE-project goedgekeurd, waardoor de aankopen door natuurverenigingen ook met Europees geld worden gesubsidieerd. Vanuit dat oogpunt werden inderdaad perimeters afgebakend voor aankopen door Aminal en deze terreinbeherende natuurverenigingen.

9. *Ecologisch impulsgebied Zwarte Beek*

Tot hiertoe zijn aangekocht : in het Gorenbroek : 25 ha, in het Rotbroek : 1 ha, in het gebied van

de Helderbeek + terril : 147,5 ha, of in totaal 173,5 ha.

Ecologisch impulsgebied Grensmaas

Momenteel zijn er, voor een oppervlakte van 130 ha, twee aankoopdossiers opgestart. Voor nog 200 ha zijn onderhandelingen met de eigenaar aan de gang.

Ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg

In 1998 werden 43 ha grond in het ecologisch impulsgebied aangekocht. In 1999 is een bijkomende aankoop van 35 ha mogelijk.

Doelstelling van het LIFE-project is de aankoop van circa 129 ha, waarvan er 51 ha vijvers zijn.

10. *Ecologisch impulsgebied Zwarte Beek*

De andere initiatieven die door de overheid in dit gebied werden genomen, zijn de volgende :

- bezoekerscentrum "De Watersnip" : afdeling Natuur in samenwerking met de provincie Limburg en de gemeente Beringen.

Naast de inrichting van de omgeving zijn hier leerpaden uitgewerkt en staan lespakketten en leslokalen ter beschikking van de scholen en andere groepen ;

- herstelprojecten en -natuurontwikkeling : Heesbos (heideherstel), Kleine Vlootgracht (inrichting van een gracht), Webbekomsbroek (oever van de grachten en de plas- sen) ;
- waterkwaliteit : prioriteiten naar waterzuivering (VMM/Aquafin) en oplossen van de knelpunten : de sanering van de bovenloop van de Zwarte Beek is een feit ;
- het opstarten van het beheer van de eigen gronden : afrastering van de terril van Zolder ;
- de studie van de zonering van de recreatie in het gebied Fonteintje ;
- de studie van de wildbeheereenheid (fauna-beheerplan) ;

- de studie naar de mogelijkheden voor natuurontwikkeling (Lummen) ;

- de studie van het mijnverzakkingsgebied en van de grondwaterwinning ;

- de studie voor een gebiedsvisie in verband met de recreatie in het zuidelijk deel van de terril in Zolder en omgeving ;

- het begrazingsproject op het militair domein in Koersel.

Ecologisch impulsgebied Grensmaas

De andere initiatieven die door de overheid in dit gebied werden genomen, zijn de volgende :

- de opvolging van het Vlaams-Nederlands "Project Levende Grensmaas" en overleg met de betrokken instanties ;

- de communicatiecampagne in opdracht van het "Project Levende Grensmaas", met onder andere : een symposium voor de betrokken gemeenten, een mobiele tentoonstelling, een enquête, de brochure en verschillende publicaties. Een lespakket en een website voor het project zijn in voorbereiding ;

- het overleg met de gemeenten ;

- het overleg met de Vlaamse en Nederlandse natuurverenigingen in het Maas-overlegcomité ;

- het opstarten van een natuurontwikkelingsproject aan de Zanderbeek, in het kader van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en het gemeentelijk natuurontwikkelingsplan (GWOP) ;

- het voorbereiden van een proefproject "Natuurlijke Oevers" in Elen-Heppeneert ;

- de voorbereiding van een landbouweconomische studie voor het Grensmaasgebied.

Ecologisch impulsgebied Vijvergebied Midden-Limburg

De andere initiatieven die door de overheid in dit gebied werden genomen, zijn de volgende :

- de opmaak van het inrichtingsplan Boswijers (4 ha) en de uitvoering van een eerste deel

van de werken om helder water te verkrijgen en rietkragen aan te leggen ;

- de opmaak van plannen voor de vogelkijkhut in het natuurreservaat "De Platwijers" ;
- de start van de kwantitatieve hydrologische studie uit oogpunt van de natuurontwikkeling in het westelijk mijnverzakkingsgebied ;
- de aanleg en de aanpassing van zes poelen, de herinrichting van enkele vijvers, het plagen van enkele heiderestanten.

Voor 1999 is gepland :

- de afwerking van de inrichting Boswijers (herprofilering van dijken en de aanleg van rietkragen) ;
- de afbakening van het begrazingsblok in het natuurreservaat "De Platwijers" ;
- de bouw van een vogelkijkhut in het natuurreservaat "De Platwijers" ;
- de plaatsing van nieuwe informatie- en educatieve borden in het natuurreservaat "De Platwijers", de zonering van het recreatief medegebruik ;
- de opvolging van de simulatiestudie "Plan Roerdomp" ;
- de start van de kwalitatieve hydrologische studie ;
- de opmaak van herinrichtingsplannen voor de in 1998 aangekochte vijvers (43 ha) ;
- de uitvoering van werkzaamheden uit de herinrichtingsplannen aan enkele vijvers.

Alhoewel het absoluut noodzakelijk is dat er in de grote landbouwgebieden ook aandacht wordt geschonken aan landschap en natuur, en deze initiatieven dus moeten worden toegejuicht, rijzen er bij de uitwerking ervan toch vaak een aantal problemen.

- Binnen de agrarische gebieden, zoals bepaald in de wet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, mag slechts 2 % van de oppervlakte worden aangewend voor maatregelen van landinrichting. Deze oppervlakte wordt daarenboven beperkt tot de oppervlakte van de kavels die vóór de ruilverkaveling niet voor landbouw werden gebruikt.

- Vaak zijn de plannen voor de aanleg van infrastructuurwerken en de plannen van de herverkaveling niet in overeenstemming met het landschapsstructuurplan. Aangezien dit laatste geen juridische kracht heeft, is het ondergeschikt aan de andere plannen. Hierdoor worden vaak interessante voorstellen toch niet uitgevoerd.

- Een aantal maatregelen inzake landinrichting wordt uitgevoerd op het openbaar domein of wordt na de ruilverkaveling toegewezen aan het privaat domein van overheden. Dit houdt in dat de plaatselijke overheid vaak instaat voor het beheer en behoud van deze landschapselementen. Zoals de minister wel weet, is de plaatselijke overheid niet steeds geneigd om dat bijkomend werk op zich te nemen.

- In een aantal gevallen worden overeenkomsten afgesloten met private eigenaars voor de realisatie van bepaalde landschaps- of natuurelementen of voor het behoud ervan (zoals behoud hoogstamboomgaarden, behoud weilanden, aanleg van poelen en hagen, ...). Soms wordt hiervoor in een jaarlijkse vergoeding voorzien, soms in een eenmalige, soms worden bepaalde elementen behouden in overleg met de (nieuwe) eigenaar.

Vraag nr. 59

van 18 november 1998

van de heer LUDO SANNEN

Ruilverkaveling – Landschapsstructuurplannen

Sinds enkele jaren wordt voor de nieuwe ruilverkavelingen telkens een landschapsstructuurplan opgesteld. Dit structuurplan geeft een visie van de ontwikkeling van het landschap op zowel ecologisch, ruimtelijk-visueel als esthetisch vlak.

1. De 2 %-regel vormt in een aantal ruilverkavelingen een groot probleem. Waarom wordt deze 2 %-regel niet gewijzigd, zodat meer gronden kunnen worden toegewezen aan de landschappelijke inrichting en natuurontwikkeling ?

2. Waarom wordt de wet op de ruilverkavelingen niet gewijzigd, waardoor het landschapsstructuurplan een juridische bepaling alsmede een afdwingbaar statuut zou krijgen ?

3. Indien de betrokken gemeenten geen interesse betonen voor de voortzetting van het onderhoud en de bescherming van de landschapselectementen, wordt dan door het ruilverkavelingscomité gezocht naar een andere instantie die deze taak overneemt ?

Op welke wijze kan deze instantie dan worden vergoed ?

4. Wie volgt, nadat de ruilverkaveling in een gebied is afgelopen, de overeenkomsten en de verplichtingen van de particuliere bezitters verder op ? Welke instantie staat in voor de vergoedingen aan deze particuliere bezitters ?

Antwoord

1. Artikel 72, § 2 van de ruilverkavelingswet bepaalt dat het ruilverkavelingscomité van de globale waarde van de toe te bedelen gronden een gedeelte ten belope van 2 % van de globale waarde van de vroegere kavels mag afhouden. Het comité beschikt over de eigendoms- en gebruiksrechten van het afgehouden gedeelte om dit aan te wenden voor maatregelen tot landinrichting. De gronden worden toebedeeld aan het Vlaams Gewest of, mits toestemming, aan één of verschillende openbare besturen of instellingen.

Artikel 75 van dezelfde wet bepaalt dat binnen het agrarisch gebied zoals vastgelegd in de gewestplannen, de oppervlakte van de gronden aan te wenden voor maatregelen tot landinrichting niet groter mag zijn dan de oppervlakte van de voorheen niet voor een agrarische activiteit aangewende gronden, en alleszins niet meer mag bedragen dan 2 % van de totale oppervlakte van de vroegere kavels.

De lijst van niet voor een agrarische activiteit aangewende gronden wordt opgemaakt in uitvoering van artikel 69, 5° en slaat enkel op de kavels of de delen ervan gelegen in agrarisch gebied.

De lijst van artikel 69, 5° wordt zo ruim mogelijk geïnterpreteerd, zodat in de praktijk bij toepassing van artikel 75 de 2 %-doelstelling voor maatregelen tot landinrichting maximaal kan worden benut.

De stelling dat de in artikel 75 vermelde 2 %-regel in een aantal ruilverkavelingen een groot probleem vormt, is mijns inziens een verkeerde

voorstelling van de problematiek. De ruilverkavelingswet voorziet trouwens in nog andere mechanismen om gronden toe te wijzen voor landschappelijke inrichting en natuurontwikkeling, zowel op privaat als op openbaar domein.

De uitdaging van een ruilverkavelingsplan is echter een multifunctionele inrichting te plannen, rekening houdend met de gebiedsspecifieke kenmerken en het draagvlak bij de lokale besturen, organisaties, eigenaars en grondgebruikers. In de praktijk zijn vooral die aspecten bepalend voor de mate van toepassing van maatregelen voor landschappelijke inrichting en natuurontwikkeling. Een wijziging van de 2 %-regel wordt op dit ogenblik niet overwogen.

2. Tijdens het onderzoek naar het nut van een ruilverkaveling wordt via de methode van het evaluerend ontwerpen een multifunctioneel integraal ruilverkavelingsplan opgemaakt. Dit plan vermeldt alle realisaties die tot stand zullen komen. Het is het resultaat van een delicate evenwichtsoefening, waarbij de belangen van alle in het gebied voorkomende facetten op een evenwichtige manier zijn opgenomen. Hiertoe wordt intens overleg gepleegd met alle betrokken besturen, inzonderheid met de gemeentebesturen, de provinciebesturen, de polders en de wateringen, en met de plaatselijke maatschappelijke groeperingen.

Op basis van een openbaar onderzoek wordt beslist dat de ruilverkaveling nuttig is, wordt het kavelplan van al de bij de ruilverkaveling betrokken gronden vastgelegd en wordt tevens het ruilverkavelingsplan, met de voorgenomen werken en maatregelen, goedgekeurd. De goedkeuring van het ruilverkavelingsplan heeft strikt juridisch geen bindende kracht.

Tijdens de uitvoering van de ruilverkaveling stelt het ruilverkavelingscomité, ingevolge artikel 70 van de ruilverkavelingswet, het plan vast van de nieuwe wegen en afwateringen met de daarbij behorende kunstwerken. Na een openbaar onderzoek de commodo et incommodo en na advies van de Vlaamse ministers bevoegd voor respectievelijk Landbouw en Ruimtelijke Ordening, wordt dit plan goedgekeurd. Dit is nodig, omdat het plan "artikel 70" dient als basis voor de als gevolg van de ruilverkavelingswerken aan te brengen wijzigingen aan het openbaar domein, en voor de eruit voortvloeiende wijzigingen in de legger van de buurtwegen en in de beschrijvende tabellen van de onbevaarbare waterlopen.

Het landschapsplan wordt door het comité opgemaakt in uitvoering van artikel 71 van de ruilverkavelingswet. Overeenkomstig het koninklijk besluit van 9 november 1978 is dit plan samengesteld uit een inventaris en een evaluatie van de bijzonderste landschapsbepalende elementen, een structuurplan met een beschrijving van de uit te voeren werken en een landschapsontwikkelingsplan.

Het landschapsplan kan worden beschouwd als een uitvoeringsplan van het eerder goedgekeurde ruilverkavelingsplan. Ook het plan "artikel 70" is volledig in overeenstemming met het ruilverkavelingsplan en bijgevolg met het landschapsplan.

Het ruilverkavelingsplan is tevens richtinggevend voor de opstelling van het herverkavelingsplan. Bij de herverkaveling dient het ruilverkavelingscomité uiteraard de wettelijke beperkingen inzake toedeling van gronden aan eigenaars, vruchtgebruikers en gebruikers te respecteren.

De inrichting van gebieden is een continu proces. Aangezien de uitvoering van een ruilverkaveling meerdere jaren in beslag neemt, kunnen in de loop van de uitvoering nieuwe inzichten ontstaan over de inrichting van het gebied, of kunnen de wensen van de belanghebbenden of van de betrokken overheden wijzigen. Dit blijkt onder meer uit de bezwaren en opmerkingen ingebracht tijdens de openbare onderzoeken over de inbreng, de toedeling en het plan "artikel 70".

De behandeling van deze bezwaren leidt tot noodzakelijke aanpassingen aan het herverkavelingsplan en het plan "artikel 70", en kan aanleiding geven tot afwijkingen van het oorspronkelijke ruilverkavelingsplan. Het geven van een bindend karakter aan het ruilverkavelingsplan zou het dynamische karakter van een ruilverkaveling hypothekeren en zou niet in het belang zijn van een goede inrichting van het gebied.

3. Ik maak een onderscheid tussen de maatregelen tot landinrichting op grond van de artikels 72 en 75 van de ruilverkavelingswet (3.1) en het onderhoud en de bescherming van landschapselementen op gronden van private eigenaars (3.2).

3.1. De eigendoms- en gebruiksrechten van strookvormige kavels, waarvan het beheer

kan gebeuren samen met het beheer van het aanpalend of nabijgelegen openbaar domein worden, mits instemming, toebedeeld aan de beheerder van dat openbaar domein (provincie, gemeente, polder, watering, ...). De vlakvormige kavels worden toebedeeld aan het Vlaams Gewest.

Naargelang de specifieke aard van de betrokken onroerende goederen, worden ze beheerd door het Vlaams Gewest of sluit het Vlaams Gewest een overeenkomst af voor technisch beheer met de meest geschikte beheerder. De beheerder kan zowel een openbaar bestuur zijn als een privaatrechtelijke rechtspersoon of een natuurlijke persoon.

De overeenkomsten voor technisch beheer van onroerende goederen waarvan de eigendom door het Vlaams Gewest werd verkregen op grond van de artikels 72 en 75 van de ruilverkavelingswet, voorzien in een jaarlijkse vergoeding. De beheersvergoedingen vallen ten laste van basisallocatie 12.90 van het programma 61.4 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

- 3.2. In een aantal gevallen worden door het ruilverkavelingscomité beheersovereenkomsten gesloten met private eigenaars voor het behoud of de ontwikkeling van bepaalde landschaps- of natuurelementen.

Het gaat om overeenkomsten voor vijf jaar. Het is de bedoeling dat na die periode een ander bestuur de rol van het ruilverkavelingscomité overneemt.

De beheersovereenkomsten voorzien in een jaarlijkse vergoeding.

4. Voor de particuliere bezitters kunnen er enkel verplichtingen zijn ingevolge gesloten beheersovereenkomsten.

Het ruilverkavelingscomité staat in voor de vergoeding van de door het comité gesloten beheersovereenkomsten. Aangezien het ruilverkavelingscomité over geen eigen financiële middelen beschikt, zal het uiteraard pas beheersovereenkomsten sluiten na daarvoor subsidies te hebben ontvangen van het Vlaams Gewest en van andere openbare besturen.

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN GE-
ZONDHEIDSBELEID

Vraag nr. 27
van 27 november 1998
van de heer MARC OLIVIER

Resolutie drugspreventie – Stand van zaken

Op 1 april 1998 keurde het Vlaams Parlement een voorstel van resolutie goed betreffende het optimaal inschakelen van de MST-PMS-centra (medisch schooltoezicht – psycho-medisch-sociaal centrum) bij de drugspreventie. Hierin verzoekt het Vlaams Parlement de Vlaamse regering :

- het MST-PMS aan te zetten om, in overleg met de scholen, een uniforme registratie inzake drugsgebruik door gevalideerde vragenlijsten uit te voeren, waarbij de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de leerling en van de school volledig wordt gegarandeerd ;
 - een aanzet te geven tot het invoeren van een participatieve risicoanalyse inzake het drugsgebruik
 - aan het MST-PMS de opdracht te geven om, na evaluatie van de registratiegegevens, de scholen te ondersteunen bij het opzetten van programma's van doelgerichte drugspreventie.
1. Wat is de huidige stand van zaken met betrekking tot elk van de in deze resolutie aangenomen doelstellingen ?
 2. Wanneer één of meerdere van de vooropgestelde doelstellingen niet of slechts gedeeltelijk werden gerealiseerd, wat zijn daarvan dan de oorzaken ?
 3. Wat zijn de geplande bijstellingen ?

Antwoord

1. *Huidige stand van zaken*

Ontwikkeling van de vragenlijst

De vragenlijst werd ontwikkeld op basis van bestaande vragenlijsten die in wetenschappelijke

onderzoeken worden gebruikt, wat toelaat een vergelijking tussen de verkregen gegevens te maken.

Proefproject

Via een oproep tijdens Opkikker 1998 werden negen scholen bereid gevonden om de bevraging van de leerlingen uit te testen (doenbaarheidsstudie). De resultaten van de bevraging werden per school verwerkt en in een individueel rapport per school samengebracht. In dit rapport worden naast de voorstelling van de gegevens, waar mogelijk, vergelijkingen gemaakt met bestaande onderzoeksgegevens en worden zeer concrete aanzetten gegeven voor de school om verder te werken met het schoolteam, met de leerlingen en met de ouders. In de proeffase werd elk rapport individueel met de deelnemende school besproken, met een delegatie van de school, inclusief een medewerker van PMS of MST.

De resultaten van de bevraging zijn een belangrijke aanzet om in de school, met alle betrokken partners, na te gaan hoe het drugbeleid verder kan worden geoptimaliseerd en hoe preventief kan worden gewerkt met de leerlingen en ter ondersteuning met de ouders. Voor de verdere opvolging van deze activiteiten kan de school een beroep doen op PMS en MST en op preventiewerkers in hun regio.

De resultaten van de negen proefscholen werden in een geglobaliseerd rapport samengebracht. Het gaat hier evenwel niet om representatieve gegevens, daar de scholen op vrijwillige basis aan dit onderzoek deelnemen. Het geglobaliseerde rapport geeft evenwel een aantal trends aan en geeft een beeld van de opvattingen van jongeren over druggebruik en het drugbeleid op school.

Veralgemening naar Vlaanderen

Op dit ogenblik worden de voorbereidingen getroffen om de bevraging op grote schaal te organiseren (geautomatiseerde invoer van gegevens, het drukken van de vragenlijsten, ...). In november 1998 gebeurde een eerste aankondiging van de bevraging van de leerlingen in Klasse voor Leerkrachten. Op basis daarvan kunnen scholen een aanvraag richten tot de Vereniging voor Alcohol en andere Drugsproblemen (VAD). De respons op deze eerste aankondiging is vrij groot. Alle scholen die hun interesse betonen voor dit initiatief ontvangen een beknopt dossier, waarin de doelstellingen van het project en de werkwijze worden uiteengezet. In dit dossier zit een aanvraagformulier,

dat de school naar VAD terugstuurt met de nodige gegevens over de school. Uit de aanvragen wordt een selectie gemaakt op basis van een aantal criteria.

Gezien de keuze voor een kwalitatieve aanpak, wordt de bevraging gefaseerd in de scholen afgenomen, zodat de garantie van feedback binnen drie maanden na afname kan worden gerealiseerd.

Vanaf 4 januari zal een eerste groep van twintig scholen de bevraging bij leerlingen afnemen. Deze scholen zullen hiervan nog voor de kerstvakantie op de hoogte worden gebracht. Maandelijks zal een nieuwe groep van scholen worden geselecteerd. Naar schatting zal de bevraging dit schooljaar in tachtig à negentig scholen worden afgenomen.

Vanaf september wordt deze werkwijze gefaseerd voortgezet. In het beleidsplan bij het convenant van VAD wordt deze participatieve risicoanalyse als permanente opdracht voor VAD ingeschreven.

Ondersteuning naar PMS, MST, preventiewerkers

Eind november vond een eerste vormingsinitiatief plaats ter ondersteuning van preventiewerkers en PMS en MST-medewerkers rond de opvolging van de bevraging in de scholen. Deze vorming zal in de loop van 1999 worden herhaald.

2 en 3. Doelstellingen en bijsturingen

Op dit ogenblik zijn er geen afwijkingen van de vooropgestelde doelstellingen.

Eventuele bijsturingen zijn de volgende.

Permanente uitvoering : gezien het belang van deze participatieve risicoanalyse voor de school (continue evaluatie van het gevoerde drugbeleid + permanent zicht krijgen en behouden op de visies en de evolutie in gebruik van hun leerlingen), kan deze bevraging zich niet beperken tot een eenmalig aanbod aan de scholen. We willen alle scholen de kans geven om aan dit initiatief deel te nemen en we willen scholen die dit wensen na verloop van vier tot zes jaar opnieuw de kans geven om de bevraging te organiseren. De bevraging werd als permanente opdracht in het convenant met VAD opgenomen.

Ondersteuning door PMS en MST : in het kader van de nieuwe centra voor leerlingenbegeleiding (CLB) worden de taken van het CLB in het kader van de drugpreventie duidelijker geëxpliciteerd en zal de ondersteuning van de scholen door de equipes van het CLB kunnen worden uitgebreid. Hiervoor zal in de nodige vorming worden voorzien.

LUC MARTENS

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN

Vraag nr. 31 van 3 november 1998 van de heer JOS STASSEN

Implementatie kwaliteitsdecreet welzijnsvoorzieningen – Vormingsaanbod

Er wordt momenteel hard gewerkt aan de implementatie van het zogenaamde kwaliteitsdecreet voor welzijnsvoorzieningen. Eén van de aspecten van deze implementatie is vorming.

1. Wordt de implementatie van het kwaliteitsdecreet ondersteund door een vormingsaanbod voor de welzijnssector ?
2. Zo ja, over welk aanbod gaat het en wat is het budget ?
3. Laat het eventuele budget dat ter beschikking wordt gesteld toe dat de welzijnssector zelf een vormingsinstelling kan aanwijzen ? Of wijst de overheid zelf een vormingsinstelling aan ?
4. Indien de overheid zelf een vormingsinstelling aanwijst, gebeurt dit openbaar ? Wat zijn de criteria die bepalend zijn voor de keuze ?
5. Kan de minister garanderen dat gemonopoliseerde opdrachten, zoals in 1995 aan Vormingscel Caritas (VOCA) voor de sector van de centra voor kinderopvang en gezinsondersteuning (CKG), zich niet meer zullen herhalen ?
6. Binnen diverse sectorale commissies ter implementatie van het kwaliteitsdecreet is momenteel een VOCA-medewerker aanwezig.

Is dit een aanwijzing dat VOCA die vormingsopdracht in het kader van het kwaliteitsdecreet krijgt toegewezen ?

Antwoord

De implementatie van het decreet inzake de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen wordt ondersteund door een vormingsaanbod naar de welzijnsvoorzieningen toe. De opdracht betreft het ontwikkelen en implementeren van opleidings- en vormingsprogramma's die de invoering van de regelgeving inzake het decreet betreffende de kwaliteitszorg in de welzijnsvoorzieningen ondersteunen en faciliteren.

Voor 1998 is daarvoor 2.500.000 frank beschikbaar. Voor de besteding van dit budget sluit de overheid een overeenkomst af met een vormingsinstelling. In die overeenkomst worden resultaatsverbintenissen opgenomen.

Daarnaast werd in het kader van de niet-gereguleerde subsidies een bedrag van vier miljoen voorbehouden ter ondersteuning van diverse initiatieven die projecten ontwikkelden rond de informatie, sensibilisering en implementatie van de kwaliteitszorg in welzijnsvoorzieningen.

Dit bedrag van vier miljoen wordt voor 1999 eveneens begroot, doch niet meer binnen de niet-gereguleerde subsidies, maar wél op één vaste basisallocatie binnen het Algemeen Welzijnsbeleid.

Op basisallocatie 12.27 van het programma 41.1 is voor 1999 in een budget van 12,9 miljoen voorzien voor allerlei vormingsprogramma's voor leidinggevenden, en dit inzake management en kwaliteitszorg.

De welzijnsvoorzieningen zijn vrij om al dan niet deel te nemen aan de aangeboden vormingsinitiatieven. Wil een bepaald onderdeel van de welzijnssector zelf een overeenkomst afsluiten met een vormingsinstelling, dan kan dit, wel te verstaan met eigen middelen.

Het toewijzen van de opdracht aan een vormingsinstelling gebeurt via de onderhandelingsprocedure voor aanneming van diensten. Op deze opdracht zijn onder meer volgende wettelijke bepalingen van toepassing :

- wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten ;

- koninklijk besluit (KB) van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies van openbare werken ;

- KB van 26 september 1996 tot bepaling van de algemene uitvoeringsregels van de overheidsopdrachten en van de concessies voor openbare werken en zijn bijlage, zijnde de algemene aannemingsvoorwaarden voor de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies van openbare werken.

Voor de gunning van de offerte aan een instelling worden volgende criteria gehanteerd. Elke ingezonden offerte wordt beoordeeld en er wordt een puntenscore aan toegekend, volgens onderstaande verdeling :

- 25 % voor referenties van het opleidingsinstituut inzake de kennis van de welzijnssector en de kwaliteitszorg ;
- 25 % voor de referenties van het opleidingsinstituut inzake aanbieden van opleidingen kwaliteitszorg aan de welzijnssector ;
- 50 % voor de beoordeling van het inhoudelijk voorstel om de topics waarrond vorming dient te worden ontwikkeld en gegeven, te ontwikkelen en te implementeren als vormingsprogramma.

De beoordeling van de ingezonden offertes gebeurt door een jury. De toewijzing van de opdracht aan een vormingsinstelling is momenteel nog lopende en gebeurt volgens de procedures die gelden binnen de Vlaamse Gemeenschap.

In enkele van de sectorale overleggroepen die zijn opgericht met als doel het kwaliteitsdecreet te gaan vertalen naar de verschillende sectoren binnen Welzijn toe, is een VOCA-medewerker als lid opgenomen. De VOCA-medewerker is in de sectorale overleggroep opgenomen als expert en niet als medewerker van VOCA. Het dient trouwens te worden gezegd dat een aantal medewerkers van VOCA een zeer grote expertise hebben ontwikkeld inzake kwaliteitszorg in socialprofitorganisaties. Ook medewerkers van de vormingscel van de Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten (VVSG) en van de Federatie van Onafhankelijke Seniorenvoorzieningen (FOS) zijn opgenomen als expert.

Bij de samenstelling van de sectorale overleggroepen werden de relevante actoren binnen de sector uitgenodigd, de functionele afdeling van de administratie, de inspectie, de kwaliteitscel, eventuele experts en waar mogelijk de gebruikers. De sectorale overleggroepen beslissen niet over de vormingsprojecten. Deze vormingsinitiatieven worden opgezet door de Vlaamse Gemeenschap. Zij sluit hier toe een overeenkomst af met een vormingsinstelling.

BRIGITTE GROUWELS

VLAAMS MINISTER
VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN GELIJKEKANSENBELEID

Vraag nr. 12
van 20 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Wonen in Brussel – Evaluatie

Kan de minister medelen hoeveel aanvragen het informatiecentrum Wonen in Brussel sedert zijn ontstaan in 1997 ontving ?

Beschikt zij over gegevens over het aantal personen of gezinnen dat door toedoen van het centrum vanuit andere plaatsen in Vlaanderen naar Brussel is verhuisd ?

Antwoord

Het informatiecentrum Wonen in Brussel heeft vanaf het begin van de campagne op 12 november 1997 tot 15 oktober 1998 in totaal 6.427 oproepen ontvangen.

Bij het begin van de campagne tot 12 mei 1998 werden 4.661 oproepen geteld. Dit betekent bij benadering een gemiddelde van 35 oproepen per werkdag.

Vanaf 13 mei 1998 tot september 1998 werden 750 oproepen geregistreerd.

In de maand september werden 458 oproepen geteld en bij de start van de nieuwe mediacampagne begin oktober 558.

65,5 % van de oproepen kwamen uit de 02-zone (Brussel en Vlaams-Brabant) ;

9,3 % uit de provincie Antwerpen ;

5,4 % uit de provincie Limburg ;

7 % uit de provincie West-Vlaanderen ;

11,7 % uit de provincie Oost-Vlaanderen en

1,1 % uit Wallonië.

De enige manier waarop er uitsluitel kan worden gekregen over het inzicht op de migratiebewegingen van en naar Brussel, is via het Rijksregister.

Op basis van een beperkt tevredenheidsonderzoek dat werd gevoerd door het informatiecentrum Wonen in Brussel kunnen evenwel de volgende bevindingen worden meegedeeld.

Er werden 1.200 enquêtes verstuurd, waarvan er 150 werden teruggestuurd. Dit betekent een rechtstreekse respons van 12,5 %. Twaalf formulieren konden wegens (verhuis)redenen niet worden besteld.

Van het aantal respondenten (150) zijn er 48 personen naar Brussel komen wonen, 7 personen zeggen dat ze voorlopig nog niet naar Brussel zijn verhuisd, 2 zijn er verhuisd binnen Brussel, 13 personen hebben hun beslissing uitgesteld en 7 personen zijn elders gaan wonen. 73 respondenten hebben op deze vraag niet geantwoord.

Vraag nr. 13
van 20 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Nieuwe Brusselse Vlamingen – Adressenbestand

Naar aanleiding van de geplande uitgave van een gids van Nederlandstalige voorzieningen in de verschillende Brusselse gemeenten, ten behoeve van Nederlandstaligen die in Brussel komen wonen, had ik graag vernomen wat op dit ogenblik de stand van zaken is wat de mogelijkheid betreft om aan de adressen te geraken van nieuwe inwijkelingen in de hoofdstad.

Antwoord

In het kader van haar informatiebeleid en de uitbouw van een algemene communicatiestrategie heeft de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) diverse pogingen ondernomen om van de Brusselse gemeentebesturen de adressen van de Neder-

landstalige inwoners te kennen. Deze pogingen leverden evenwel niets op, zodat er werd gezocht naar een oplossing vanuit Vlaanderen, namelijk het doorsturen van de adresgegevens van Nederlandstaligen die naar Brussel verhuizen door de Vlaamse gemeentebesturen.

Op vraag van de heer Leo Peeters, Vlaams minister bevoegd voor Binnenlandse Aangelegenheden, heeft de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer in een advies van 15 mei 1996 (nr. 12/96) gesteld dat er – wat haar betreft – geen fundamenteel bezwaar bestaat tegen het verstrekken van adresgegevens van inwijkelingen in Brussel.

Vlaams minister Peeters heeft dan ook bij rondschrijven van 6 december 1996 de gemeentebesturen uit Vlaanderen verzocht om systematisch de nieuwe adressen van hun gewezen inwoners die zijn uitgeweken naar een der Brusselse gemeenten, door te spelen aan de VGC. Het secretariaat van de Raad van de VGC ontvangt inderdaad op regelmatige tijdstippen deze informatie. Evenwel is deze informatie partieel en onvolledig.

Bijgevolg diende de Vlaamse Gemeenschapscommissie tevens een aanvraag in om toegang te verkrijgen tot het Rijksregister.

De Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer heeft in het vermelde advies van 15 mei 1996 (nr. 12/96) tevens gesteld geen bezwaar te hebben tegen het verlenen van de toegang tot het Rijksregister aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Teneinde de Vlaamse onthaalpolitiek in Brussel te concretiseren (onder andere informatie verstrekken over de Vlaams-Brusselse beleidsinstanties op gewestelijk en gemeentelijk niveau), moet de Vlaamse Gemeenschapscommissie als openbare overheid kunnen beschikken over de adressen van Vlaamse inwijkelingen.

Ik stel spijtig genoeg vast dat de procedure voor het verlenen van deze machtiging aan de VGC nog steeds niet is afgerond. Het ontwerp van koninklijk besluit (KB) waarbij aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie toegang zou worden verleend tot

de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen, werd door de federale minister voor Binnenlandse Zaken – naar verluidt in juli 1997 – voor advies voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

Volgens telefonisch ingewonnen informatie bij de ambtenaar van het federale ministerie van Binnenlandse Zaken die het dossier behandelt, heeft de Raad van State haar advies verstrekt en ligt er momenteel een KB, aangepast aan de opmerkingen van de Raad van State, voor medeondertekening bij de heer Tony Van Parijs, minister van Justitie.

**Vraag nr. 14
van 20 november 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Overleg met VGC – Notulen

Om de drie maanden vindt er een overleg plaats tussen de Vlaamse regering en het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) van Brussel.

Worden van deze vergaderingen notulen opge-
maakt ?

Zijn deze notulen ter inzage van de volksvertegenwoordiging ?

Antwoord

Het kabinet van de minister-president van de Vlaamse regering, dat het secretariaat van het driemaandelijks overleg met het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie waarneemt, maakt inderdaad een intern verslag op van deze vergaderingen.

Dit verslag is, net zoals de notulen van de vergaderingen van de Vlaamse regering, vertrouwelijk en is derhalve niet beschikbaar ter inzage van de volksvertegenwoordiging.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD*
(Reglement artikel 81, 6)**

LUC VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDS
BELEID, EUROPESE AANGELEGENHEDEN,
WETENSCHAP EN TECHNOLOGIE

**Vraag nr. 41
van 9 december 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

*Gedetacheerd personeel Export Vlaanderen – Kri-
tiek Rekenhof*

Het Rekenhof zou reeds bij herhaling navraag heb-
ben gedaan naar de terugvordering van wedden en
toelagen van gedetacheerde personeelsleden van
Export Vlaanderen.

Tot op heden werd daar blijkbaar geen gevolg aan
gegeven (Boek van het Rekenhof 1998, blz. 206).

Om hoeveel gedetacheerde personeelsleden gaat
het en welke bedragen zijn daarmee gemoeid ?

Waarom is de terugvordering nog niet gebeurd ?

THEO KELCHTERMANS

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN TEWERKSTELLING

**Vraag nr. 75
van 10 december 1998
van de heer JOHAN MALCORPS**

Indoorkartingevenementen – Uitlaatgassen

Begin november deed zich een ongeval voor van
CO-vergiftiging op een indoorkarting aan de Noor-
derlaan in Antwerpen. Verschillende mensen wer-
den toen door de rook bevangen.

Op 20 december 1998 vindt de zogenaamde "Crazy
Autocross" plaats in het Sportpaleis in Antwerpen.
Ook hier zijn de nodige uitwasemingen te verwach-
ten. Er wordt een grote opkomst verwacht. Het
Sportpaleis beschikt over een milieuvergunning
klasse 2. Evenementen vallen onder de regels van
Vlarem 5.32.4. Deze regelgeving is echter niet aan-
gepast aan de organisatie van een indoorkarting-
race op grote schaal. De vraag is of het Sportpaleis
bijvoorbeeld op het vlak van luchtafzuiging vol-
doende uitgerust is om evenementen met uitzon-
derlijke productie van uitlaatgassen te organiseren.

Moet voor dit soort van "indoor"-evenementen
geen nieuw type van vergunningsprocedure inge-
steld worden, om gezondheidsproblemen bij het
publiek te voorkomen ?

Wie is er verantwoordelijk bij eventuele ongeval-
len ?

WIVINA DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIEN, BEGROTING EN
GEZONDHEIDSBELEID

**Vraag nr. 31
van 4 december 1998
van mevrouw SONJA BECQ**

*Nieuwe RVT-bedden – Invloed op dagprijs, kosten,
personeel*

Op basis van het protocolakkoord van 9 juni 1997
tussen de federale, de gemeenschaps- en de ge-
meentelijke overheden werden 14.116 nieuwe
RVT-bedden (rust- en verzorgingstehuizen) ver-
deeld op grond van objectieve normen, die onder
meer rekening hielden met de bevolkingsprognose
van 2003.

In het begeleidend schrijven dat toen aan de rust-
huizen werd bezorgd, werd gevraagd naar de in-
vloed op de personeelsformatie en de doelgroep.

1. Voor hoeveel rustoorden (ook procentueel)
heeft de RVT-operatie geleid tot een verlaging
van de door de bewoners te betalen dagprijs ?

Zijn er ook rustoorden waar de dagprijs ver-
hoogde ?

Graag een overzicht van de aantallen en even-
tueel de redenen.

* datum van afsluiting : 15/1

2. Voor hoeveel rustoorden (ook procentueel) heeft deze operatie geleid tot bijkomende aanwervingen ? Om hoeveel fulltime equivalenten ging het ?

Welke functies kwamen er bij ?

3. Zijn er ROB's die omwille van deze RVT-toekenning bijkomende uitgaven hebben moeten doen ?

Zo ja, om welke redenen ?

Vraag nr. 32
van 4 december 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAELE

Brief Hasquin aan artsen Vlaams-Brabant – Stand van zaken

Op 28 oktober 1998 stelde ik een actuele vraag tot de minister betreffende een brief die minister Hasquin van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest heeft gestuurd niet alleen naar de Brusselse huisartsen, maar ook blijkbaar naar een aantal Vlaams-Brabantse huisartsen, vermits ik door een van deze laatsten in deze zaak werd aangesproken (*Handelingen Nr. 11 van 28 oktober 1998, blz. 17-18 – red.*).

Zoals ik tijdens de uiteenzetting van mijn actuele vraag zei, hield deze brief een zware aanval in tegen de Vlaamse Gemeenschap, vermits hierin stelling werd genomen tegen het vrij algemeen aanvaarde pleidooi in Vlaanderen voor een splitting van de gezondheidszorg. Bovendien was deze brief eentalig Frans.

Wat echter vooral onaanvaardbaar was, was dat minister Hasquin zijn bevoegdheden te buiten ging door deze brief blijkbaar ook in Vlaams-Brabant te verspreiden.

In haar antwoord liet de minister mij weten dat zij de Vlaamse leden van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie om een standpunt dienaangaande zou verzoeken.

1. Heeft de minister dit reeds gedaan ?
2. Zo ja, is wat is het standpunt van de Vlaamse leden van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie over deze zaak ?
3. Werden er maatregelen genomen en zo ja, welke ?

Vraag nr. 33
van 9 december 1998
van de heer BART VANDENDRIESSCHE

Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Communicatie en overleg

In de sector van de geestelijke gezondheidszorg werkt het Vlaams beleid aan een optimalisering van de werking. Bij een dergelijke ingrijpende heroriëntering is goed overleg met en betrokkenheid van de sector onontbeerlijk. Het behoort ook tot de cultuur van het Vlaams beleid.

Bij een groot aantal centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) groeit ongenoegen over de recente communicatie met de Vlaamse overheid.

Ter illustratie :

- met brief van 9 november laatstleden wordt het CGG-netwerk opgeroepen om een week nadien een uitgebreid werkingsverslag binnen te leveren m.b.t. kindermishandeling en kinderrechten ;
- op 16 november laatstleden ontvangen de netwerken CGG een uitgebreide bijzonder gedetailleerde vragenlijst in verband met hetzelfde convenant, terug te sturen tegen 26 november laatstleden.

1. Heeft het drastisch inkorten van antwoordtijden voor werkingsverslagen een bewust opzet ? Zo ja, welk ?

Is het te wijten aan doorstromingsmoeilijkheden op het niveau van de administratie ?

Zijn er voor communicatie met voorzieningen bepaalde richtlijnen inzake terugstuurtijd ? Zo ja, welke ?

Zo neen, waarom niet ?

2. Wat gebeurt concreet met de recentelijk overgezonden financiële verslagen en werkingsverslagen ?

Worden ze verwerkt, geanalyseerd, worden er ratio's uit getrokken ?

Wat is de sanctie wanneer ze te laat worden binnengebracht ?

Hoeveel netwerken hebben tot op heden geen verslagen ingediend ?

3. De vragenlijst inzake het convenant kindermishandeling en kinderrechten omvat ongeveer 36 vragen met vraag om 10 bijlagen toe te voegen.

Op welke termijn zullen hoeveel medewerkers deze gegevens verwerken met het oog op het verkrijgen van het begrotingsakkoord voor de kredieten 1998-1999 ?

Tegen welke datum plant de minister de uitbetaling van de eerste voorschotten voor het tweede werkingsjaar ?

4. In de bevraging wordt gepeild naar de duur van de formele overlegmomenten in het netwerk, de verkorte responstijd ten opzichte van de toestand vóór het convenant, het aantal behandelingen en diagnoses van kinderen sinds 1995. Bovendien wordt het schriftelijk verslag van elk overleg opgevraagd.

Welke elementen tot welke evaluatie worden door deze vragenlijst beoogd ?

Werd aan de sector vooropgesteld dat naar voormelde elementen zou worden gepeild ?

Werd de registratie daarvan vooraf opgelegd ?

5. Werd het convenantensysteem in de sector CGG tussentijds geëvalueerd ?

Wat waren de markantste bevindingen ?

Vraag nr. 34
van 9 december 1998
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Rekeningen OPZ Geel – Kritiek Rekenhof

In het Boek van het Rekenhof 1998 staan een aantal opmerkingen inzake het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis in Geel (OPZ).

1. Zo meent het Rekenhof dat het mogelijk moet zijn om gebruik te maken van kortingen die bepaalde leveranciers op al hun facturen aankondigen. Dit vergt evenwel een organisatorische ingreep (blz. 198).

Kan de minister medelen of terzake al stappen werden ondernomen ?

2. Het Rekenhof suggereert ook dat het OPZ een strategisch plan zou opstellen voor de vernieu-

wing van de weldra afgeschreven medische uitrusting en van het rollend materieel.

Werd daar al werk van gemaakt ?

3. Tevens wordt gewezen op de ongunstige verhouding tussen het eigen vermogen en het vreemd vermogen, die vooral wordt veroorzaakt door het aanhouden van het excedent van de bedrijfskosten op de bedrijfsuitgaven.

Werden er in dat verband al maatregelen getroffen ?

4. Ten slotte meent het Rekenhof dat er met de federale regering moet worden overlegd over een inhaalbeweging met betrekking tot de achterstallige inhaalbedragen.

Hoeveel belopen die ?

Is er terzake al overleg gevoerd ?

Vraag nr. 35
van 9 december 1998
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Campagne wijkgezondheidscentra – Rol huisarts

In de Streekkrant van 26 november laatstleden verspreid in de regio Leuven verscheen een informatieboodschap van de Vlaamse overheid met als titel "Leuven : recht op gezondheid, wijkgezondheidscentrum biedt betaalbare zorgen".

1. In welke kranten en/of tijdschriften is deze informatieboodschap verschenen ?
2. Hoeveel keer werd deze informatieboodschap afgedrukt in de betrokken kranten en/of tijdschriften ?
3. Werd deze informatieboodschap uitgezonden op de Vlaamse televisiekanalen ?

Zo ja, welke ? Wanneer ? Hoeveel keer werd deze informatieboodschap uitgezonden ?

4. Hoeveel middelen werden uitgetrokken ter financiering van deze informatiecampagne ?

5. Welke andere wijkgezondheidscentra werden opgenomen in deze informatiecampagne ?

6. Strookt deze informatiecampagne met het gevoerde gezondheidsbeleid, waarbij aan de huisarts een centrale rol wordt toegekend ?
7. Meent de minister niet dat de huisarts wordt benadeeld door deze campagne, rekening houdende met het feit dat de huisarts zich dient te houden aan de deontologische bepalingen die geen promotie toelaten ?
8. Meent de minister niet dat door deze campagne het imago van de huisarts wordt geschaad, omdat impliciet wordt gesuggereerd dat de huisarts geen betaalbare zorgen zou bieden ?
9. Dreigt door deze campagne niet nodeloos een concurrentiestrijd te worden gevoerd tussen de wijkgezondheidscentra en de huisartsen ?

Vraag nr. 36
van 11 december 1998
van mevrouw SONJA BECQ

*Rust- en verzorgingstehuizen – Programmatie-
maatstaven*

Op basis van het protocol-akkoord van 9 juni 1997 tussen de federale, de gemeenschaps- en de gemeentelijke overheden werden 14.116 nieuwe RVT-bedden verdeeld op grond van objectieve normen, die onder meer rekening hielden met de bevolkingsprognose van 2003.

Uit cijfers blijkt dat zich vooral tegen 2010 een serieuze groei van de oudere bevolking aandient. Zo geldt voor Vlaanderen voor de 75-plussers – in vergelijking met het referentiejaar 1996 – een groei van 13,61 % in 2000 ; van 29,45 % in 2005 en van 44,66 % in 2010. Voor de 85-plussers gaat het respectievelijk om een stijging van 12,27 %, 1,7 % en 35,48 % in vergelijking met 1996.

Dezelfde gegevens stellen ook dat deze beweging zich anders voordoet in de verschillende regio's. Zo stellen wij vast dat in Halle-Vilvoorde de bevolkingsexplosie zich veel sterker en sneller zal voordoen.

1. Is het zo dat voor de erkenning van de RVT-bedden rekening wordt gehouden met de bevolkingsprognose van 2003 ?

Geldt ditzelfde voor de programmatie van de investeringen in rusthuizen, centra voor dagop-

vang en kortopvang en in verzorgingsinstellingen ?

2. Hoe zien de VIPA-programmatiecijfers eruit voor Vlaanderen, voor Brussel en voor Halle-Vilvoorde, en dit voor de diverse ouderenvoorzieningen ?
3. Wat is de gemiddelde tijd die verloopt tussen de eerste investeringsaanvraag en de uiteindelijke realisatie van rusthuizen, dagverzorgingscentra, centra voor kortopvang, ... ?
4. Op welke wijze wordt nu rekening gehouden met de evolutie van het aantal senioren na 2005 in Halle-Vilvoorde (explosie) en in Brussel (terugval) ? En hoe zal daar in de toekomst rekening mee worden gehouden ?

LEO PEETERS

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
STEDELIJK BELEID EN HUISVESTING

Vraag nr. 33
van 3 december 1998
van de heer JAN CAUBERGS

Vlaamse Leeuw – Uitvoeringsverplichting

Volgens een krantenbericht (Het Laatste Nieuws, van 28 oktober 1998) heeft de Vlaamse regering een besluit genomen dat de Vlaamse Leeuw moet klinken op bepaalde dagen.

1. Is dit besluit aan al de instanties die onder deze regelgeving ressorteren, meegedeeld ? Zo ja, wanneer gebeurde dit en op welke manier werden zij ervan in kennis gesteld ?
2. Wordt de minister in kennis gesteld van het niet opvolgen van dergelijke voorschriften ?
3. Wie of welke instantie moet het toezicht uitoefenen op een correcte naleving van dit besluit ?
4. Valt een officieel Te Deum (bijvoorbeeld op 21 juli, 15 november) ook onder deze regelgeving ?
5. Is dit besluit in het Staatsblad verschenen en zo ja, wanneer ?

Vraag nr. 39
van 11 december 1998
van de heer PAUL VAN GREMBERGEN

Informatisering gemeenten – Samenwerking Gemeentekrediet-CEVI

In 1997 zijn sluiske onderhandelingen gevoerd tussen het Gemeentekrediet en verschillende VZW's uit de publieke sector, met als opdracht begeleiding en samenwerking met de gemeenten te organiseren bij de informatisering. Deze onderhandelingen, die eigenlijk het merkteken mogen dragen van de sjacheraars in de souks, gebeurden in de grootste geheimzinnigheid.

Het eindresultaat is dat het Gemeentekrediet bij CEVI 51 % van de aandelen koopt en CEVI dus aandeelhouder wordt van een NV. De leden van de raad van bestuur van CEVI worden voor een deel lid van de raad van bestuur van de NV. Zij worden dus koopbare leden in een opdracht gegeven door de gemeentelijke en provinciale overheid.

De gemeenten die lid waren van de intercommunale CEVI werden laattijdig op de hoogte gebracht van deze transformatie, ze werden er bovendien slecht over ingelicht en vele gemeenteraden moesten holderdebolder dit dossier behandelen, vermits begin december 1998 een algemene vergadering plaatsvond die haar goedkeuring zou hechten aan deze operatie.

1. Was de minister op de hoogte van deze inzichten ?
2. Het Gemeentekrediet heeft greep op de informaticabehoefte van alle gemeenten in dit land. Wat denkt de minister daarover ?
3. Het democratisch onevenwicht is duidelijk. Winst en marktbeheersing zijn de doelstelling van de NV Gemeentekrediet-CEVI.

Op welke wijze is dit te verzoenen met het algemeen belang ?

Kan de minister ook meedelen hoe het in de rest van het land gelopen is tussen het Gemeentekrediet en andere intercommunales uit de informaticasector ?

BRIGITTE GROUWELS

VLAAMS MINISTER
 VAN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
 EN GELIJKEKANSENBELEID

Vraag nr. 17
van 11 december 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

VGC-vertegenwoordiging in gemeenschapscentra – UFSIA-studie

In de loop van de maand mei bestelde collegelid Jos Chabert van de Vlaamse Gemeenschapscommissie een studie bij een universitaire faculteit teneinde professor Velaers te laten onderzoeken of het Vlaams Blok juridisch kon worden geweerd uit een aantal instellingen waarvan de Vlaamse Gemeenschapscommissie de organiserende instantie is. Deze studie kostte luidens de mededeling van de minister 80.000 frank.

Aangezien deze studie in overheidsopdracht werd verricht, en werd bekostigd met belastinggeld (wat op zich in een democratische rechtsstaat eigenlijk een schandaal is), meen ik als raadslid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie het democratische recht te hebben deze studie in te zien en erover te kunnen beschikken, teneinde mijn controleerende functie ten volle te kunnen uitoefenen.

Tijdens een commissiezitting van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie deelde het collegelid mij mee dat deze studie inmiddels was afgerond. Op mijn uitdrukkelijke vraag om deze studie in te zien en erover te beschikken wenste het collegelid evenwel niet in te gaan.

Kan de minister bevestigen dat deze studie voltooid is ?

Beschikt zij over deze studie ?

Welke maatregelen neemt de minister opdat ik als raadslid inzage van deze studie zou kunnen nemen en erover zou kunnen beschikken ?

Vraag nr. 19
van 11 december 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEL

Nieuwe Brusselse Vlamingen – Adressenbestand

Onlangs is de minister begonnen met het uitgeven van de stadskrant Brussel Deze Week, die wordt verzonden naar alle als dusdanig bekende Brusselse Vlamingen. Zoals de minister weet, is het echter steeds een groot probleem geweest om deze op het spoor te komen en er een actueel bestand van bij te houden.

In dit kader is er sinds 1996 in de schoot van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) en in een aantal andere instellingen sprake van om een centraal en actueel adressenbestand aan te leggen van Brusselse Vlamingen, gebaseerd op betrouwbare gegevens.

Daartoe werd onder meer een poging ondernomen om de Vlaamse gemeenten de adressen te laten bezorgen aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie van die personen die vanuit andere gemeenten van Vlaanderen naar Brussel verhuisden. In dit verband rezen er echter problemen inzake de wet op de privacy.

Vervolgens werd besloten om de administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie rechtstreeks toegang te verlenen tot het Rijksregister, zodat de Vlaamse Gemeenschapscommissie over een volledig en steeds actueel adressenbestand van alle Brusselse Vlamingen zou kunnen beschikken. Daarvoor moest een koninklijk besluit (KB) worden uitgevaardigd.

Sinds meer dan een jaar hebben we hiervan echter niets meer gehoord.

1. Wat is de actuele stand van zaken in dit dossier ?
2. Waarom moet het zolang duren vooraleer dit KB rond is en kan worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad ?

Werd er bij de bevoegde federale minister reeds op aangedrongen om dit werk met de nodige spoed te laten verlopen ?

Wanneer kan worden verwacht dat de VGC toegang tot dit bestand zal krijgen ?

Onder welke modaliteiten zal dit gebeuren ?

3. Wordt het verzenden van adressen door Vlaamse gemeenten aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie nog altijd voortgezet, of werd dit spoor inmiddels verlaten ?

Zo ja, hoeveel gemeenten doen dit momenteel nog ?

Hoeveel adressen bevat dit bestand inmiddels ?

Wat gebeurt er met dit bestand ?

Vraag nr. 20
van 11 december 1998
van de heer DOMINIEK LOOTENS-STAEEL

Vlaams-Brusselse verenigingen – Ramadanfeest

Toen ik onlangs te gast was in een gemeenschapscentrum, viel mijn oog op een affiche die betrekking had op de aankondiging van een ramadanfeest op 12 december, dat wordt georganiseerd door RISO Brussel (Regionale Instelling voor Samenlevingsopbouw), in samenwerking met KAV-Interculturele Werking, Brusselleer, het Gemeenschapscentrum (GC) De Rinck en de erkende huisvestingsmaatschappij Assam.

Het merkwaardige hieraan is niet alleen dat een aantal Vlaamse organisaties die leven bij de gratie van de subsidies die zij vanwege de Vlaamse regering en de Vlaamse Gemeenschapscommissie ontvangen, zich geroepen voelen om een ramadanfeest te organiseren, maar tevens het feit dat deze affiche tweetalig is met voorrang voor het Frans. Ik wijs er de minister ook op dat voor sommige van deze organisaties de overheid de inrichtende macht is, zoals voor het GC De Rinck.

1. Acht de minister het normaal dat deze organisaties zich bezighouden met het organiseren van een ramadanfeest ?

Kan de minister meedelen hoe zulks bijdraagt tot de door haar en haar regering beleden integratiedachte, of moeten we dit veeleer zien in het kader van de integratie van de laatste der overblijvende Vlamingen in Brussel in de Islamgemeenschap ?

2. Acht de minister het normaal dat deze organisaties deze activiteit in twee talen aankondigen, en dan nog wel met voorrang voor het Frans, terwijl zulks duidelijk in strijd is met de gecoördineerde wetten op het gebruik der talen in bestuurszaken van 18 juli 1966, die bepalen dat organisaties waarvan de Vlaamse Gemeenschap of de Vlaamse Gemeenschapscommissie de inrichtende overheid zijn, hun mededelingen aan het publiek uitsluitend in het Nederlands mogen verrichten ?

3. Hoeveel heeft de organisatie van dit feest in zijn totaliteit gekost, en aan elk van de verschillende verenigingen afzonderlijk ?
4. Wat is de juridische verhouding tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie enerzijds, en elk van deze verenigingen anderzijds ?
5. Hoeveel subsidies krijgt elk van deze verenigingen van de twee betrokken overheden, en welk aandeel maken deze subsidies uit van de totale inkomsten van deze verenigingen ?
6. Welk personeel wordt rechtstreeks of onrechtstreeks door beide overheden gesubsidieerd, in welke statuten gebeurt dit, en wat is het totale personeelsbestand van deze verenigingen ?
7. Behoort het statutair wel tot de opdracht van deze verenigingen om godsdienstige, in casu islamitische feestjes te organiseren ?

En indien dit niet het geval is, is hier dan geen sprake van misbruik van subsidies ? Moeten deze subsidies in dat geval niet worden ingetrokken ?

8. Heeft de minister eventueel maatregelen genomen om te voorkomen dat er in het vervolg nog Vlaams belastinggeld zou worden gependeed aan het organiseren van dergelijke islamitische feestjes ?

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OP UITLEG
(Reglement artikel 81, 4)**

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie				
228	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Wereldhandelsorganisatie – Actieplan minst ontwikkelde landen</i>	953
230	15.09.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Wereldhandelsorganisatie – Ecologische en sociale correcties</i>	954
11	09.10.1998	J. Penris	<i>Ministerwissel – Wedderegeling</i>	1002
20	26.10.1998	A. Denys	<i>Valorisatie universitair onderzoek – Verdeelsleutel extra middelen</i>	1003
22	26.10.1998	D. Ramoudt	<i>Financiering VLAM – Opmerkingen Europese Commissie</i>	1004
28	18.11.1998	A. Van Aperen	<i>VLAM – Promotiefonds groenten en fruit</i>	955
29	18.11.1998	A. Van Aperen	<i>VLAM – Promotiefonds niet-eetbare tuinbouwproducten</i>	956
30	18.11.1998	A. Van Aperen	<i>VLAM – Promotiefonds runderen, schapen, geiten en paarden</i>	956
31	18.11.1998	A. Van Aperen	<i>VLAM – Promotiefonds varkens</i>	956
32	18.11.1998	A. Van Aperen	<i>VLAM – Promotiefonds pluimvee, eieren en kleinvee</i>	956
33	18.11.1998	A. Van Aperen	<i>VLAM – Promotiefonds zuivel</i>	956
34	18.11.1998	A. Van Aperen	<i>VLAM – Promotiefonds zeevisserij</i>	957
35	26.11.1998	P. Ceysens	<i>VLAM-promotiefonds bakkerijen – Bijdrageberekening</i>	957
36	27.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuid-Afrika – Project ambtenarenvorming</i>	958
37	27.11.1998	L. Brill	<i>IWT-subsidies – Stand van zaken</i>	959
39	04.12.1998	E. Van Vaerenbergh	<i>Vlaams-Brabantbeleid – Vriendenkring Vlaams-Waalse gemeenten</i>	960
40	04.12.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Export Kempen – Evaluatie</i>	961
○ 41	09.12.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Gedetacheerd personeel Export Vlaanderen – Kritiek Rekenhof</i>	1022
42	09.12.1998	S. Becq	<i>VZW De Rand – Ondersteuning verenigingsleven</i>	962
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening				
△ 69	04.11.1998	A. Van Nieuwkerke	<i>Noordzeestrand – Verstedelijking</i>	963
△ 74	18.11.1998	J. Devolder	<i>Leopoldkanaal – Afwateringsfunctie</i>	966
76	18.11.1998	P. Desmet	<i>Controle ambulante verkoopconstructies – West-Vlaamse frietkramen</i>	967
78	18.11.1998	J. Penris	<i>E19 Wilrijk – Struikgewas</i>	968
79	20.11.1998	F. Dewinter	<i>Tweede spoorontsluiting Antwerpse haven – Traject</i>	968
△ 82	20.11.1998	J. De Meyer	<i>Waterbeheersingsbeleid – Dendermonde-St.-Niklaas</i>	969
83	26.11.1998	G. Vanleenhove	<i>BPA-procedure – Bijkomende documentatie</i>	971
85	26.11.1998	R. Voorhamme	<i>Grond- en pandenbeleid – Organisatie en perspectieven</i>	972

90	03.12.1998	L. Sannen	<i>Bodemsanering – Opslagzones</i>	973
91	04.12.1998	D. Van Mechelen	<i>Werken Antwerpse ring – Hinderplanning</i>	974
92	04.12.1998	J. Sauwens	<i>Basismobiliteit – Definitie</i>	975
93	04.12.1998	F. Vermeiren	<i>Files – Bezettingsgraad autosnelwegen – Knelpunten Brusselse ring</i> . . .	978
94	04.12.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Waterhuishouding Berlaar – Pomp Gestelbeek</i>	980

T. KELCHTERMANS, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling

△ 43	03.11.1998	L. Sannen	<i>Fietspadennetwerk Overpelt – Advies Aminal</i>	1005
53	12.11.1998	J. De Meyer	<i>Bodemverontreiniging Kruibeke – Milieu en gezondheid</i>	1006
54	18.11.1998	L. Sannen	<i>MINA-fonds – Subsidiering bijzondere projecten</i>	1008
56	18.11.1998	L. Sannen	<i>Ecologische impulsgebieden – Limburg</i>	1009
59	18.11.1998	L. Sannen	<i>Ruilverkaveling – Landschapsstructuurplannen</i>	1014
61	20.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VMM-heffingsformulier faciliteitengemeenten – Woordgebruik</i>	981
63	26.11.1998	C. Verwimp-Sillis	<i>Berchembos Roosdaal – Beheersplan</i>	981
68	28.11.1998	M. Olivier	<i>Gesco's openbare besturen – Regularisatie</i>	982
69	03.12.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VDAB-opleiding vrachtwagenchauffeur – Vraag en aanbod</i>	983
○ 75	10.12.1998	J. Malcorps	<i>Indoorkartingevenementen – Uिताatgassen</i>	1022

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid

26	27.11.1998	F. Dewinter	<i>Watersnood – Gezondheidsaspecten</i>	984
27	27.11.1998	M. Olivier	<i>Resolutie drugspreventie – Stand van zaken</i>	1017
○ 31	04.12.1998	S. Becq	<i>Nieuwe VRT-bedden – Invloed op dagprijs, kosten, personeel</i>	1022
○ 32	04.12.1998	D. Lootens-Stael	<i>Brief Hasquin aan artsen Vlaams-Brabant – Stand van zaken</i>	1023
○ 33	09.12.1998	B. Vandendriessche	<i>Centra voor geestelijke gezondheidszorg – Communicatie en overleg</i> . . .	1023
○ 34	09.12.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Rekeningen OPZ Geel – Kritiek Rekenhof</i>	1024
○ 35	09.12.1998	P. Ceysens	<i>Campagne wijkgezondheidscentra – Rol huisarts</i>	1024
○ 36	11.12.1998	S. Becq	<i>Rust- en verzorgingstehuizen – Programmatiemaatstaven</i>	1025

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening

43	26.11.1998	D. Lootens-Stael	<i>Nederlandstalige basisscholen Brussel – Vreemdetalenonderricht</i>	984
45	27.11.1998	D. Ramoudt	<i>Basisscholen Oostende – Kansarmen uit Brussel en Wallonië</i>	985
48	09.12.1998	J. Sauwens	<i>Onderwijspersoneel – Outplacement</i>	986
49	09.12.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Loopbaanonderbreking</i>	989

E. VAN ROMPUY, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media

28	27.11.1998	L. Brill	<i>Expansiesteun – Stand van zaken</i>	989
32	11.12.1998	L. Dehandschutter	<i>VRT-journalisten – Mediatraining</i>	990

L. PEETERS, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting

△ 30	20.11.1998	T. Van Wallendael	<i>SIF Antwerpen en Gent – Communicatie tot op wijkniveau</i>	991
31	26.11.1998	H. Lauwers	<i>Omzendbrief bevestiging – "Openbare gebouwen"</i>	993
32	26.11.1998	J. Stassen	<i>Kasteel van Mesen (Lede) – Heffing leegstand</i>	993
○ 33	03.12.1998	J. Caubergs	<i>Vlaamse Leeuw – Uitvoeringsverplichting</i>	1025
34	03.12.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Informatieblad Linkebeek – Editoriaal</i>	994
35	03.12.1998	H. Suykerbuyk	<i>Verhaalbelastingen – Tariefonderscheid</i>	994
38	10.12.1998	J. De Roo	<i>Afbakening grootstedelijke gebieden – Studiebureaus</i>	994
○ 39	11.12.1998	P. Van Grembergen	<i>Informatisering gemeenten – Samenwerking Gemeentekrediet-CEVI</i>	1026

L. MARTENS, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn

31	03.11.1998	J. Stassen	<i>Implementatie kwaliteitsdecreet welzijnsvoorzieningen – Vormingsaanbod</i>	1018
42	20.11.1998	T. Van Wallendael	<i>SIF Antwerpen en Gent – Communicatie tot op wijkniveau</i>	995
43	20.11.1998	R. Van Cleuvenbergen	<i>Actie nieuwe spelling – Socio-culturele organisaties</i>	995
45	26.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>VZW De Rand – Bevestiging gemeenschapscentra</i>	996
46	03.12.1998	J. Maes	<i>Kunst in huis – Uitleenposten</i>	996
47	04.12.1998	M. Keulen	<i>Nederlands aan buitenlandse universiteiten – Steun</i>	997

B. GROUWELS, Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden en Gelijkekansenbeleid

12	20.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wonen in Brussel – Evaluatie</i>	1020
13	20.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Nieuwe Brusselse Vlamingen – Adressenbestand</i>	1020
14	20.11.1998	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Overleg met VGC – Notulen</i>	1021
15	26.11.1998	D. Lootens-Stael	<i>Conferentie vrouwelijke allochtonen – Deelnemers, kostprijs, resultaat</i>	999
○ 17	11.12.1998	D. Lootens-Stael	<i>VGC-vertegenwoordiging in gemeenschapscentra – UFSIA-studie</i>	1026
18	11.12.1998	M. De Schamphelaere	<i>Verenigd college GGC – Ministeriële aanwezigheid</i>	999
○ 19	11.12.1998	D. Lootens-Stael	<i>Nieuwe Brusselse Vlamingen – Adressenbestand</i>	1026
○ 20	11.12.1998	D. Lootens-Stael	<i>Vlaams-Brusselse verenigingen – Ramadanfeest</i>	1027

L. VAN DEN BOSSCHE, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken*

274 18.09.1998 **R. Van Cleuvenbergen** *Federale Planningscommissie Medisch Aanbod – Betrokkenheid* 1000

E. BALDEWIJNS, Vlaams minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening*

498 14.07.1998 **R. Van Cleuvenbergen** *Fietsinfrastructuur – Stand van zaken* 1001

* zie opmerking vooraan